



6 VELIKI INTERVJU
MARTA TOMEČ,
SOCIALNA DELAVKA



8 TEMA MESECA
REJNIŠTVO POMENI
ODGOVORNOST



23 ŠPORT
HELENA BOADA XAIRO,
ŽKK DOMŽALE

SLAMNIK



GLASILO
OBČINE
DOMŽALE

25. JANUAR 2013 | LETNIK LIII | ŠTEVILKA 1 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE

slamnik@kd-domzale.si



Foto: Vido Repanšek

Zimska služba je v polnem teku

Zaradi močnega sneženja, ki smo ga bili deležni v prvi polovici januarja, je bila zimska služba na območju Občine Domžale v polnem zamahu.

Ceste in ulice so v občini Domžale razdeljene v prednostne razrede. Izvajalci javnih služb in upravitelji cest začnejo izvajati pluzenje, ko se na vozišču pojavi 10 cm snega ali več. Prej pa le v primeru, da se pričakuje večje količine snežnih padavin in zaradi obilnih padavin ne bi bilo možno zagotavljati prevoznosti glavnih prometnih cest. Postopki za izvedbo zagotavljanja prevoznosti si običajno sledijo po nekem vr-

stnem redu, ki pa ni vedno enak, ampak je odvisen od razvoja padavin in temperatur, ki se pričakujejo. Najprej se prične s posipavanjem hribovitih predelov z mešanico soli in peska, ker gre zaradi nagiba in klančin za specifične razmere, sledijo nižinski predeli, nato preventivni posip glavnih lokalnih in povezovalnih cest, ki spadajo takoj za hribovitimi predeli v I. prioritetni razred. V kolikor se padavine nadaljujejo, se izvede preventivni posip z utekočinjeno mešani-

co tudi na cestah II. prioritetnega razreda, kamor spadajo vse preostale manj prometne ceste in ulice. Kadar preventivni posip ne zadošča in ko se na cestah in pločnikih začne nabirati sneg, zimska služba prične s pluzenjem vseh cest in pločnikov v centru in bližnji okolici ter izogibašča v bližini osnovnih šol, vrtcev in drugih javnih ustanov. Po koncu sneženja se zagotovi tudi čiščenje in odziv snega z najbolj prometnih pločnikov in nekaterih površin, ki služijo

t. i. javnemu parkiranju v občini Domžale. Svetujemo vam, da ste še posebej previdni in potrpežljivi v prometu in obrnete ekstremne zimske razmere sebi v prid. Vzemite si čas za sprehod ob zasneženi rekreacijski osi ob Kamniški Bistrici, sankanje z otroki na hribčku v Češminovem parku v Domžalah in okoliških hribih, tistim bolj ustvarjalnim pa svetujemo oblikovanje snežnih skulptur.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

OBVESTILO

Obveščamo vas, da je na strani 9 objavljen skupni javni vpis novincev v javna vzgojnovarstvena zavoda Vrtec Urša in Vrtec Domžale za šolsko leto 2013/2014, na strani 30 pa so objavljene informacije o vpisih otrok v prve razrede osnovnih šol v Občini Domžale v šolskem letu 2013/2014.



Imamo brezžično omrežje WIFI

Omrežje je vzpostavljeno v ožjem predelu centra s 17 usmerjevalniki, poleg tega je z omrežjem pokritih tudi 11 okoliških krajev s po enim usmerjevalnikom.

Občina se zaveda, da bo z brezplačnim dostopom do interneta pripomogla k še boljšemu in kvalitetnejšemu bivanju v občini, ostalim obiskovalcem, turistom, popotnikom pa pokazala, da nudi številne kakovostne storitve, zaradi katerih se bodo z veseljem vrnili. Brezplačni dostop do interneta ne bo nadomestil dostopa, ki ga imajo občanke in občani urejene doma, bo pa omogočil, da ostanemo povezani s svetovnim spletom tudi, ko smo od doma. Zato vas, drage občanke in občani ter obiskovalci, vabimo, da se nam v **sredo, 30. januarja 2013, ob 15. uri** pridružite na ploščadi pred trgovskim centrom Tuš, kjer se bomo skupaj prepričali, da je brezplačno internetno omrežje v občini Domžale postalo resničnost!

Brezžično omrežje je na voljo vsem povezljivim napravam do dve uri na dan s pasovno širino do 256kbps, neprimerne vsebine bodo blokirane.

OBČINA DOMŽALE

GLAS MLADIH

Anja Praprotnik, mlada zdravnica

Anja Praprotnik je doma z Goričice nad Ihanom in bo kot članica humanitarno-medicinske odprave prihodnje leto skupaj s tremi prijatelji v mesecu maju odpotovala na afriški otok Madagaskar. Medtem bo pridno zbirala denar in medicinske pripomočke za odpravo, ki bo trajala tri mesece. S svojo pripravljenostjo kot bodoča mlada zdravnica dokazuje, da mladim ni vseeno, da je v njih še ogromno čuta do soljudi, želje pomagati in deliti svoje znanje s tistimi, ki so potrebni pomoči, zdravstvene oskrbe in pozornosti. **> 12**

PORTRET

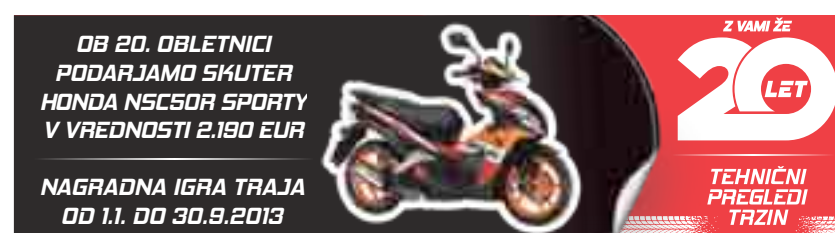
Družina Zabret, tri generacije nogometnih vratarjev

Družina Zabret je v celoti predana nogometu. Moški del družine sestavljajo Stane st., Stane ml., Samo in Gregor. Vsi so bili ob svojem času vratarji NK Domžale. Še posebej najmlajši, 17-letni Gregor, je v zadnjem času opozoril nase: najprej kot vratar slovenske kadetske nogometne reprezentance, ki je letos spomladi tekmovala na evropskem prvenstvu (potekalo je v Sloveniji) in pustila dober vtis, ter letošnjo jesen kot vratar domžalskega prvoligaša, sicer najmlajši vratar v 1. slovenski nogometni ligi, v kateri je trenutno domžalska ekipa nasploh z 20 leti v povprečju najmlajša. **> 14**

KULTURA

Marijan Vodnik, ustvarjalec

Marijan Vodnik kleše v kose debela na način, da ohranja ves energetski potencial dreves. Že marsikatero umrlo drevo je odrešil po za- be ter na svojstven način z dletom in batom v njem obudil novo življenje. Po njegovi za- slugi se je izpeljala verifikacija rezbarskega poklica v Sloveniji. S klesanjem se intenzivno ukvarja od upokojitve v letu 2000. V tem času je svoja dela predstavil na preko tristo samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji in onkraj slovenskih meja. Ob zadnji razstavi v Menačenkovi domačiji smo z njim spregovorili nekaj besed o njegovih iz- povedih v lesu. **> 16**



AKTUALNO

Dragi bralci,
drage bralke,

mesec januar na simbolni ravni predstavlja nov začetek. Marsikdo ga izkoristi kot priložnost za udejanjanje starih želja, ki že nekaj časa tiho čakajo, da zaživijo. Morda ste v sebi sklenili, da boste od zdaj naprej pa prav zares prisluhnili svojemu notranjemu glasu, zaupali sebi, svojim občutkom in svojim odločitvam. In prav je tako. Vsak je le svojega življenja krojač.

Tudi v Slamniku smo z novim letom uvedli nekaj novosti. Dodali smo prostor, kjer bodo svoje dogodke, informacije, pojekte lahko predstavljali in izmenjevali študenti. Rubriko smo poimenovali Glas mladih, v upanju, da bo čim več mladih v Slamniku našlo tudi prispevke, namenjene in zanimive njim. Poleg tega bomo, ker cenimo razmišljanja in pobude bralcev ter se zavedamo, da vaša domišljija, predlogi in sveže ideje lahko pripomorejo k izboljšavam in spremembam na različnih področjih življenja v občini Domžale, občasno objavili tudi vaša razmišljanja in pobude. Kot je v svoji kolumni zapisal Anton Komat, ne potrebujemo več znanja za večjo konkurenčnost, pač pa več domišljije za velike spremembe. Vse skupaj z namenom, da bo Slamnik še bolj zanimiv za prav vse prebivalce občine Domžale.

Sicer pa je pred nami mesec februar, ki bo prav kmalu v naše kraje pripeljal pustne šeme, pustni karneval in veselo rajanje pa tudi Domžalski bal v KD Franca Bernika. Izberite takšno praznovanje pusta, ki vam najbolj odgovarja, za nekaj časa odvrzite probleme in težke misli ter se prepustite svoji domišljiji. Vsaj za en dan prebudite otroka v sebi. Kajti kmalu se bomo od pusta poslovili s pustno žalno slovesnostjo in vrnili svoje življenje na staro pot. A naj bo tudi ta raznolika: enkrat vesela, drugič manj vesela, a vedno – vaša.

Špela Keber,
odgovorna urednica

Občni zbor Pustne sekcije Striček

Občni zbor Društva Pustna sekcija Striček takoj po novem letu nakazuje bližajoče se pustne dneve. Potekal je 11. januarja 2013 v gostišču Kovač na Količevem, poleg članov društva pa so se ga udeležili tudi župan Domžal Toni Dragar, podžupan mag. Lovro Lončar ter predsednik krajevne skupnosti Vir Aleš Tekavc.



Pust, februar 2012

Župan je poudaril, da občina podpira Strička, da vsi vemo za veselo vzdušje na Viru za časa pustne dežele, vendar pa se tudi veliko dela in naredi, ter zaželel dobrodošlico in vabilo vsem na pustne prireditve. Predsednik KS Vir je tudi vesel obiska iz cele Slovenije in ga ni strah za prihodnost karnevala. Podžupan je pustno sekcijo postavil za ponos krajevne skupnosti in občine in pohvalil naše dobro sodelovanje, rezultati so, in dobra volja med ljudmi tudi. Veseli smo bili naših gostov iz cele Slovenije: kurentov iz Male vasi, KUD Podzemelj, Generalov iz Vranskega, Društva za ohranjanje vaških običajev Zbilje, TD Turnše - Češenik, Oračev iz Jablovca, kurentov iz Ormoža, ŠD Bevke, KD Šjme, Godlarjev iz Šenčurja ter Kekčeve pustne maskote iz Jožic. Z vsemi smo se po dolgem času lahko pogovorili in utrdili naše načrte ter skupno sodelovanje za naprej. Na občni zbor smo povabili tudi Jožeta Töniga, ki nas vsako leto razveseljuje z zelo znanimi maskami slovenskih politikov, ki smo jih takoj uporabili pri fotografiranju. Prireditev je povezoval naš stari dobri prijatelj Robert Pečnik - Pečo, nasmejal nas je



Kondi v vlogi kmeta, lovca in policaja, po koncu občnega zbora pa je za živo glasbo poskrbel ansambel Trio Domačini. Pred izvolitvijo pustnih ministrov so o svojem delu poročali še predsednik Peter Kosec - Pipi, »financ minister« Franc Pančur - Čuri in minister za obrambo Peter Gostič - Pero. Predsednik je poudaril investiranje v infrastrukturo, finančni minister naše poslovanje s pozitivno ničlo in da je izredno težko izpeljati prireditev na začetku leta, potem pa pol leta čakamo na občinski denar, brez katerega prireditev v takem obsegu sploh ne bi mogli izpeljati. Obrambni minister se je zahvalil za pomoč vsem gasilskim društvom daleč naokoli, prispevek gasilcev pri varovanju prireditev je neprecenljiv.

PROGRAM PUSTNE DEŽELE VIR 2013

PETEK, 25. JANUAR 2013

Čez cel dan: okrasitev pustne dežele Vir

SOBOTA, 26. JANUAR 2013

Ob 10. uri: postavitve Strička

Zbor pri gostišču Kovač na Viru, od koder bo krenil sprevid z maskoto Striček, s kurenti in pustnimi šemami. Vabljeni člani, simpatizerji, muzikantje in vsi ljudje dobre volje. Župan občine Domžale bo organizatorjem predal občinski ključ, s katerim bo Vir postal 14-dnevna Pustna dežela. Ob tem se razglasijo tudi pustni zakoni, ki veljajo vse do pepelnice, 13. februarja 2013.

PUSTNA SOBOTA, 9. FEBRUAR 2013

Ob 10. uri: skupaj z Občino Domžale pripravljamo otroško pustno rajanje v Češminovem parku v Domžalah z animatorko Andrejo Zupančič, mladinsko Godbo na pihala Domžale in prihodom kurentov.

Pod velikim šotorom v Športnem parku Vir Ob 15. uri: veliki otroški ŽIV ŽAV za naše najmlajše: SKUPINA CHUPAKABRA. Ob 20. uri: Noro pustno rajanje s skupino MODRIJANI in DJ BAZA ter bogatimi nagradami za najlepše maske. Za nemoten vstop si priskrbite vstopnice v prodajali!

PUSTNA NEDELJA, 10. FEBRUAR 2013

Pod velikim šotorom v Športnem parku Vir

Ob 14. uri: tradicionalni 23. PUSTNI KARNEVAL po Bukovčevi cesti od papirnice Količevo do Športnega parka Vir TOČNO ob 14. uri in 23 sekund.

Ob 15.30 uri: Velika pustna zabava z ansamblom PAJDAŠI do 22. ure.

PUSTNI TOREK, 12. FEBRUAR 2013

Čez cel dan: Pustne žalne slovesnosti in sežig pusta na virskem saharskem hribu ob 18h!

Pustna sekcija se zahvaljuje vsem članom društva in Virjanom za vso pomoč in podporo in za strpnost v času virske pustne dežele, čeravno 1. člen Zakonika Pustne dežele Vir pravi: »Kdor na Viru ni za pusta, naj se izseli do avgusta!« Vse bralce vabimo na naše prireditve, predvsem pa na tradicionalni nedeljski pustni karneval, ki bo v nedeljo, 10. februarja 2013, točno ob 14. uri in 23 sekund. Če razmišljate, da bi se udeležili karnevala v

veliki skupni maski, izpolnite elektronsko prijavnico na spletni strani www.stricek.com, kjer vas sproti obveščamo o novostih. Postanite tudi naš prijatelj na Facebook naslovu <http://www.facebook.com/PustnaSeksijaStricek>, kjer bomo objavljali najlepše fotografije.

FRANCI LAJOVIC,
PUSTNA SEKCIJA STRIČEK
(INFO@STRICEK.COM)
FOTO: MATJAŽ SEDUŠAK

OTROŠKO PUSTNO RAJANJE V ČEŠMINOVEM PARKU

Občina Domžale

Dragi otroci,
Občina Domžale in Hrošček Simon
vas vabita na

OTROŠKO PUSTNO RAJANJE,

ki bo 9. februarja 2013 od 10. ure dalje
v Češminovem parku.

Pridite in se pozabavajte
s pevko Andrejo,
ministri pustne sekcije Striček
in kurenti, ki bodo prišli
odganjati zimo!

Se vidimo!

V Krajevni skupnosti Ihan ob novem letu

Novoletni bazar, koncert, razstava, gledališki predstavi ...

IHAN Pravzaprav je potrebno pohvaliti prav vsa vodstva krajevnih skupnosti v naši občini, saj se je večina potrudila, da je svojim krajanom in krajanke polepšala ter popestrila letošnje zadnje praznične dni decembra, marsikatera prireditve pa je našla svoje mesto tudi v novem letu.

V KS Ihan so aktivnosti ob novem letu pričeli z organizacijo prireditve Bazar, kjer so ponudili izdelke krajan KS. Turiščno društvo Ihan je organiziralo obisk Miklavža za najmlajše. Krajanji so se v organizaciji KS odpravili na ogled svetovnega prvenstva v biatlonu na Pokljuki, kjer so navijali za domače biatlonce: Batura, Dokla in Gregorinovo. Najmlajši so si lahko v domu krajanov ogledali lutkovno predstavo GROMTESPEKU v izvedbi KUD Teater za vse Jesenice.

Kulturno društvo Ihan je tudi letos pripravilo tradicionalni božično-novoletni koncert, na katerem so sodelovali Mešani pevski zbor Slamnik, Ihanski pevski zbor, violinist Nejc Avbelj ter Vokalna skupina De. Prav pevci in pevke MPZ Slamnik ter njihova pevovodkinja Ana Černe so z letom 2012 prav gotovo zadovoljni. Za njimi je vrsta uspešnih nastopov, s katerimi so dokazovali svojo kvaliteto pevsko rast, njihova pevovodkinja Ana Černe pa je tudi ob pomoči pevcev in pevk uspešno zaključila visokošolski glasbeni študij. Njihovo

voščilo: Srečno in zdravo 2013, na vsakem koraku obogateno z glasbo in dobro voljo! velja prav za vse ljubitelje njihove glasbe. Ob božično-novoletnem koncertu pa je Krajevna skupnost Ihan, predvsem s sodelovanjem tajnice KS Helene Rode s prijateljicami in sodelavci, pripravila še en odmeven dogodek: razpravo ročnih del, ki je bila obiskana nad pričakovanji in deležna številnih pohval vsem razstavljavcem. Med njimi so bili: Sonja Skvarča, ki je razstavljala vrsto prtov in drugih izdelkov z rišeljcem, izvezla pa je tudi pravo vezno pravljico za vnukinjo; Bojan Cedilnik, specialist za glinene izdelke, predvsem palčke; Ivanka Hribar, Marušnikova, je pokazala svoje pletenine; izdelki iz gline so bili delo Marinke Grkman, ki se je predstavila tudi s slikami; rišelj, kvačkanje in gobelini imajo pomembno mesto v življenju Francke Pichler, ki je izdelala pravo smrečico z okraski; gobeline in vezenje s križci je pokazala Lili Rogina, klekkanje in izdelava voščilnic je veliko veselje Marte Kos; Katarina Hribar, Minka Podlipnik in Mimi Mukavec so prikazale izdelke iz rišeljca, Marjeta Paternoster se ukvarja s kljeklanjem, Nuša Čučnik z gobelini, Anka Vogler pa z vezenjem.

Seveda pa je to le del ročnih del, ki bi jih našli še na marsikateri domačiji v tem delu naše občine, saj imamo veliko pridnih

rok, ki svoj prosti čas ali obdobje jeseni življenja izkoriščajo za izdelavo čudovitih ročnih del, za katere navdušujejo tudi mlade. Kot zaključek prazničnih dejavnosti pa lahko štejemo tudi gostovanje Dramske skupine Pod stražo, Kulturno umetniškega društva Davorin Jenko iz Cerkelj, ki zdaj že skoraj vsako leto tradicionalno pridejo gostovat v ihansko dvorano. Tokrat so prisotne nasmejali s komedijo Gosposka kmetija, v prazničnih dneh pa je izšla tudi letošnja četrta številka glasila Plevca.

VERA VOJSKA



Utrinki z razstave

Star fotr Janez Hočevnar Rifle: Življenje šiba kot raketa ...

KS TOMA BREJCA VIR Kar nekaj stalnic je, ki lepšajo življenje prebivalcev Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir v posameznem letu. Ena izmed njih, zelo priljubljena pri vseh, je vsakoletna gledališka predstava, ki jo krajevna skupnost in domače kulturno društvo pripravita ob koncu leta. Letos sta v goste povabila starga fotra Janeza Hočevnarja Rifleta, ki nam je pod režijskim vodstvom Jurija Zrneca predstavil vesele in manj vesele plati jeseni življenja, kot jo s svojimi bližnjimi doživlja Rifle.

Polna dvorana kulturnega doma na Viru je najprej prisluhnila novoletnemu voščilu predsednika Sveta KS Aleša Tekavca, ki je vsem zaželel srečno in zdravo leto 2013 ter se krajanom in krajanke ter vsem, ki so prispevali k prijetnemu 2012, zahvalil ter zaželel veliko sodelovanja v novem letu. In potem je bila na vrsti monokomedija Star fotr, v kateri je Janez Hočevnar Rifle preigral vse možne vloge, od dojenčka do starčka, ter nas navduševal s svojimi smešnimi, včasih pa zelo resnimi domislicami, ki so izvajale slabe smeha. Dokazal je, da

je starost lahko prijetna, povezana z vrsto veselih pričakovanj, od katerih so vnuki tisto, kar nas najbolj razveseljuje, pa čeprav



je včasih povezano tudi z manj prijetnimi dogodki. Potrdil je tisto, kar je večina že vedela: življenje šiba kot raketa, vsak ima tehnične težave, ki jih je mogoče vselej z malo dobre volje odpraviti, pa tudi, da ima eden v zakonu vedno prav, drugi pa je možki; da so bifokalna očala nujnost, viagra pa temelj za vrsto smešnih dogodkov (kakor za koga).

In čeprav naj bi bil star fotr že skoraj zadnja postaja v življenju, to niti slučajno ni res – je začetek novega življenja, ki se ga veselimo. Janez Hočevnar Rifle ter Jurij Zrnc, dva mojstra humorja, sta me v to prepričala z odlično predstavo za vse generacije in polni dvorani, v kateri je bil pred predstavo morda kdo v strahu pred starostjo, po njej pa zanesljivo ne, polepšala prestop v novo leto.

Ob koncu smo bili deležni še prijaznega voščila Aleksandre Saše Lavrič, predsednice Kulturnega društva Vir, ki se bo tudi letos potrudilo, da bo na Viru prijetnejše.

VERA VOJSKA

Nova številka glasila HRAST

KS DOB Leto 2012 se je v Krajevni skupnosti Dob zaključilo s prazničnim sestankom sveta Krajevne skupnosti Dob, ki je bil predvsem priložnost za pogovor o letu 2013 ter aktivnostih, ki naj bi jih izpeljali. Ena od njih bo tudi že v letu 2012 dogovorjeno asfaltiranje ceste Dob–Črnelo, ki naj bi zagotovila večjo prometno varnost na tem območju. To pa zagotavlja tudi novi semafor v križišču cest Dob - Vir - Podrečje - AC, ki zagotavlja večjo varnost predvsem šolarjem. Sicer pa svet KS Dob in njegov predsednik Jurij Milanovič pričakujejo, da bomo v letu 2013 zgradili otroško igrišče, močno se trudimo, da bi na Gorjušo in naprej v Laze pripeljali optično komunikacijsko omrežje, še naprej se bomo trudili, da bi zamenjali kar največ neustreznih vodovodnih cev, povezali z asfaltom Zaborš in Gorjušo ...

Ob koncu leta je izšla tudi vsakoletna številka lokalnega glasila HRAST, v kateri se predstavljajo številne organizacije, društva in tudi stranke, ki poročajo o svojem delu

v letu 2012, hkrati pa predstavljajo aktivnosti v letu 2013. V glasilu se predstavljajo tudi društva, ki sicer nimajo sedeža v KS, vendar v njih delajo krajanji in krajanke iz KS Dob. Tudi v letu 2013 lahko pričakuje-



V pričakovanju asfaltiranja ceste Dob–Črnelo

mo pestro in prijetno življenje v tem delu občine, za katerega zanesljivo lahko rečemo, da v njem možnosti in priložnosti krajanom ne manjka.

VERA VOJSKA

DRSALIŠČE DOMŽALE – TEČAJ DRSANJA

Prvi termin (brezplačnega) tečaja drsanja je že za nami. Izveden je bil namreč v času od 14. do 18. januarja. Skupina je štela 40 tečajnikov, za katere so skrbeli usposobljeni vaditelji iz Kotalkarske drsalnega kluba Domžale pod vodstvom ge. Violete Mordej.

Pobuda za organiziranje brezplačnega tečaja je bila na pravem mestu. Odzivnost pa tako visoka, da so bile že pred začetkom prvega termina zaključene prijave tudi za drugi termin, ki bo v času od 4. do 8. februarja.

Prijav je torej že preveč in zato so prisotna razmišljanja v smeri zagotovitve pogojev za dodatni termin v času zimskih počitnic ali pa teden dni pred začetkom počitnic.

Seveda pa je potrebno omeniti, da se je treba za organizacijo brezplačnega tečaja zahvaliti g. Esadu Mulaliću, ki je bil pripravljen sponzorirati tečaj, s katerim bomo lahko pokrili stroške izvajalca, udeležencem pa podarili spominsko majico in diplomu.

Upam, da bosta tečaja v obeh terminih uspela in da bodo udeleženci lahko vsaj delno izboljšali svoje drsalne sposobnosti. Vendar, kot je že bilo navedeno, uspeh je dosežen že z velikim interesom za sodelovanje.

ZIMSKE POČITNICE "ZA VSE" na DRSALIŠČU

Zadnji teden v mesecu februarju, od 25. 2. do 1. 3. 2013, ki je tudi čas zimskih šolskih počitnic, bomo skušali vsak dan od 10.00 do 18.30 ure čim bolj izkoristiti za razne aktivnosti na drsališču. V programu celotredenskega dogajanja so načrtovani dogodki – aktivnosti:

- zaključek tečaja drsanja – predstavitev doseženega,
- hokej – turnir OŠ ali mlajših hokejskih skupin,
- kegljanje na ledu – samo bližanje – sta-

- rejši za nagrado (5 metov = 1,00 EUR)
- tekma v hitrostnem drsanju,
- izvajanje kazenskih strelcev za nagrado (3 starostne kategorije – 3 streli = 1,00 EUR),
- nastop – umetnostno drsanje.

Takšen program bo mogoče realizirati samo z resnično pripravljenostjo za sodelovanje. Pri tem pa ni omejitev glede na starost ali sposobnost nastopanja. Potreben je čas in veliko dobre volje, ki je v tem času še kako potrebna.

Denarni prispevek za tretjo in peto aktivnost je izključno zaradi bolj odgovornega (tekmovalnega) nastopa. Skupni honorar bo namenjen izključno v nagradni fond.

Na podlagi (pravočasnih) prijav bo izdelan podroben raspored. Na voljo bo ves razpoložljivi čas za posamezne aktivnosti, razen v času hokejskega turnirja. Prijave za aktivnosti pod zaporednimi številkami 2 do 5 sprejema Zavod za šport in rekreacijo Domžale (jzupancic@siol.net), možne pa so tudi neposredno pri skrbniku drsališča, vendar izključno v pisni obliki. Prijave bomo sprejemali do 19. februarja 2013.

Prednost bo v primeru zadostnega števila prijav za razpisane aktivnosti dana rekreativnim (ad hoc) sestavljenim ekipam ali posameznikom, ki razpolagajo z ustrežno opremo (hokej, hitrostno drsanje – navadne drsalke, obvezna čelada). Zavod za šport si kot glavni organizator pridržuje pravico vključiti še dodatne programe – aktivnosti, ki bodo še popestrile dogajanje na zaključni prireditvi v času zimskih šolskih počitnic.

Najboljšim bodo podeljena tudi priznanja (medalje, pokali in praktične nagrade).

Časa je sicer še dovolj – tako za prijavo kot tudi za pripravo posameznikov ali skupin za posamezno aktivnost.

MAG. JANEZ ZUPANČIČ,
UNIV. DIPL. OEC.,
DIREKTOR ZAVODA ZA ŠPORT
IN REKREACIJO DOMŽALE

FEBRUAR 2013 KINO SPORED MESTNI KINO DOMŽALE

1 PET	18:00 LOČITEV 20:30 NAHRANI ME Z BESEDAMI	22 PET	18:00 LE HAVRE 20:00 PUEVO ŽIVLJENJE
2 SOB	17:00 MALI VOLKODLAK DOLFI podnapisi, 7+ SOBOTNI DRUŽINSKI FILM	23 SOB	17:00 HOTEL TRANSILVANIA sinhronizirano, 5+ SOBOTNI DRUŽINSKI FILM 20:00 PUEVO ŽIVLJENJE
5 TOR	19:00 MLADINSKI IGRANI FILMI Filmsko društvo Nina film	26 TOR	18:00 ZVERI JUŽNE DIVJINE 20:00 VSE TISTE LEPE STVARI
7 ČET	18:00 UČITELJ 20:00 SEDEM PSIHOPATOV IN SHIH TZU	27 SRE	18:00 VSE TISTE LEPE STVARI 20:00 ZVERI JUŽNE DIVJINE
8 PET	18:00 UČITELJ 20:00 SEDEM PSIHOPATOV IN SHIH TZU	28 ČET	18:00 VSE TISTE LEPE STVARI 20:00 ZVERI JUŽNE DIVJINE
9 SOB	17:00 HOTEL TRANSILVANIA sinhronizirano, 5+ SOBOTNI DRUŽINSKI FILM 20:00 SEDEM PSIHOPATOV IN SHIH TZU	počitniške filmske matineeje ob 10h cena 2 eur 26.2. Loti in skrivnost mesečevega kamna 27.2. Božičkov vajenec 28.2. Sapramiška 2 po vsakem filmu kreativne delavnice	
14 ČET	18:00 KAKO ZAČINITI ZAKON 20:00 LJUBEZEN JE VSE KAR POTREBUJEŠ		
16 SOB	10:00 LOTI IN SKRIVNOST MESEČEVEGA KAMNA sinh., 5+ FILMSKA MATINEJA 17:00 SAPRAMIŠKA 2 4+ SOBOTNI DRUŽINSKI FILM 20:00 LJUBEZEN JE VSE KAR POTREBUJEŠ		
18 PON	20:00 LE HAVRE abonma FILMSKI		
20 SRE	18:00 PODMORNICA 20:00 PUEVO ŽIVLJENJE	INFO MESTNI KINO DOMŽALE se nahaja v KD Franca Bernika, Ljubljanska 61, Domžale t.722 50 50 www.kd-domzale.si	
21 ČET	18:00 PUEVO ŽIVLJENJE 20:30 PODMORNICA	Mestni Kino Domžale	



Investicije, ki bodo za-znamovale letošnje leto

Kljub težkim gospodarskim razmeram se Občina Domžale trudi za nadaljnji razvoj občine. Ne za vsako ceno, pač pa s premišljenim odrekanjem in javno-finančno disciplino. Naša prioriteta je zmanjšati javno porabo, vendar ne na račun socialne sfere, ki mora ostati pomemben amortizer v sedanjem trenutku. Varčujemo na ostalih področjih in krepimo področje socialne varnosti občanov in občanov.

Leto 2013, v katerega smo hitro zakorakali, nam prinaša številne investicije, s katerimi bomo še izboljšali kakovost bivanja v občini.

V začetku leta smo uspešno zaključili projekt vzpostavitve brezplačnega interneta omrežja Wifi po občini Domžale. Zavedamo se namreč, da bomo z njim pripomogli k še boljšemu bivanju v občini, ostalim obiskovalcem, turistom, popotnikom pa pokazali, da nudimo številne kakovostne storitve, zaradi katerih se bodo z veseljem vrnili. Brezplačni dostop do interneta ne bo nadomestil dostopa, ki ga imajo občanke in občani doma, bo pa omogočil, da ostanemo povezani s svetovnim spletom tudi, ko smo od doma. Pri tem moram poudariti, da je omrežje vzpostavljeno v ožjem centru mesta, kjer je nameščenih 17 usmerjevalnikov, poleg tega je pokritih tudi 11 okoliških krajev s po enim usmerjevalnikom. V praksi to pomeni, da bo dostop omogočen samo na tistih točkah, kjer so usmerjevalniki. Bodo pa vse točke prostega dostopa do svetovnega spleta vidno označene s posebnimi tablicami.

Konec februarja bomo odprli prizidek k vrtcu Krtek in podružnični šoli v Ihanu. Urejeni so že dostopi in okolica pri šoli, omogočen pa bo dostop tudi za avtobuste. Vrtec bo po novem sprejel večje število otrok, ki so bili doslej v čakalni vrsti. Nadaljujejo se dela v vrtcu Palček na Vinu, ki pa bo otroke sprejel predvidoma v septembru 2013.

Zaključujemo tudi izgradnjo prizidka k Osnovni šoli Rodica, s čimer bomo izboljšali pogoje dela na šoli, saj bo šola po novem bogatejša za telovadnico, več učilnic in kabinetov. Prav tako pa so v zaključni fazi dela na železniški postaji na Rodici.

V letošnjem letu bomo začeli z večjimi investicijami, kot so: izgradnja kanalizacije Krtina-Studenec, rekonstrukcija Kolodvorske ulice ter dela Rojske ceste v Domžalah, rekonstrukcija dela Pelechove ceste v Preserjeh pri Radomljah in Prešernove ceste v Radomljah ter prenova ceste med Dobom in Turnšami in ceste v Študi. Na Škrjančevem bomo zgradili novo brv čez Kamniško Bistrico.

Letošnje leto bo ponovno obarvano s številnimi dogodki, tako za otroke kot tudi vse ostale občanke in občane. V teh dneh je dobro obiskano domžalsko drsališče, kjer se lahko brezplačno naučite drsati in se s svojo družino predate zimskim dogodivščinam na ledeni ploskvi. Vabljeni!

ŽUPAN, TONI DRAGAR

Praznični december v Domžalah

Praznični december je tudi letos postregel z zanimivimi dogodki

Miklavževanje v Hali komunalnega centra je bil eden od prvih decembrskih dogodkov

V sredo, 5. decembra 2012, je bila Hala komunalnega centra v Domžalah polna otrok in staršev, ki so si prišli ogledat prihod svetega Miklavža.

V spremstvu Miklavža je nastopilo 34 članov Kulturnega društva Miran Jarc, ki so izvedli zanimiv program. Izvedli so gledališko predstavo za otroke Miklavž prihaja, ob izvrstni glasbi Slavka Avsenika ml. pa je bilo izvedeno tudi 5 plesnih sklopov. Še preden je prišel dobri mož, so si obiskovalci ogledali igrice, v kateri so nastopali parkeljni in angelčki, nato pa je sledil težko pričakovani prihod svetega Miklavža. Miklavž je vse obiskovalce lepo pozdravil, nato pa vsakemu otroku izročil še darilo.

Božiček in Dedek Mraz sta obiskala otroke v Češminovem parku v Domžalah

Otroci, starši, dedki, babice in vsi ostali, željni prazničnega vzdušja, so na svoj račun prišli tudi v soboto, 22. decembra 2012, ko je bila v Češminovem parku izvedena kratka predstava Jaslice zvok – svetloba ter naslednji dan, ko je v park prišel Božiček. Božiček je naše najmlajše prišel pozdravit v družbi svojih škratov. Vsem otrokom, ki so bili pridni čez celo leto, je razdelil sladkarije ... in imel je kar veliko dela, saj je bilo otrok ogromno. Prisluhnili smo bo-

žični zgodbi in vsem poznanim božičnim pesmim. Nebo je razsvetlil tudi ognjemet. Pridih čarobnosti so dogodku dajale jaslice z zvočnimi in svetlobnimi učinki, ki so bile na pogled zares pristne in čudovite. »Ne bi imela nič proti, če bi mala vasica stala na tem hribčku skozi vse leto,« je dodala obiskovalka nedeljskega dogodka v Češminovem parku. Na stojnicah je obiskovalce čakala pestra ponudba prazničnih dobrot in drugih priložnostnih darilc. Od kokic, sladkorne pene, balonov, dobrot s kmetij, ročno izdelanega nakita, copatkov, kap in rokavic pa vse do slaščic, kuhanega vina in čaja ter še in še.

Češminov park je nato oživel še zadnjo decembrsko soboto, ko se je v parku ponovno zbralo lepo število otrok, njihovih staršev ter drugih obiskovalcev.

Otroke je najprej zabaval Ribič Pepe, ki je skupaj z otroci zapel živahne pesmice in jim pokazal risarske trike. Potem pa se je v daljavi zaslišal zvok Godbe Domžale in s kočijo se je pripeljal Dedek Mraz. Otroci so ga navdušeno pozdravili in z njim zapeli nekaj pesmic. Dobri Dedek je med otroke razdelil bonbone, potem pa se z lepimi željami za leto 2013 počasi poslovil. Obiskovalci Češminovega parka so se lahko pogreli s čajem in kuhanim vinom, poleg tega pa so si lahko privoščili še sladkorno peno ali kokice. Stojnice so ponujale balone, kmečke dobrote, suhomesnate izdelke ter pestro izbiro različnih ročnih izdelkov: nakit, vaze, krožnike, novoletne okraske, voščilnice ...



Miklavževanje v Hali komunalnega centra v Domžalah

V Športnem parku Domžale smo silvestrovali na prostem

Številni občani so tudi letošnjo najdaljšo noč preživel v Športnem parku Domžale, kjer je potekalo že tradicionalno silvestrovanje. Za dobro razpoloženje je poskrbel ansambel Pajdaši, župan občine Domžale Toni Dragar pa je vsem zaželel obilo sreče in zdravja v novem letu.

Lahko rečemo, da je čarobni december s prihodom Miklavža, nato pa s stojnicami, vsemi nastopajočimi, idilično vasico na hribu ter prihodom Božička in Dedka Mraza v Češminovem praku Domžalam pričaral posebno praznično vzdušje. S silvestrovanjem v Športnem parku Domžale pa smo zaokrožili čarobne decembrske dogodke.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Ker nam ni vseeno za mlade

Podpisanih 14 novih občinskih štipendij za dijake in študente iz občine Domžale

DOMŽALE V sredo, 19. decembra 2012, je v sejni sobi Občine Domžale potekal slavnostni podpis pogodb o štipendiranju. Občina želi na tak način pomagati uspešnim študentom, študentom, ki so predani svojemu študiju in ambicijam, ter pomagati študentom in dijakom iz socialno ogroženih družin.

Župan občine Domžale je čestital vsem, ki so postali štipendisti Občine Domžale, ki iz svojega proračuna vsako leto namenja štipendije nadarjenim študentom in študentkam ter dijakom in dijakinjam. Poleg njih pa tudi dijakom in študentom iz socialno ogroženih družin ter dijakom in študentom, ki se šolajo za deficitarne poklice.

»Smo občina podjetnosti, športa, kulture in smo tudi socialna občina. Mladi v Domžalah so podjetni, izobraženi, želijo doseči nekaj več, zato mi je v veselje, da

lahko danes podelimo štipendije in s tem pokažemo, da nam ni vseeno za mlade ter njihovo in našo skupno prihodnost. Spodbujamo izobraževanje. Mladim so danes Domžale premajhne, premajhna je Ljubljana, premajhna Slovenija ...

Vse več mladih odhaja v tujino in zavedamo se, da jim je do takrat potrebno omogočiti pogoje za uresničitev njihovih sanj,« je dijake in študente nagovoril župan občine Domžale Toni Dragar. Čestitkam se je pridružila tudi podžupanja občine Domžale Andreja Pogačnik Jarc in dodala, da pa si vseeno želimo, da bi se ta mlad, intelektualni, izobražen kader nekoč vrnil nazaj v svoj domači kraj, v Domžale – ugledno in uspešno gospodarsko, športno in kulturno središče, mesto priložnosti in zadovoljnih ljudi.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA



Ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Osrednja občinska slovesnost ob dnevu samostojnosti in enotnosti in tradicionalni praznični koncert

DOMŽALE V sredo, 26. decembra 2012, je v Hali komunalnega centra v Domžalah potekala osrednja občinska slovesnost ob dnevu samostojnosti in enotnosti in tradicionalni praznični koncert Godbe Domžale. Slavnostni govor na slovesnosti je podal podžupan občine Domžale mag. Lovro Lončar. V slavnostnem govoru nas je spomnil na čas, ko smo se državljani na plebiscitu enotno odločili za samostojnost, in dodal, da takšno enotnost, kot smo ji bili priča leta 1990, potrebujemo tudi danes. Pohvalil je številne uspehe Godbe Domžale in njihovo enotnost. Godba Domžale je pod vodstvom dirigenta Damjana Tomažina na koncertu zaigrala skladbe znanih domačih in tujih avtorjev. Na slovesnosti je sodeloval tudi Slovenski tolkalni duo, ki je eden najbolj prepoznavnih evropskih tolkalnih zasedb v zadnjem

času. Po uspehih na prestižnih tekmovanjih v Luxembourg (IPCL) in Bolgariji (PENDIM) je duo koncentiral v ZDA, Rusiji in širom Evrope v pomembnih dvoranih, kot so Carnegie Hall v New Yorku, Berlinska Filharmonija in Hermitage Theater v St. Petersburgu. Tolkalni duo sestavljata Simon Klavžar in Jože Bogolin. Slovenski tolkalni duo je prejemnik prestižne univerzitetne Prešernove nagrade in Prešernove nagrade Akademije za glasbo. Slovesnosti in prazničnega koncerta, kjer se je zbralo veliko število ljudi, so se udeležili župan občine Domžale Toni Dragar, podžupanja Andreja Pogačnik Jarc, podžupan mag. Lovro Lončar ter častni občani občine Domžale: dr. Miroslav Stiplovšek, dr. Velimir Vulikić in Peter Primožič. Povezovalce programa je bil Jure Sešek.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA



Luč miru iz Betlehema

Župan občine Domžale sprejel Luč miru iz Betlehema

DOMŽALE Luč miru iz Betlehema, ki so jo predstavniki več slovenskih organizacij k nam prinesli z Dunaja, letos prihaja z geslom Z roko v roki. Letošnja poslanica poudarja, da osamljenost siromaši, srečanje in sloga pa bogatita. Poslanica spodbuja k širjenju plamena in pojasnjuje, da lahko samo s skupnimi močmi svet delamo lepši, srečnejši in bolj človeški. Plamen se širi med ljudmi po Sloveniji, župan občine Domžale Toni Dragar

pa ga je sprejel tudi v svojem uradu. Luč miru sta mu prinesla skavtinja Petra Stražar in skavt Sebastjan Sitar. Čeprav je župan že seznanjen z Lučjo miru, pa sta mu skavtinja in skavt povedala nekaj več o njihovem življenju in prireditvah, ki jih bodo izvedli v naslednjem letu. V februarju bodo organizirali Dan spomina, v aprilu Dan veččin in v avgustu Žmohtarijo.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA



Župan s skavtoma Sebastjanom Sitarjem in Petro Stražar

Akcija “Manj svečk za manj grobov 2012”

OŠ Domžale je z dobrodelno akcijo “Manj svečk za manj grobov 2012” pomagala Domu upokoencev pri nakupu novega defibrilatorja.

DOMŽALE Osnovna šola Domžale je ekološka in se zaveda, da so sveče, s katerimi pretirano krasimo grobove, zlasti okrog dneva mrtvih, velika obremenitev za okolje. Zaveda pa se tudi tega, da je bolje pomagati živim, saj tistim, ki se jih ob dnevu mrtvih spominjamo, žal ne moremo več.

Tako so učenci in učitelji OŠ Domžale ter starši 31. oktobra in 1. novembra 2012 na stojnicah pred pokopališči zbirali priložnostne prispevke, ki so jih namenili Domu upokoencev Domžale.

Pri zbiranju sredstev pa so sodelovali tudi oskrbovanci doma upokoencev. V duhu ekološke osveščenosti je Osnovna šola Domžale z dobrodelno akcijo »Manj svečk za manj grobov« zbrala 2.500,00 €, ki jih je za nakup defibrilatorja in oksimetra namenila Domu upokoencev Domžale. Akcijo je podprla tudi Občina Domžale in mnogi donatorji. Skupno je bilo zbranih 1.450,00 € donacij, kar je zadostovalo pokritju vseh stroškov, delček doniranih sredstev je OŠ Domžale nakazala na račun Doma upokoencev Domžale.

Predaja sredstev, zbranih z dobrodelno akcijo, je potekala v četrtek, 20. decembra 2012, v prostorih Doma upokoencev Domžale. Dobrodelno akcijo je Osnovna šola Domžale organizirala kot primer medgeneracijskega sodelovanja in dobre prakse po zgledu članov Nove generacije, Občine Zagorje ob Savi in glasbenega kluba Chaosstar, ki so prvi izvedli tovrstno akcijo leta 2009 v občini Zagorje ob Savi na pobudo Damjane Jelševar. Dogodka ob predaji zbranih finančnih sredstev so se udeležili tudi podpredsednik Državnega zbora RS Jakob Presečnik, podžupanja občine Domžale Andreja Pogačnik Jarc, sekretar Nove generacije g. Jernej Čeligoj, podpredsednik g. Davi Divjak, član

Primož Jelševar, predstavniki Osnovne šole Domžale in člani Nove generacije SLS Občine Zagorje ob Savi, ki so pobudniki tovrstnih akcij, Direktorica Doma upokoencev ga. Nataša Zalokar se je zelo pozitivno odzvala na pobudo OŠ Domžale. Ves čas je z njimi sodelovala in jih spodbujala.

V akciji je sodelovalo tudi nekaj uslužbencev in oskrbovank doma. Akcija je bila v Domžalah zelo dobro sprejeta. V. d. ravnatelj OŠ Domžale Uroš Govc in vodja akcije Mojca Kanduscher sta zbrana finančna sredstva z dobrodelne akcije predala direktorici Doma upokoencev Domžale Nataši Zalokar. Dogodek so popestrili s kulturnim programom, ki so ga pripravili oskrbovanci doma, učenci Osnovne šole Domžale in glasbena skupina Chaosstar.

Prireditvev je bila izjemna, kot je bila izjemna tudi izkazana hvaležnost vseh v domu.

Pobudnica in vodja akcije Mojca Kanduscher, učiteljica na OŠ Domžale, se v svojem imenu, imenu OŠ Domžale in Doma upokoencev Domžale zahvaljuje za prostovoljne prispevke in donacije Občini Domžale, KS Slavko Šlander, KS Ihan, podjetju Trival antene, samostojnemu podjetniku Mihiu Gabrijelu, Akademiji uspeha II, mag. Ireni Deželak s.p., podjetniku Bojanu Žnidaršiču, Mistik d.o.o., Piceriji Skok, podjetju Šumand iz Mengša, družbi za zavarovalno zastopanje Kazas d.o.o., podjetju Izolacija – Kern, d.o.o. Radomlje, in podjetju AS Moto center d.o.o., Trzin. Lepa hvala tudi Damjani in Primožu Jelševarju iz Zagorja za nesebično svetovanje pri pristopu k organizaciji akcije.

POBUDNICA IN VODJA AKCIJE
MOJCA KANDUSCHER,
UČITELJICA NA OŠ DOMŽALE, IN
OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA



V. d. ravnatelj OŠ Domžale Uroš Govc in vodja akcije Mojca Kanduscher sta simbolični ček predala direktorici Doma upokoencev Domžale Nataši Zalokar.

Spominov ne pokoplješ nikoli

Slovesnost ob 68. obletnici tragedije aktivistov v Rudniku

RUDNIK PRI RADOMLJAH V soboto, 5. januarja 2013, so vse poti vodile k spomeniku padlim v Rudniku pri Radomljah, ki priča o tragediji 6. januarja 1945, torej le nekaj mesecev pred svobodo. Kot lahko preberemo v Pomnikih revolucionarnega delavskega gibanja in narodnoosvobodilnega boja v domžalski občini, je v tistem času, po najhujšem sunku ofenzive, sekretar okrožnega komiteja KPS Kamnik Edvard Peternel - Tinko sklical vse okrožne politične delavce v Rudnik pri Radomljah, da bi se dogovorili o nadaljnjem delu. Tako se je v nekdanih štirih bunkerjih zbralo okrog 30 tovarišic in tovarišev, ki pa jih je najbrž nekdo videl in izdal, kajti že istega dne, 6. januarja 1945, so popoldne Nemci bunkerje obkolili in mnogo močnejši napadli zbrane. Iz obroča se je uspelo prebiti le nekaj aktivistom, večina je padla, ujete pa so ob robu kamnoloma v Vrhovljah postrelili.

Ob pomniku na Rudniku so se zbrali številni, ki so najprej prisluhnili pozdravu Marije Majhenič, predsednice Zveze borcev za vrednote NOB Domžale, nato pa je o dogodkih v januarju 1945 spregovoril slavnostni govornik Toni Dragar, župan občine Domžale, ki je po pozdravu poudaril: »Danes je zgodovina ponovno oživila. Vsa pripovedovanja in spomini so prišli na plano – občutki obžalovanja pa tudi globokega občudovanja in spoštovanja do vseh, ki so se pogumno, nesebično, brez pomislekov uprli močnejšemu sovražniku.« Spomnil je na neenak boj aktivistov z Nemci ter na izgubo številnih predanih in postrtovalnih aktivistov, ki so na pragu svobode, ko bi bile njihove bogate izkušnje še posebej dragocene za gradnjo nove domovine, omahnili v smrt, ter poudaril, da spomin nanje ne bo nikoli ugasnil, saj je del spomina na preteklost našega naroda, na veličino boja in vse, kar je zaznamovalo pot slovenskega naroda do samostojne Slovenije. Te zgodovine ne smemo pozabiti, saj so jo pisali ljudje, ki so se borili za svobodo in svojo domovino ter so bili za vse to pripravljeni žrtvovati največ, kar so imeli. Svoja življenja in svoje sanje.



Opomnil je, da kot danes nas, sta tudi njih v prizadevanjih za skupno dobro združili iskreno tovarištvo in izjemna solidarnost ter neizmeren pogum, vse to pa naj bi postalo tudi naša resnična vrednota. Govoril je o pravičnosti do vse naše preteklosti ter izrazil željo, naj nas zgodovinski dogodki in dejanja prednikov ponovno združijo in povežejo, hkrati pa naj za vselej pozabimo na zamere. Spoštljivost, pravičnost in razumevanje pa nam bodo pomagali premostiti številne ovire na poti do naših ciljev ter izničiti skrbi, ki nas pestijo v današnjih dneh, da bomo hkrati združeni in enotni lahko ustvarili prostor, ki bo prijeten in varen za vse nas. Ob koncu je vsem

zaželel srečno ter se izvajalcem zahvalil za izvedbo slovesnosti, katere organizatorji so bili občina Domžale in občina Kamnik ter združenji borci za vrednote NOB občin Domžale in Kamnik.

Predstavniki obeh združenj ZB so položili venca, v kulturnem programu pa so sodelovali: Moški pevski zbor Radomlje, recitatorke Janka Jerman, Zlatka Levstek in Tina Jerman ter pevka Silva Kosec. Spominske slovesnosti so se množično udeležili tudi prapori iz obeh občin, velika udeležba pa je še enkrat potrdila, da spominov ne pokoplješ nikoli.

VERA VOJSKA

Spoštovani,

ob začetku leta 2013 se vsem društvom, organizacijam, javnim zavodom, podjetjem in posameznikom iskreno zahvaljujem za vse lepe želje, ki ste mi jih posredovali v preteklem letu.

Naj vam še enkrat zaželim, da bi bilo vaše leto 2013 polno zdravja, sreče, osebnega zadovoljstva in skupnega veselja.

Bodite strpni, imejte se radi, delajte dobro in mislite pozitivno.

Srečno!

Župan Občine Domžale
Toni DRAGAR

VELIKI INTERVJU

VSAK, KI SE ODLOČI ZA REJNIŠTVO, NAREDI NEKAJ DOBREGA

MARTA TOMEČ

Rejništvo je nekaj lepega, je nekaj nesebičnega, ko človek, par ali družina vzame v svoje zavetje otroka, ki je moral zapustiti svoj dom. Pomeni dajati brezpogojno ljubezen, topel in varen dom otroku, ki ne more živeti v matični družini.



Mateja A. Kegel
Foto: Iztok Dimc

Tokrat smo se o rejništvu pogovarjali s socialno delavko Marto Tomeč, svetovalko in sodelavko Centra za socialno delo Domžale in Društva rejnikov in rejnic Domžale, ki skrbi za dobrobit vseh otrok, ki so v rejništvu pod okriljem domžalskega centra, ki zajema poleg občine Domžale še Trzin, Mengeš, Lukovico in Moravče in združuje 117 rejniških družin, v katerih živi okoli 150 otrok. Kaj je rejništvo, kako poteka, s čim se soočajo otroci in rejniki ter socialni delavci, smo zabeležili v zanimivem pogovoru za Slamnik.

Kaj vam predstavlja rejništvo, na kakšen način gledate nanj?

V večini primerov otroci, ki so v rejništvu, ne ostanejo brez lastnih staršev.

Ne gre za situacije, ko bi mi zaznali blago nefunkcioniranje družine in bi staršem rekli, da bomo otroka, dokler tega ne uredijo, prestavili v drugo družino. Nikakor ne. Odločamo se izjemno premišljeno, saj vemo, da je prestavitev otroka iz njegove družine v drugo družino zanj zelo težak korak, ne glede na starost.

Med vsemi otroci, ki so ta trenutek v rejništvu, so samo trije brez lastnih staršev in v njihovem primeru je vzpostavljeno sorodniško rejništvo. To pa omogočimo otrokom zato, da ne izgubijo lastnega doma; sorodnike, ki prevzamejo rejništvo, pa prav tako preverimo, če ustrezajo kriterijem za izvajanje rejniške dejavnosti. Predvsem je pomembno, da se zavedamo, da otroci, ki so v rejništvu, imajo svoje starše. Rejniki morajo pri skrbi za otroka sodelovati tako z njegovimi starši kot tudi s strokovnimi delavci. Kakšen je obseg tega sodelovanja, je odvisno od tega, kako sodelujejo starši pri urejanju lastnega življenja in odpravljanju razlogov, zaradi katerih so njihovi otroci morali v drugo družino. Od staršev pa je odvisno tudi trajanje rejništva in ali od tistega, kar jim mi ponudimo kot možne pomoči po pogovoru z njimi, uspejo najti kaj uporabnega, da bodo spremenili situacijo, ki je razlog za nastop rejništva.

Kakšni so običajno razlogi za nastop rejništva?

Sami razlogi so zelo resni. Ne gre za situacije, ko bi mi zaznali blago nefunkcioniranje družine in bi staršem rekli, da bomo otroka, dokler tega ne uredijo, prestavili v drugo družino. Nikakor ne. Odločamo se izjemno premišljeno, saj vemo, da je izločitev otroka iz njegove družine v drugo družino zanj zelo težak korak, ne glede na starost. Mogoče to najlažje prenese dojenček v prvih mesecih starosti in otrok v primeru, ko je šlo za zelo hudo zanemarjenost in ni bil vzpostavljen zdrav odnos z mamo. To so pomembne odločitve, ki jih sprejemamo strokovnjaki centra na osnovi mnenj o otroku in družini, ki so zbrana s pomočjo drugih institucij. Sami osnovni razlogi, zakaj je potrebno rejništvo, pa so najpogostejše zasvojenost, težje motnje v duševnem zdravju in alkoholizem. Žal imamo kulturo, ki tolerira alkoholizem na začetku. Ljudje, ki zapa-

dejo v alkoholizem, pa postanejo moteči in jih nato želimo kar nekam odpraviti. Zelo se stopnjuje tudi zasvojenost s prepovedanimi drogami. Že iz teorije je znano, da je propad človeka pri zasvojenosti s prepovedanimi drogami veliko hitrejši, še zlasti to velja za ženski organizem. Vse to pelje do psihofizičnega propada človeka. Kot omenjeno, so tretji razlog duševne motnje, ki človeka ovirajo v skrbi za otroka. Pri tem pa je število otrok staršev z duševnimi motnjami že leta na enakem nivoju. Se pa včasih med zasvojenimi pojavi tudi kombinacije duševnih motenj in alkoholizma ali pa duševnih motenj in narkomanije. Pomembno je, da se s starši pogovorimo, kako vse to preseči, kako spremeniti življenjski slog, da bo varen za otroka. Najprej jim seveda ponudimo zdravljenje, nato pa tudi urejanje njihovega življenja. To pa pomeni, da vse, kar so se naučili med zdravljenjem, prenesejo v realno življenje. Vsi se sicer ne odločijo za zdravljenje, a

VELIKI INTERVJU

Dejstvo je, da imajo vse naše družine v redu pogoje za namestitvev otrok in je to urejeno, še preden dobijo status, saj jih zelo dobro preverimo in četudi doživljajo moj obisk kot kontrolo, je leta vendarle namenjen podpori in pomoči, da lažje skrbijoza otroka in ga vzgajajo. Moram pa priznati, da so močna kontrola s strani samega okolja, institucij, s katerimi se otrok srečuje; šola, zdravstveni domovi, specialistične ustanove, kjer otroci iščejo pomoč.

tisti, ki se, uvidijo, da imajo lahko večjo možnost vpliva na vzgojo in stike z otrokom ter lažje ohranijo dobro povezanost, ker tudi bolj zavestno sodelujejo v otrokovem življenju. Če kdo od staršev na srečanje z otrokom ne zmore priti trezen, mu jasno postavimo meje, da je stik z otroka lahko varen samo, če pride trezen. Predvsem zadnja leta smo pri kriterijih še bolj strogi, saj nas pri tem podpirajo tako strokovna dognanja kot tudi praksa, ki je pokazala, da je to res dobro za otroka.

V Domžalah in okoliških občinah deluje Društvo rejnic in rejnikov Domžale. Kaj je vaše poslanstvo?

Osnovni namen društva je, da skrbi za povezanost med vsemi, ki so vključeni v društvo, za vse člane rejniških družin, čeprav mi kot člana društva štejemo eno rejniško družino. Namen je tudi medsebojna povezanost in izmenjava izkušenj na skupnih srečanjih. Iskanje in izmenjava medsebojnih izkušenj v rejništvu je pomembna, saj ti to, da se lahko pogovoriš z osebo, ki opravlja enako delo kot ti, lahko zelo pomaga. To je enako dobra pomoč kot pomoč strokovnega delavca. Včasih še bolj. V društvu skrbimo tudi za to, da se ohranja kvaliteta rejništva, da se rejništvo izvaja na strokoven način. Društvo in center za socialno delo sodelujemo ves čas, povezani smo pri vseh akcijah in vse, kar se v društvu izvaja in dela, se povezuje z področjem rejništva v CSD. Društvo pa je sicer popolnoma prostovoljno in neprofitno, kar pomeni, da nihče v društvu ne dobi honorarja, v njem ni nobenega profesionalca, ves denar, ki ga pridobimo na razpisih, pa je namenjen materialnim stroškom za izvedbo projektov.

Imate tudi številne aktivnosti, dejavnosti za rejnike in otroke. Kakšne?

Ena od aktivnosti je knjižnica, ki jo imamo za rejniške družine in v kateri imamo predvsem lažje berljivo literaturo, s katero si lahko pomagajo pri vzgoji otroka ali pa pri odnosih v družini – kako vzpostaviti komunikacijo in podobno. Knjig sicer ni veliko, saj si lahko privoščimo nakup le nekaj knjig na leto. Imamo pa v društvu še nekaj aktivnosti in med njimi je tudi vsakoletni program, ki ga letos načrtujemo že sedemnajsto leto zapored. Gre za usposabljanje in letovanje rejniških družin v Pineti, kamor gredo vsi člani rejniške družine, tako starši kot njihovi in rejniški otroci. Starost otrok je različna, saj so v rejništvu otroci stari od nič do 26 let, vse dokler se šolajo, in vsi gredo radi na to letovanje. Je pa zadnja leta vse manj družin, ki se zmorejo vključiti, kar je povezano z varčevanjem in nižjimi prihodki, ki jih rejniške družine dobijo za svoje delo. Otroci v rejništvu, ki so polnoletni, so sedaj brez otroškega dodatka, stroški študija so visoki in če ponavljajo letnik, so tisto leto tudi brez štipendije. Takšne stvari so za družino obremenjujoče, saj stroške bivanja, polnega penziona v celoti poravnajo rejniške družine same. Moram pa povedati, da nam je prejšnja leta z donacijo poma-

gal Rotary klub Domžale. Z njo smo lahko malo znižali ekonomsko ceno za otroke v rejništvu. Zadnji dve leti to ni več možno, saj se tudi na humanitarnem področju soočajo s finančnimi težavami. Tudi tam se varčuje. Nadalje imamo med aktivnostmi tudi srečanje rejniških družin v obliki pohoda na Prvine in piknika, ki ga načrtujemo tudi letos, prav tako pa vsako leto obiščemo vse začetnice rejništva, starejše od 75 let, ki so v veliko težjih pogojih izvajale rejništva, in jih tudi skromno obdarimo. V mesecu decembru pa imamo še srečanje za osnovnošolske otroke in mlade. Za otroke nam Rotary klub Domžale pripravi obdaritev in lutkovno igrico na Miklavževu, za kar smo klubu res zelo hvaležni, saj brez njihove pomoči tega ne bi mogli izvesti. Za dijake in študente pa imamo novoletno srečanje, kjer pa ni dovoljen alkohol in druge prepovedane substance, in moram povedati, da mladi to zelo upoštevajo. Vesela sem, ko vidim, kako se znajo zabavati, veseliti, kako znajo biti dobri eden z drugim. Ker takšna srečanja s toliko mladimi ne morejo potekati zgolj tako, da pojemo, popijemo in gremo domov, imamo organizirane tudi družabne dejavnosti, družabne igre, kjer pa se vključujejo prav vsi, ne glede na osnovne sposobnosti. Med seboj so si namreč zelo različni: od študentov, dijakov pa do mladih, ki obiskujejo prilagojen program oz. OVI na osnovni šoli Roje.

Kako pa vi svetovalci sledite potrebam otrok v rejništvu? Kako preverjate, ali je stanje otroka v rejniški družini ustrezno?

Z otroki se srečujemo tudi skozi neformalna druženja v društvu. Prav na ta način se lahko bolj spontano približamo otrokom in tudi otroci nas lažje spoznajo, mi pa spoznamo potrebe teh otrok in njihovo funkcioniranje. Skozi vse to lahko tudi lažje vplivamo na razvijanje otrokovega potenciala. Kar pa se tiče nadzora rejniških družin, se kolegice, svetovalke iz drugih krajev, praviloma najavijo na obisk v rejniško družino, saj se pripravejo od daleč. Sama pa se običajno ne najavljam, le izjemoma, če je res kaj pomembnega in se moram. Drugače pa se odpravim na teren, pa ne za to, da bi gledala, ali živijo družine v sterilnem okolju – zdrav nered me popolnoma nič ne moti. Bistven je obisk, otrokovo počutje, vse to je del kontrole, del moje vloge. Je pa večina mojih obiskov namenjena temu, da se z rejniškimi starši pogovorimo, kako skrbeti za otroka, ki je v rejništvu, kar je v prvi vrsti moj namen. Dejstvo je, da imajo vse naše družine v redu pogoje za namestitvev otrok in je to urejeno, še preden dobijo status, saj jih zelo dobro preverimo, in četudi doživljajo moj obisk kot kontrolo, je leta vendarle namenjen podpori in pomoči, da lažje skrbijo in vzgajajo otroka. Moram pa priznati, da je močna kontrola s strani samega okolja, institucij, s katerimi se otrok srečuje: šola, zdravstveni domovi, specialistične ustanove, kjer otroci iščejo pomoč. Vemo namreč, da so bili ti otroci v zgodnjem otroštvu izpostavljeni neprimernim okoliščinam in pogojem za odrasčanje in zato se lahko pokažejo posledice v vpadljivem vedenju, čustvenih motnjah ali v kombinaciji obojega.

Kaj pa otrokova socializacija v dobi njegovega odrasčanja? Kako se otroci spopadajo z dejstvom, da so bili v rejništvu, da niso bivali v svoji primarni družini?

Rejništvo je res začasno, običajno traja nekaj let, dokler se pogoji v matični družini ne uredijo in se otroci lahko vrnejo. Lahko pa z rejniki ohranijo stike tudi naprej in v večini primerov tudi jih, saj se rejniški otroci in rejniki še naprej lahko obiskujejo. Obstajajo pa tudi primeri dolgoročnih rejništev, ko otroci v rejniških družinah doštudirajo in se osamosvojijo ter jih rejniške družine pospremijo v samostojnost podobno kot lastne otroke in praktično ni razlik.

Kaj pa vključevanje v formalno izobraževalne sisteme?

Vključevanje otrok iz drugih krajev Slovenije v šolo je normalno, kot če bi prihajali iz Domžal. Mogoče včasih težavo predstavlja le narečje, jezikovne razlike, največ težav imajo romski otroci, ki na začetku veliko stvari ne razumejo, saj je njihov jezik zelo drugačen. A izka-

že se, da zelo hitro napredujejo in so od vseh otrok tudi najbolj hvaležni za dobro skrb. Res se lahko kasneje razvijejo kakšne težave, ker so nekateri po značaju drugačni, a v splošnem se mi zdi, da ob prihodu iz oddaljenih krajev ni težav pri prilagajanju. Prav tako pa k temu pripomorejo naše šole, ki so pripravljene sodelovati z njihovimi prejšnjimi šolami. Je pa včasih zamenjava okolja tudi dobra, saj otrok dobi drug status in ni obremenjen z etiketami od prej. V mirnejšem okolju lahko bolje funkcionira in se primerneje odziva kot prej, ko ni bil osebno urejen. Vemo namreč, da so iz preteklosti iz neurejenih družin velikokrat težave z osebno higieno in s situacijo, ko otroci niso bili primerno oblečeni kot ostali. Tukaj znajo biti pa sošolci velikokrat kruti in jih izločajo.

Tudi otroci v rejništvu nekoč odrastejo. Najbrž tudi vi spremljate te otroke, tedaj že odrasle, vsaj od daleč. S čim se lahko spopadajo v nadaljevanju svoje življenja?

Veliko otrok in mladih poznam, ki so bili v rejništvu, so odrasli in so danes uspešni v svojih poklicih, odvisno od tega, kakšne so njihove osnovne sposobnosti. Kakšnega tudi bremeni ta izkušnja v smislu, da išče v svoji situaciji iz otroštva razloge, zakaj ni uspešen, zakaj mu življenje ne teče, kot bi si želel, in ugotavlja, da to izvira iz tega, ker je bil prikrajšan in je živel pri drugi družini. Vendar pa se mi zdi, da se večina mladih dobro postavi na noge in jim je ta družinska izkušnja v pomoč, da so samostojni, da dobijo primerne navade in si kasneje lahko ustvarijo svoje družine.

Morda neprijetna tema, ampak občasno se sliši, da kakšna oseba želi izkoristiti rejniški status zaradi financ. Danes je to, glede na situacijo, najbrž veliko težje?

Danes že sama država poskrbi, da se je težko okoriščati z rejnino. Materialni stroški rejnine znašajo okoli 280 evrov mesečno, s čimer pa morajo rejniki poskrbeti za otrokovo obleko, obutev, šolske potrebščine in vse ostalo, kar otrok potrebuje. Plačilo za delo rejnika pa znaša 123 evrov. A to vključuje 24-urno odgovornost, ko si zdrav ali bolan, pa ne samo rejnika, ampak cele družine. Pri rejnini namreč plačilo dobi oseba, ki izvaja rejniško dejavnost, a pri delu sodelujejo prav vsi člani družine.

Kako zelo drugačno je rejništvo od posvojitve in kako pogosto se zgodi, da rejniki in rejnice posvojijo otroka, ki je pri njih v rejništvu?

Razlika je zgolj v tem, da pri rejništvu sodeluješ s strokovno službo in biološkimi starši, če so ti sodelujoči in če se oceni, da

Poznam veliko otrok in mladih, ki so bili v rejništvu, so odrasli in so danes uspešni v svojih poklicih, odvisno od tega, kakšne so njihove osnovne sposobnosti. Kakšnega tudi bremeni ta izkušnja v smislu, da išče v svoji situaciji iz otroštva razloge, zakaj ni uspešen, zakaj mu življenje ne teče, kot bi si želel, in ugotavlja, da to izvira iz tega, ker je bil prikrajšan in je živel v drugi družini. Vendar pa se mi zdi, da se večina mladih dobro postavi na noge in jim je ta družinska izkušnja v pomoč, da so samostojni, da dobijo primerne navade in si kasneje lahko ustvarijo svoje družine.

je stik z njimi otroku v korist. Do posvojitve pa lahko pride zlasti takrat, ko nameščamo mlajše otroke in je izpolnjen pogoj za posvojitev. To je v primeru, ko so staršem odvzete roditeljske pravice, kar je redko, medtem ko je veliko bolj pogost pojav, da starši sami dajo soglasje za posvojitev. Sicer pa je CSD po zakonu vsako leto dolžan preverjati, ali so izpolnjeni pogoji za to, da se otrok vrne v biološko družino. Če se starši trudijo spreminjati in četudi pride do recidiva pri zasvojenosti, se stik in podpora takemu človeku še vedno omogoča. Če pa starši nič ne naredijo in ne sodelujejo, potem ne morejo ves čas motiti otrokovega življenja. V takem primeru se resno pogovorimo s starši in jih vprašamo, da če strinjajo, da se otrok posvoji oz. se opravi postopek odvzema roditeljske pravice. Skušamo jim pojasniti, da so to zelo resne stvari in morajo ukrepati, če želijo še naprej izvajati vlogo starša – ali kot sodelujočega v vzgoji ali pa da enkrat ponovno vzpostavijo nazaj svojo vlogo. Najpomembnejše je, da zagotovimo otrokovo varnost, da se ne moti njegove vzgoje. V praksi imamo kar nekaj primerov, ko so se starši strinjali s posvojitvijo otroka z željo, da otroka posvoji oseba, pri kateri je v rejništvu. Imamo tudi primer, ko je bila mamici pred leti odvzeta poslovna sposobnost – gre za mamo s posebnimi potrebami – in so bili izpolnjeni tudi vsi pogoji za posvojitev otroka. V dani situaciji sta bila rejnika v izvenzakonski skupnosti, zato nista mogla posvojiti otroka. Postala pa sta otrokova

popolna skrbnika, kar pomeni, da ne dobivata rejnine, ampak opravljata enako funkcijo kot starša, sta zakonita zastopnika deklince, ki je danes že študentka. To je primer dobra prakse.

Morda za konec še nasvet ljudem, ki bi želeli biti rejniki?

V rejništvu odpreš vrata svojega doma otroku, s tem pa tudi strokovnim delavcem in ljudem, ki morda nimajo enakega življenjskega sloga kot ti. Vsi tisti, ki razmišljajo o tem in zberejo pogum za rejništvo, menim, da imajo v sebi veliko dobrote, človečnosti in pa želje po tem, da podelijo svoje življenje, svojo družino z otrokom, ki to potrebuje. Vsi ti so pri nas zelo dobrodošli. S tem, ko omogočijo otroku, ki potrebuje rejništvo, dobro družinsko izkušnjo, storijo veliko delo. Za to pa resnično potrebuješ veliko srčnosti, poguma in zdrave pameti. Ves čas moraš biti pripravljen izobraževati se. Nov zakon zahteva še več izobraževanja od oseb, ki izvajajo rejniško dejavnost. Vsi, ki se odločijo za rejništvo, vedo, da jih čaka veliko dela. Ni lahko, včasih so celo po krivem izpostavljeni, rekoč, da se okoriščajo ali otroke silijo delati, ne glede na to, da bi marsikaj lažje opravili sami, kot pa da to učijo otroka. Vsi namreč vemo, da je potrebno veliko truda, da se otroka nauči delovnih navad, da pa mu vse, kar se nauči, kasneje pride prav v življenju. Zagotovo pa bo vsak, ki se odloči za rejništvo, naredil nekaj dobrega in koristnega. □

Bančništvo na Ljubezniv Oseben Način sedaj tudi v Domžalah

Hranilnica LON - ena redkih bančnih hiš v Sloveniji, ki tudi v teh zahtevnih časih posluje z dobičkom, je 22. januarja v centru Domžal (na Ljubljanski 81) odprla že svojo 12. poslovno enoto. O Hranilnici LON, ki je lani praznovala že 20 let uspešnega poslovanja, smo se pogovarjali z Dejanom Krambergerjem, vodjem nove poslovne enote v Domžalah.

Kako da ste se odločili za odprtje nove enote prav v Domžalah?

Sama odločitev kdaj in kje odpreti novo poslovno enoto, vedno zahteva tehten premislek. Uprava Hranilnice je na osnovi ocene tržišča, varčevalnih navad ljudi, razvitosti podjetništva in obrti ter na podlagi možnosti razvoja v širši regiji, kjer je podjetnost posameznikov zelo velika, našla prav Domžale, ki kot mesto ustrezajo dolgoročni politiki širjenja in rasti hranilnice. Domžale so pravo urbano, kulturno, športno in gospodarsko središče in tudi to nas je prepričalo, da svojo novo, 12. poslovno enoto odpremo prav tu. Uprava in ena večjih poslovnih enot se nahajajo v Kranju, ostale poslovne enote pa so še v Ljubljani, Grosupljem, Brežicah, Novem Mestu, Velenju, Mariboru, Celju, Postojni, Novi Gorici in v Škofji Loki.

Kakšne so vaše prednosti pred ostalimi bankami v naši regiji?

Naša glavna prednost se skriva tudi v imenu LON - Ljubezniv Oseben Način. Strankam vedno nudimo kvalitetne storitve, ki so podprte s prijaznostjo in strokovno podkovanostjo naših zaposlenih. Nismo obremenjeni z dolgovi iz preteklosti ampak imamo zdrave temelje na katerih lahko gradimo. Nudimo celotno paleto bančnih storitev tako fizičnim kot pravnim osebam, ugodne kredite in depozite. Zanimiva so tudi varčevanja z obrestnimi merami vse do 5,00%, za otroke do 15. leta pa smo pripravili Lonijevo varčevanje, z višjimi obrestnimi merami in različnimi darili. Našo konkurenčnost dokazujejo tudi številne raziskave Banke Slovenije in medijev iz področja financ, kjer se redno uvrščamo v sam vrh najugodnejših ponudnic bančnih storitev za fizične osebe, podjetnike in podjetja.

Torej ponujate vse bančne storitve, kot ostale banke?

Tako je. Občani in podjetniki lahko pri nas opravijo vse bančne storitve, ker poslujemo tako kot ostale banke, čeprav smo hranilnica. Hranilnica ima licenco Banke Slovenije in je vključena v jamstveno shemo, kar pomeni, da so prihranki varčevalcev vedno popolnoma varni, saj zanje jamči celoten slovenski bančni sektor. Nudimo ugodno plačilo položnic (0,79 EUR), poslovanje z osebnimi in poslovnimi računi, upravljanje plačilnega prometa, kreditiranje in varčevanja ter elektronsko bančništvo eLON.

Tudi pravnim osebam nudimo celoten bančni servis – od vodenja poslovnih in fiduciarnih računov, do elektronskega bančništva, kreditiranja, izdaje garancij, odkupa terjatev,...

Pripravili smo številne pakete ugodnosti, s katerimi podjetniki lahko izdatno prihranijo pri svojem bančnem poslovanju.

Kako gledate na sodelovanje s prebivalci in podjetniki v domžalski regiji? S svojo prisotnostjo želimo občanom, obrtnikom in podjetnikom iz Domžal in okolice omogočiti sproščeno, ugodno ter uspešno bančno poslovanje. Z njimi želimo zgraditi dolgoročne partnerske odnose in posledično prispevati k razvoju celotne regije.

Zato bo za poslovanje na najvišjem nivoju skrbela ekipa visoko usposobljenih bančnih uslužbencev z bogatimi izkušnjami. Pomagali vam bomo do ugodnejših bančnih storitev, da boste oplemenitili svoja finančna sredstva ali pa si s pomočjo najugodnejšega kredita uresnili svoje želje. Na Ljubezniv Oseben Način.



HRANILNICA LON
Bančništvo na Ljubezniv Oseben Način

Dejan Kramberger, vodja PE:
"Naraščajoče število zadovoljnih komitentov dokazuje, da se Hranilnica LON preprosto spleča imeti za svojo banko!"



TEMA MESECA

REJNIŠTVO POMENI ODGOVORNOST

Rejništvo pomeni odgovornost, zato se na Centru za socialno delo, kjer usmerjajo osebe, ki želijo postati rejniki in rejnice, izbiranja in izobraževanja kandidatov lotevajo z veliko mero odgovornosti. Obstajata dve vrsti rejništva.

Mateja A. Kegel

V prvem primeru imajo osebe dovoljenje za izvajanje rejniške dejavnosti, drugi primer pa so poklicni rejniki, kar pomeni, da se osebe odločijo za status poklicnega rejnika in je to v resnici njihova služba, nam je obrazložila svetovalka Marta Tomec iz Centra za socialno delo Domžale. Rejnik, ki izvaja rejniško dejavnost kot poklic, pa ima pogoj, da mora imeti istočasno nameščene tri otroke, od tega vsaj dva za obdobje celega meseca oz. v primeru znižanega normativa mora imeti rejnik nameščenega vsaj enega otroka za obdobje celega meseca, pravi nov zakon.

Kdo in kako lahko postane rejnik ali rejnica

Da oseba pridobi dovoljenje za izvajanje rejniške dejavnosti, mora zadostiti nekaterim formalnim pogojem: imeti mora roditeljsko pravico, poslovno sposobnost, biti mora polnoleten, imeti najmanj poklicno – četrto stopnjo izobrazbe, stalno prebivališče in državljanstvo Republike Slovenije, ne sme biti v kazenskem postopku ali pravnomočno obsojen. Poleg formalnih pogojev mora zadostiti tudi neformalnim pogojem. »Med neformalnimi pogoji je za nas pomembno, da se vsi člani družine strinjajo s sprejetjem otroka v rejništvo,« pravi Marta Tomec, ki ob tej dodaja, da je med zahtevami tudi jasen vir preživljanja, redni prihodki, stanovanje, da ima otrok zagotovljeno posteljo, omaro in pisalno mizo. Ni pa nujno, da

« Zavedati pa se moramo, da otrok ni tvoja last – ne rejniški ne tvoj lastni otrok. Starši imamo zgolj pravico sodelovati v otrokovem življenju, ne moremo pa si ga lastiti. Vsak otrok ima namreč svojo zgodbo, vsak ima svojo pot in starši moramo otroku pomagati tako, da bo zanj najboljše in da bo na pravi poti, da bo dosegel cilje in uresničil svoje sposobnosti,

ima otrok tudi svojo sobo, saj tudi sicer vsi otroci nimajo svoje sobe, včasih pa je celo dobro, da ko prideta dva otroka iz iste družine, da si delita sobo in sta tako drug drugemu v tolažbo.

Do informacij o bodočem rejniku ali rejnici tudi preko drugih institucij

Center za socialno delo o družini prav tako zbira informacije pri šolski svetovalni službi, v kolikor družina že ima otroke, kjer preverjajo, kako se potencialni rejniki obnesejo v vlogi staršev, in tudi njihovi mnenje je pomembno pri odločitvi za podelitev statusa rejniške dejavnosti, prav tako se pozanimajo pri patronažni službi, v kolikor ima družina otroke ali morda stare starše, za katere skrbijo, da vidijo

kako skrbni so bili tudi v tej vlogi. Ne nazadnje pa preverijo tudi psihofizično zdravje kandidatov, ki se srečajo na razgovoru pri psihologinji, ki izda psihološko poročilo. Pomembno je tudi, da ima rejniška družina lasten dom, trenutno ni nobene rejniške družine, ki bi bivala v najemniškem stanovanju. Pravzaprav jih večina živi v hišah, na podeželju.

Rejniška je lahko družina, par ali posameznik

Čeprav rejnik ali rejnica lahko postane tudi posameznik, samski človek, pa je za otroka zaželeno, da pride v rejniško družino, saj mu želijo omogočiti zdravo izkušnjo z drugimi otroki, ki so otroku v rejništvu lahko za zgled. Seveda pa ni izključujoče, da otroka v rejništvo sprejme par brez otrok, morda je včasih za kakšnega zahtevnejšega otroka to še boljše, saj se mu rejniki lahko v tem primeru bolj posvetijo. »Prav tako pari, ki ne morejo imeti lastnih otrok, si pa želijo otroka posvojiti, lahko postanejo rejniki. Takšnih ljudi smo zelo veseli, če so seveda sposobni sprejeti dejstvo, da je rejništvo lahko začasna zadeva in je potrebno sodelovanje z matično družino in strokovno službo,« pravijo na CSD Domžale. Včasih namreč pride tudi do situacije, ko je rejništvo dolgoročno, ali pa celo pride do tega, ko staršem odvzamejo roditeljsko pravico oz. se ji starši odrečejo in pride do pogoja za posvojitve. Če je otrok v takem primeru v družini, kjer lahko ostane, ne da bi se ga ponovno izpostavljalo v selitev v novo družino, je to vsekakor prednost in dobro predvsem za otroka.

Če se vrnemo še enkrat nazaj na osebo, ki želi postati rejnik oz. rejnica kot samski človek, pa je na tem mestu pomemben

predvsem motiv, zakaj se ljudje odločijo za rejništvo. Če oseba lahko v tem primeru pomaga otroku, da zadosti potrebnim pogojem za dober razvoj, je vsekakor dobrodošlo. »Zavedati pa se moramo, da otrok ni tvoja last – ne rejniški ne tvoj lastni otrok. Starši imamo zgolj pravico sodelovati v otrokovem življenju, ne moremo pa si ga lastiti. Vsak otrok ima namreč svojo zgodbo, vsak ima svojo pot in starši moramo otroku pomagati tako, da bo zanj najboljše in da bo na pravi poti, da bo dosegel cilje in uresničil svoje sposobnosti,« pravi Marta Tomec in dodaja da to velja ne glede na to, ali je otrok v rejništvu, posvojen ali lasten otrok.

Z novim Zakonom o izvajanju rejniške dejavnosti pa lahko ministrstvo izjemoma izda dovoljenje »tudi osebi, ki ni kandidirala za izvajanje rejniške dejavnosti in ni otrokov sorodnik, če je otroku zaradi njegovih potreb le s tovrstno obliko rejništva mogoče zagotoviti varstvo in vzgojo v največjo otrokovo korist«.

Normativi v rejništvu

Zakonsko je določeno, da so v posameznem rejništvu lahko nameščeni največ trije otroci. Seveda pa obstajajo tudi izjeme, ko govorimo o položaju, ki je boljši za otroke. Strokovna služba centra za socialno delo namreč lahko odloči, da je v določeni situaciji za otroka izjemno koristno, če se priključi rejniškemu domu, kjer je že več otrok, še posebej ko govorimo o nameščanju več otrok hkrati iz ene družine ali o nameščanju otrok v družino, kjer je v rejništvu že njegov bratec ali sestra. V posebnih situacijah strokovne službe v prvi vrsti preverijo, kaj je najbolj koristno za otroka.

Druga izjema, do katere lahko pride pri prekoračitvi zakonsko predvidenega števila otrok v rejniški družini, pa so vikend rejništva za otroke iz vzgojnih zavodov ali stanovanjskih skupin. Nekatere rejnice, ki imajo svoje otroke že odrasle ali studirajo, v rejništvu že imajo tri rejniške otroke in so sposobne skrbeti za več oseb in imajo rade velike družine, so pripravljene vzeti tudi kakšnega starejšega mladostnika za vikend rejništvo z vsemi njegovimi posebnostmi.

V rejništvo najdlje do 26. leta, potem pa ...

Sicer pa otroci ostajajo v rejništvu, kolikor časa je potrebno oziroma najdlje do 26. leta starosti, v kolikor se šolajo ali usposablajo. Po tej starosti pa po novem zakonu, ki je stopil v veljavo v začetku letošnjega leta, v enaki obliki rejništva ne morejo ostati niti več mladi s posebnimi potrebami. Zanje je namreč predvidena posebna oblika varstva, oskrba v drugi družini, lahko pa se zgodi tudi, da ostane v isti družini, spremeni pa se le vir financiranja. »Rejnine se namreč financirajo iz državnega proračuna, medtem ko se oskrbina financira iz občinskih sredstev,« opozarja na CSD.

Sprememba zakona o rejništvu in kakšne spremembe so še potrebne

Vedno znova govorimo o pomanjkljivem socialnem sistemu v naši državi. Na centru za socialno delo pa smo preverili, kje v praksi vidijo pomanjkljivosti in kaj bi se na področju rejništva lahko izboljšalo. Opozarjajo predvsem na pretiran obseg birokratskega dela, saj morajo opravljati dvojne zapise – vse je potrebno vnesti v spise, personalne mape, nato pa še v računalniške sisteme, ki skrbijo za raziskovanje tega področja. »Prav je, da obstajajo številke in da namenimo del časa tudi raziskovanju tega področja. Da bomo lahko to raziskovali in znali pravilno ukrepati, potrebujemo ustrezne številke in argumente. A dobro bi bilo, da bi nam ta sistem poenotili, skrajšali čas za birokratska opravila z namenom, da lahko povečali prakse za bistveno več spontan- nih akcij za druženje z otroci in družinami v različnih oblikah,« pravi Marta Tomec. Kot priznava svetovalka, pa se tudi strokovni delavci lahko vedno znova veliko naučijo od ljudi in si med seboj pomagajo v dobrobit otroka. »Ne moremo mi nastopati v vlogi vzgojnega strokovnjaka, ko pa o vzgoji posameznega otroka največ ve tisti, ki z njim živi in zanj skrbi 24 ur na dan. Vemo, da vzgoja v današnjem času ni enostavna. Prilik in izzivov, kako skreniti s prave poti, je vsak dan mnogo in otroci mogoče včasih še hitreje skrenejo, jih hitreje zvabi slaba družba in se temu težje uprejo v času, ko še nimajo zgrajenih delovnih in učnih navad.« Ob tem dodaja, da je treba poskrbeti, da mora biti stroka dovolj samozavestna, da zaupa v ljudi, ki izvajajo v rejništvo in jih mora bolj podpreti v prizadevanjih, da otrok razvije potrebne spretnosti za življenje.

Če bi bila pristojnost odločanja o namestitvah na strani sodišča ...

Družinski zakonik, ki je dvignil veliko prahu pred dvema letoma, na koncu pa je »padel« na referendumu, je predvideval tudi prenos pristojnosti odločanja o ukrepih in namestitvah v rejniško družino s centrov za socialno delo na sodišča. Vsekakor je pomembno vprašanje, kaj bi to pravzaprav



FOTO: WWW.SKČ.HU

VAŠA RAZMIŠLJANJA IN POBUDE

potegnili za sabo, na Centru za socialno delo Domžale pa smo povprašali tudi, kako bi na takšen prenos pristojnosti gledali oni. Kot pravijo, bi to prineslo svojevrstne koristi, predvsem pa bi starši, ki jim odvzamejo otroka in ga dajo v rejništvo, uvideli, da v centrih tega ne počnejo iz zlobe, pač pa je to najboljša za otroka. Sodišče bi na tem mestu že zaradi svoje vloge spoštovanja do sodišča, ker je to le odločna in bolj strukturirana institucija, lažje obrazložilo staršem, da ni v redu, kar počnejo z vzgojo svojega otroka, da je potreben lasten zgled. »V večji meri bi bilo najbrž to lažje za vse skupaj, bila bi tudi pomoč za starše, ki bi tako morda prej razumeli, da nekaj ni v redu in so potrebne spremembe. Dokler se sami počutimo kot žrtev sistema, da nam nekdo hoče nekaj slabega, se vedno izgovarjamo, da je drugod še slabše. Ko mi starši ugovarjajo, koliko je drugih, ki še več pijejo ali se

še bolj drogirajo, jih vedno opozorim, da se na tem mestu pogovarjamo o njih, o njihovem otroku in ne moremo sproti reševati še težav vseh oseb, ki jih navajajo,« pravi Marta Tomec.

Dejstvo pa je, da se na centru za socialno delo, v kolikor imajo podatke o tem, da neko okolje za otroka ni primerno, morajo na to odzvati. Kot pravijo, pa to ni nekaj, kar bi radi počeli zato, da bi škodovali odrasli osebi, pač pa jim to nalagata tako zakon kot tudi Konvencija o otrokovih pravicah, da se otroku priskrbijo ustrezni pogoji, da se bo lahko varno in psihofizično razvijal. Dolgoročno je tudi za družbo pomembno, da se otrok razvije v osebo, ki bo zmogla skrbeti zase in biti bolj ali manj zadovoljna.

Konvencija o otrokovih pravicah med drugim opredeljuje, da morajo biti otrokove koristi glavno vodilo pri vseh dejavnostih v zvezi z otroki. Prav tako so

države pogodbenice zavezane, da bodo otroku zagotovile takšno varstvo in skrb, kakršna sta potrebna za njegovo blaginjo, upoštevaje pravice in dolžnosti staršev, zakonitih skrbnikov ali drugih posameznikov, ki so zakonsko odgovorni za otroka. Prav tako pa otrok ne sme biti proti voljo staršev ločen od njih, razen če v skladu z veljavnim zakonom in postopki pristojne oblasti v sodnem postopku odločijo, da je takšna ločitev nujna za otrokovo korist. Do takšne odločitve lahko pride v primeru, ko gre za zlorabo ali zanemarjanje otroka s strani staršev ali ko starša živita ločeno in je odločitev o otrokovem prebivališču neizogibna. Države pogodbenice Konvencije morajo spoštovati pravico otroka, ki je ločen od enega ali obeh staršev, da redno vzdržuje osebne stike in neposredno zvezo z obema, razen če je to v nasprotju z otrokovimi koristmi.

Ogledalo politiki

Časi, ko so bile Domžale najbolj razvita slovenska občina, se vse bolj odmikajo. Z delitvijo občine, propadom industrije in posledično gospodarsko krizo Domžale že nekaj časa doživljajo travmo.

Roman Brvar

K objavi tega intervjuja me je vzpodbudil članek »Koriščenje javnega prometa je trajnostna odločitev«, ki je bil objavljen v občinskem časopisu Slamnik. Res je, trajnostna rešitev mobilnosti v občini Domžale je nujna. Celovito pa se bo lahko uresničila le z uporabo do sedaj prezrte železnice, z uvedbo primestnega krožnega prometa (minibus) ter z izgradnjo kolesarskih poti in pešpoti.

Te svoje misli sem predstavil v glasilu Slamnik že daljnega leta 1996. Ker se v 16 letih na tem področju ni dosti spremenilo, ponavljam intervju z istimi vprašanji in za današnji čas aktualnimi razmišljanji.

Kako vi kot zunanji opazovalec vidite našo občino?

Z obžalovanjem lahko rečem, da je občina Domžale zastala v razvoju. Industrija je skoraj v celoti propadla, napredka pa ni tudi na drugih področjih gospodarstva. Še najbolj se to vidi v občinskem središču, ki deluje stresno, konfuzno in nanešeno. V centru Domžal manjkajo določeni atributi, ki mesto naredijo prijetno in privlačno. Predvsem pogrešam informacijsko-turistično pisarno, prodajni obrtni salon domžalskih obrtnikov, ulično ponudbo spominkov, izdelkov domače obrti pa tudi pestre družabne vsebine na ulični promeni. Tu bi lahko bil tudi prostor za aktualni informativni zemljevid ter postajališče za kočijo in taksi.

Žal danes Domžale preplavlja tranzitni, nakupovalni in mirujoči promet. Upal sem, da bo s prenovo Ljubljanske ceste postal center Domžal lepši in bolj po meri človeka. Žal so urbanisti ponovno dali prednost parkiriščem, ne pa promenadi in zelenju (drevored). Vsemogočno parkirišče ob trgovskem centru »Napredek« bo pač še naslednja leta simbol razvoja in napredka Domžal. Podobno je tudi v okolici, kjer so vse nepozidane površine namenjene parkiriščem. Velika pridobitev je le tržnica, ki pa jo utesnjuje parkirišče.

Avtocesta bi morala pripeljati v Domžale razvoj in napredek. Pa tega dejstva Domžale še vedno niso izkoristile. Žal pa avtocesta tudi ostro oddaja zaledje Krumparka, Gorjuš in Sv. Miklavža od urbanega jedra. Na obstoječih nadvozih je premaprosta za varno prečkanje pešcev, kolesarjev in kmetijske mehanizacije. Kako pristržno bi bilo, če bi se lahko turist iz središča Domžal odpeljal s kočijo na Krumpark ali proti Rodici in vse do Grobelj. Še vedno ni zamujena priložnost, da se ob Kamniški Bistrici pri Mačkovcih ali Prelogu uredi počivališče za avtodome in večji turistični kamp. Urediti je potrebno občinski krožni promet med centrom in zaledjem. Tu se lahko izkaže Kam-Bus ali drugi prevoznik v sodelovanju z občino.

Zelo narobe je, da med prazniki in vikendom ni povezave z vlakom in povezave na relaciji Domžale–Šentjakob–Ljubljana. V Domžalah in okolici hudo primanjkuje kolesarskih in varnih pešpoti.

Toda kaj spremeniti v naši občini? Ali to pomeni spremeniti celostno podobo občine ali morda le pospešiti turistične dejavnosti?

Po delitvi je občina Domžale ostala brez pretežnega zaledja. Ozemlje, ki ga danes obsega, pa je močno urbanizirano in v nekem oziru degradirano. S propadom industrije so si ljudje našli zaposlitev v sosednjih občinah in v Ljubljani, Domžale pa so postale nekakšno spalno naselje. O prihodnosti občine mora imeti več besede skupnost in ne samo posamezniki, ki jih zanimajo le osebni interesi in politične stranke. Domžale morajo preboleti šok po delitvi in ustvariti vizijo prihodnjega razvoja na realnih osnovah. Dejstvo je, da je večina industrije propadla. Gospodarskemu razvoju pa je zato potrebno postaviti nove temelje, predvsem iz sekundarnega, terciarnega in kvartarnega sektorja. Občina Domžale so še vedno perspektivno obrtniško okolje, če ni idej, pa morajo vodilni pogledati le malo na okrog (Trzin, Mengeš, Lukovica). Občinska politika mora v sodelovanju z občani dati prednost predvsem naslednjim dejavnostim:

- obrti: ustanovitev razvojnega obrtnega centra in prodajnega salona, oživljanje starih obrti s prikazom in demonstracijo, spodbujanje samozaposlovanja v obrti in dejavnostih, ki jih primanjkuje v tem okolju;
- kmetijski ekološki pridelavi, podpori in organizaciji izobraževanj za tržno pridelavo hrane, ustanavljanju pospeševalnih kmetijskih centrov in zadrug, seveda v sodelovanju z BT fakulteto;
- turizmu: oceniti naravni in družbeni potencial za načrtni razvoj turizma. Primer: športni turizem, šolski turizem, gospodarski turizem, kmečki turizem, gostinstvo, kulturni turizem itd. Ustanovitev novih turističnih in olepševalnih društev. Predstavitev že pozabljenih kulturnih in naravnih biserov. Primer: grad Dragomelj, mlinarstvo, mlinščice, recentni kras, arheološka najdišča itd.;
- prometu: kako prilagoditi promet po meri občana. Izkoristiti železnico kot mestno železnico. Zaščititi prehode čez železnico in regionalno cesto;
- revitalizaciji blokovskih naselij in starejših stanovanjskih hiš. Uporaba in možnost pridobivanja čiste energije. Izboljšanje izolacije pri stanovanjski in ostali gradnji;
- izobraževanju: spodbujanje izobraževanja v deficitarnih poklicih in poklicih, ki bodo lahko prispevali k razvoju občine;
- večji vpliv civilne družbe pri skladnem

trajnostnem razvoju občine (gospodarstvo, sociala, okolje).

Kakšne so vaše napovedi za domžalsko občino v prihodnosti?

Domžale si zaslužijo obrtno-industrijski visoko tehnološki center, kajti tu je še vedno veliko nakopičenega znanja iz preteklih let uspešne industrijsko-obrtne proizvodnje. Občina Domžale bo sprejela prostorski urbanistični načrt, uredila lokalne povezave z mestnim prevozom in poskrbela za mirujoči promet (garažne hiše, parkomati). Gospodarstvo občine se bo uspešno navezovalo na tranzitne tokove, kar se bo najbolj čutilo v turizmu (kamp, počivališče), trgovini (domači proizvodi), v prometu (izraba železnice) in obrti (center odličnosti). Občina bo spodbujala kmetijsko pridelavo za mestno oskrbo in prodajo s poudarkom na bio pridelavi (olajšave, strokovna pomoč, pomoč pri prodaji). Večja skrb bo posvečena obnovljivim virom energije in revitalizaciji starejših blokovskih naselij. Z visoko razvitim obrtnim tehnološkim centrom pa bodo Domžale uspešno nadgrajevale postindustrijsko obdobje z novimi izzivi visokih tehnologij, ki bodo podprte z izobraževalnimi programi danes prezrtih »poklicnih šol«. Velik poudarek bo dan področju izobraževanja in ohranjanju naravne ter kulturne dediščine. Pomembno vlogo bo imela področna obrtna zbornica, Medgeneracijski center, Center mladih in seveda številna društva. Okvire občine pa bodo prerasli tudi že uveljavljeni festivali in kulturne prireditve. Domžalsko sejmarjenje pa bo s časoma preraslo v Domžalski obrtni sejem. Lahko pa, da bo scenarij veliko bolj črn, če bodo Domžale še naprej na poti zastoja. Na ruševinah Ten-Tena bo zaživel poligon za Paint ball, v zapuščene Univerzale pa se bo vselil adrenalinski park. Center Domžal bo še vedno odprt in »zračen«, na obrobju pa bodo namesto proizvodnih obratov še naprej rasli nakupovalni centri, v katerih bodo za pike nakupovali upokojenci. Ker je še nekaj kmetijskih površin, bodo le-te namenili novim stanovanjskim sosokam. Urbanisti pa bodo še naprej projektirali nova parkirišča, ki bodo zapolnila še preostale nepozidane predele ob kamniški progi.

Ob zaključku tega pisanja pa bi bilo prav, da omenimo tudi nekatere pridobitve v preteklih 16 letih. Veliko je bilo narejenega na področju kulture, društvenega življenja, v športu in na rekreacijskih površinah. Zaživel je obrežje Kamniške Bistrice in novi mestni parki. Na pogoriščih industrije je prišlo do delnih revitalizacij. Veliko se je premaknilo tudi pri skrbi za ostarele in socialno ogrožene. Premika pa se tudi v turizmu (Volčji potok, Krumpark, novi hotel) in v skrbi za okolje. Žal pa nekateri vidijo razvoj tudi v novih nakupovalnih centrih, kar pa seveda ni res. Koristi od tek centrov imajo predvsem tujci.

Javni vzgojno-varstveni zavod Vrtec Urša in Javni vzgojno-varstveni zavod Vrtec Domžale objavljata na podlagi 20. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 36/10, 62/10, 94/10, 40/12) in 2. člena Odloka o pogojih in kriterijih ter postopku sprejema otrok v vrtec (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 3/11 – uradno prečiščeno besedilo, 12/12, v nadaljevanju Odlok)

Skupni javni vpis novincev v javni vzgojno-varstveni zavod Vrtec Urša in javni vzgojno-varstveni zavod Vrtec Domžale za šolsko leto 2013/2014

1. Predmet skupnega javnega vpisa je vpis novincev v javni vzgojno-varstveni zavod Vrtec Urša in javni vzgojno-varstveni zavod Vrtec Domžale (v nadaljevanju: vrtec) za šolsko leto 2013/2014 s sprejemom na dan 1. 9. 2013.

Predvideno število prostih mest je objavljeno na spletnih straneh Vrtca Urša in Vrtca Domžale.

2. Starši oziroma skrbniki otroka (v nadaljevanju: starši) oddajo vlogo za sprejem otroka v vrtec na predpisanem obrazcu. Obrazec Vlogo za sprejem otroka v vrtec dobijo starši na upravi vrtca, v enotah vrtca in na spletnih straneh vrtca. Vloge morajo biti oddane osebno na upravi vrtca ali priporočeno po pošti na naslov: Vrtec Urša, Slamnikarska cesta 26, 1230 Domžale ali Vrtec Domžale, Savska cesta 3, 1230 Domžale. Ne glede na število oddanih vlog v vrtec za šolsko leto 2013/2014 se šteje, da so starši oddali eno vlogo.

3. Rok za oddajo vlog je 18. februar 2013.

V primeru osebnega vpisa bo vpis potekal:

3.1. V Vrtcu Urša, v enoti Češmin, Murnova ulica 14, Domžale (tel.: 01 729 86 16):

vsak delovni dan od 4. februarja do vključno 18. februarja 2013, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00;

v torek, 5. februarja 2013, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00;

v torek, 12. februarja 2013, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00.

3.2. V Vrtcu Domžale, Savska cesta 3, Domžale (tel.: 01 724 82 94):

vsak delovni dan od 4. februarja do vključno 18. februarja 2013, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00;

v sredo, 6. februarja 2013, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00;

v sredo, 13. februarja 2013, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00.

4. V času javnega vpisa lahko starši že vključenih otrok zaprosijo za premestitev iz enega javnega vrtca v drug javni vrtec v okviru občine Domžale oziroma iz enote v enoto v okviru posameznega vrtca. O premestitvah odloča Komisija za sprejem otrok v vrtec.

5. Komisija za sprejem otrok v vrtec pri odločitvi o sprejemu otroka v vrtec upošteva pogoje in kriterije Odloka. Vrtec pošlje staršem v roku 8 dni po seji komisije obvestilo z izpisom podatkov s seznama sprejetih otrok ali čakalnega seznama za njihovega otroka z navedeno pošto pošiljko.

Ko je v vrtcu odločeno o vseh ugovorih staršev zoper obvestilo o prednostnem vrstnem redu otrok, vrtec staršem otrok, ki so sprejeti v vrtec, pošlje poziv k sklenitvi pogodbe z vrtcem. Če starši odklonijo sprejem otroka oziroma ne podpišejo pogodbe v roku 15 dni od vročitve poziva, vrtec pozove k sklenitvi pogodbe starše naslednjega otroka po vrstnem redu s čakalnega seznama.

6. O rezultatih javnega vpisa in premestitvah bo odločeno najkasneje do 30. aprila 2013.

RAVNATELJICA VRTCA URŠA
ANTONIJA DOBERŠEK

RAVNATELJICA VRTCA DOMŽALE
JANA JULIJANA PIRMAN



“Zdravje je naše največje bogastvo – posvet s farmacevtom vam ga pomaga ohraniti.”

Irena Pirnat, mag. farm., Lekarna Radomlje

Dežurni lekarni od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013:

- Lekarna Kamnik**
sob, ned in praz 17.00 – 20.00
- Lekarna Domžale**
ned in praz 9.00 – 12.00



MESTNE LEKARNE
Z zaupanjem

DRUŠTVA

3. rojstni dan Šole zdravja Dob

Šola zdravja Dob, ki je našla svoje zavetišče v okviru Društva upokojencev Naš dom Dob, je s svojim delom začela pred tremi leti in od tedaj je "1000 gibov" stalnica njihovih srečanj.

ŠOLA ZDRAVJA DOB Vaje so preproste in primerne za vsakogar, saj v pol ure razgibajo vse dele telesa: začnejo pri dlaneh, končajo pri podplatih, povabijo sonce ter na prijazen in neboleč način pripravijo svoje telo na vsakodnevne napore. Dobivajo se v Športnem parku Dob, kjer jim je Športno društvo Dob, ki se mu iskreno zahvaljujejo, odstopilo del zelene površine; ob slabem vremenu imajo na voljo pokrito balinišče.

V Dobu se srečujejo vsako jutro. Če se v jutranjih urah peljete mimo in zagledate

telovadce v oranžnem, potem boste vedeli da je to ŠOLA ZDRAVJA DOB. Pridejo ob 7.30 uri, pozimi ob 8. uri, razen ob nedeljah in praznikih. Dvajset jih je, včasih tudi več, jedro skupine sestavljajo zvesti rekreativci, s katerimi za svoje telo skrbijo že tri leta. Vadbo vodijo Mojca (največkrat), pa tudi Lidija in Feliks.

Rojstni dnevi jih spominjajo, kako dolgo so že skupaj in kako koristna je ŠOLA ZDRAVJA. Ob letošnjem 3. rojstnem dnevu so se z njimi veselili prijatelji iz vseh sosednjih društev – tudi od drugod so prišli. Čestita-

li so jim gostje, med njimi je bil tudi letos župan občine Domžale Toni Dragar, prišel je Rok Ravnikar, podpredsednik Sveta KS Dob; Feliks Lampret, predsednik Društva upokojencev Naš dom Dob, pa je zvest telovadec. Po telovadbi so se fotografirali – skupaj ter z vsemi udeleženci slovesnosti ob 3. rojstnem dnevu –, da bodo ob naslednjem rojstnem dnevu lahko ugotavljali, kakšne pozitivne posledice ima redno obiskovanje ŠOLE ZDRAVJA DOB.

VERA VOJSKA



Leto 2013 – pomembno leto za novoustanovljeno društvo

9. maj 2012 bo za vse večne čase zapisan kot dan, ko je bilo ustanovljeno novo Čebelarско društvo Krtina, Dob, s katerim čebelarji s tega območja nadaljujejo skoraj stoletno tradicijo organiziranega čebelarjenja v tem delu občine Domžale.

ČEBELARSKO DRUŠTVO KRTINA, DOB

Že prvo leto je bilo uspešno, zaključili pa so ga s tradicionalno sveto mašo v čast sv. Ambroža v župnijski cerkvi v Dobu. Sedmega decembra namreč goduje sveti Ambrož, zaščitnik čebelarjev. Ambrozijska je namreč grški izraz za mano, ki naj bi bila hrana za bogove in je dajala večno mladost in nesmrtnost. Številni domači in drugi čebelarji so z vrsto praporov počastili mašo, ki jo je daroval domači župnik Jure Ferlež, prepeval pa je otroški zbor Mavrica s pevovodkinjo Tino. Ob maši so gostitelji pred oltarjem pripravili razstavo izdelkov, po njej pa tudi pogostitev, obiskovalci pa so med in medene izdelke lahko tudi kupili.

Sicer pa se Čebelarско društvo Krtina, Dob zaveda pomembnosti leta, v katerega smo vstopili. V tem letu je namreč društvo skupaj z Osnovno šolo Dob, ob pomoči Občine Domžale in Krajevne skupnosti Dob, gostitelj tradicionalnega državnega tekmovanja čebelarskih krožkov iz vse države. Prijavljeni so dobili čebelarско opremo, učna sredstva in pripomočke. Z mentorji teh krožkov je bila podpisana pogodba za izvedbo 40-urnega učnega načrta. Tako bodo mladi čebelarji pridobili nova znanja in spretnosti s tega področja. Čebelarski krožki igrajo pomembno vlogo pri osveščanju otrok o pomenu čebel v naravnem ravnovesju ter razvijanju čebelarskega znanja, spretnosti in vrednot. Čebelarski krožek na Osnovni šoli Dob, ki



ga vodi Marjan Koderman, sicer predsednik Čebelarskega društva Krtina, Dob, je v letu 2012 na tekmovanju osvojil tretje mesto, hkrati pa glede na dobro sodelovanje skupaj z Osnovno šolo Dob postal organizator 36. državnega srečanja in tekmovanja mladih čebelarjev, ki bo v soboto, 11. maja 2013, v Osnovni šoli Dob. Omenjena sobota pa bo priložnost za zaključek še ene od aktivnosti, ki v okviru društva poteka že dlje časa – Čebelarско društvo

Krtina, Dob namreč načrtuje, da bo ob zaključku srečanja vseh mladih čebelarjev in njihovih mentorjev slovesno predala svojemu namenu društveni prapor. Ob tej priložnosti se vsem, ki so del svoje pomoči že namenili v ta namen, iskreno zahvaljuje, hkrati pa vabi vse ljubitelje čebelarjenja, da se jim v njihovih aktivnostih pridružijo.

VERA VOJSKA

Nadaljevalni tečaj za gasilca GZ Domžale

Gasilska zveza Domžale je pridobila 38 novih operativnih gasilcev.

GZ DOMŽALE Sem članica PGD Stob Depala vas. Skupaj s 37 drugimi tečajniki sem obiskovala nadaljevalni tečaj za gasilca GZ Domžale, ki je potekal od 6. novembra do 8. decembra 2012, in sicer je trajal 100 ur. Dvakrat tedensko smo se v učilnici Centra požarne varnosti Domžale seznanjali s ključno teorijo, ki naj bi jo znal vsak gasilec, ob sobotah pa smo naučeno teorijo še utrdili na praktičnih vajah. Praktične vaje so bile zelo zanimive in poučne, mentorji pa odlično organizirani in vedno pripravljeni odgovoriti na vsa naša vprašanja. Omogočili so nam, da se preizkusimo v postavitvi trodelnega napada in tridelne lestve, preiskovanju prostorov, spoznali smo tudi tehniko razvrščanja in opremo različnih gasilskih vozil, lahko smo preizkusili izolirni dihalni aparat, seznanili smo se s temeljnimi postopki oživiljanja in z imobilizacijo poškodovanega.

Menim, da smo tako v teoriji kot na praktičnih vajah izvedeli veliko novega, pa tudi ponovili in utrdili tisto, kar smo že poznali od prej. Tečaj smo vsi dobro opravili – teoretični del z uspešno opravljenimi izpiti, praktični del pa z uspešno izvedeno zaključno vajo, ki je potekala v objektu tovarne Tosama. Gasilska zveza Domžale je z nami pridobila 38 novih operativnih gasilcev. Z opravljenim tečajem smo dobili možnost, da pridobljeno znanje še nadgrajujemo, in sicer z usposabljanjem za pridobitev raznih specialnosti, ki so organizirane v okviru Izobraževalnega centra za zaščito in reševanje na Igu.

V torek, 18. 12. 2012, smo imeli v prostorih PGD Ihan slovesno podelitev spričeval in činov. Po podelitvi je sledilo skupno druženje, ki so ga popestrili novi operativni gasilci z igranjem na harmoniko.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«

SABINA OSOLIN



Društvo izgnancev Domžale

Tudi v letu 2013 bogat program

Konec leta 2012 so v Društvu izgnancev Domžale, ki združuje žrtve druge svetovne vojne iz vseh petih občin: Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin, zaznamovali občni zbor ter tradicionalno novoletno druženje, predvsem pa sprejem programa, v katerem bo zaradi pomembnih obletnic v letu 2013 še več aktivnosti. Na obecnem zboru je več kot sto zbranim spregovorila tudi Ivica Žnidaršič, predsednica Društva izgnancev Slovenije 1941–1945, ter jim ob voščilu povedala tudi nekaj najaktualnejših informacij v zvezi z njihovim statusom in pravicami. Zaprloila jih je, da še naprej zbirajo finančna sredstva za obnovo nekdanjih hlevov – zbirališča žrtev vojne med drugo svetovno

vojno na gradu Brestanica. Članom društva je čestital tudi Martin Rebolj, župan občine Moravče, dobre želje pa jim je poslal tudi domžalski župan Toni Dragar. Posebnega aplavza so bili deležni člani in članice, ki so v letu 2012 praznovali okroglo jubileje. V kulturnem programu so sodelovali Domžalski rogisti, za kar se jim najlepše zahvaljujemo. Društvo izgnancev Domžale obvešča, da so uradne ure vsak ponedeljek med 10. in 11. uro v prostorih Združenja borcev za vrednote NOB Domžale, Ljubljanska cesta, ter vabi vse, da se nam pridružite pri naših aktivnostih. Pa srečno 2013 še enkrat vsem!

VERA VOJSKA



Skupinska fotografija jubilarntov s predsednikom društva Jožetom Kvedrom

Božično-novoletni koncert PGD Žeje Sveta Trojica

Ob lepi pesmi težave odplujejo daleč proč.

ŽEJE Med številnimi božičnimi, novoletnimi in božično-novoletnimi koncerti je božično-novoletni koncert, ki ga v dvorani doma krajanov v Žejah vsako leto v prazničnem decembru pripravi Prostovoljno gasilsko društvo Žeje - Sveta Trojica, nekaj posebnega.

Tudi letos je bilo tako.

Koncert, podprla sta ga Stane Cerar iz Dobovelj in Krajevna skupnost Dob, sta

vodila Andreja Pirnat in Jure Krašovic ter nas popeljala od izvajalca do izvajalca, predstavila glasbene skupine in izvajalce ter nam ob zaključku prijetnega večera zaželela prijetne praznike in vse dobro v letu 2013. Njunim željam in voščilu pa se je pridružil tudi Jurij Milanovič, predsednik Sveta KS Dob, ki se je prebivalcem tega višje ležečega dela KS Dob tudi zahvalil za njihov vsestranski prispevek k

prijetnemu življenju v krajevni skupnosti. V prijaznem predbožičnem večeru so nastopili: Vokalna moška skupina Sotočje iz Ljubljane, ki je že praznovala deseti rojstni dan ter se je predstavila z ljudskimi in božičnimi pesmimi; Rock skupina The Mirros, ki je zlasti mlajšo generacijo navdušila z znanim Črnim tulipantom in Ko boš prišel ter drugimi; zaploskali smo delu zasedbe skupine Ultra, ki nas je tudi s

pesmijo Samo ljubezen spomnila na dobre stvari ter nam pobožala duše.

Za konec pa se je predstavil Mešani pevski zbor župnije Dob s pevovodjo Markom Starbkom.

Z vrsto najbolj znanih božičnih pesmi so koncert v Žejah zaključil z v svetu največkrat zapeto pesmijo Sveta noč, blažena noč.

VERA VOJSKA



Prednovoletno srečanje

MDJC že 13. leto aktivno deluje na področju preventivne socialnovarstvene skrbi za starejše občane.

MDJC Osnovni program društva je izvajanje programa »Skupine starih ljudi za samopomoč« ob tudi drugih dejavnostih društva, organiziranih za vse člane. Ena od teh je tudi prednovoletno srečanje članov društva. Razmere, v katerih smo in ki imajo neprijazne vplive na vse nas, organizatorjem vse bolj narekujejo skromnost in varčnost. A vendar so naša prostovoljska zavest in želja ter odločenost, da srečanje organiziramo tudi letos in našim članom pripravimo prijeten in praznično obarvan dogodek, bile prava odločitev. Člani Medgeneracijskega društva Jesenski cvet Domžale so se 11. 12. 2012 popoldan zbrali na prednovoletnem srečanju v kulturnem – gasilskem domu v Ihanu.

V kulturnem domu Ihan so nam nudili brezplačno uporabo dvorane za izvedbo srečanja. Nato smo prosili za sodelovanje tudi učence podružnične OŠ Ihan, kjer

so tudi izkazali takojšnjo pripravljenost, da otroci njihove šole pripravijo skupaj s tovarišicami krajši program. Na naše povabilo za sodelovanje se je odzval tudi ženski pevski zbor Staneta Habeta iz Domžal in nam zapel nekaj lepih pesmi. Prav tako nam je s svojim petjem slovenskih domačih pesmi popestrila dogajanje Silva Kosec.

Članice in člani kamniške skupine Metulji pa so nam predstavili zanimiv humoristično-satiričen skeč. Program sta vodila jelenčka in nam s svojimi domislicami zapolnila čas med posameznimi nastopi.

Srečanje se je podaljšalo v prijetno druženje in klepet ob soku in pecivu. Zahvaljujemo se vsem, ki so nastopali ali kakor koli drugače doprinesli k uspešnemu srečanju naših članov. Pripravljenost in volja vedno najdeta pravo pot do ljudi.

MAJDA KNEHTL, PREDSEDNICA DRUŠTVA
FOTOGRAFIJE: JOŽICA TRSTENJAK



Žive jaslice

Letošnja Sveta Družina: Jožefa je odigral Janez Cimperman, Marijino vlogo je prevzela Barbara Verhovc skupaj s hčerko Elo, ki je bila letošnji Jezušček.

GORIČICA V DOMŽALAH Žive jaslice so bile ponovno, že četrto leto zapored, predstavljene obiskovalcem na Goričici v Domžalah. Kot vsako leto so potekale pod vodstvom režiserja in idejnega vodje Tomaža Usenika. Že od začetka decembra so potekale priprave na samo izvedbo živih jaslic, potrebno je bilo poiskati glavne igralce, tako Marijo, Jezusovo mati, samega Jezuščka. Izbira vloge vsakega posameznika, v kateri vlogi se je res vsak lahko počutil domače. Predstava same zgodbe je bila vedno znova uspešno predstavljena z srčnostjo in ljubeznijo od samega začetka do konca. Bilo je potrebno postaviti hiške v mestu Betlehem, to je bilo na parkirišču za cerkvijo, urediti tudi sam hrib, kjer so živeli pastirci, narediti kurišča, narediti stajo za ovčke ter postaviti tudi hlevček na vrhu hriba in narediti ograjo okoli prizorišča. Tako je bilo porabljenega kar nekaj prostega časa nekaterih, za kar se vam

tudi zahvaljujem. Igra je bila vedno znova toplo sprejeta pri obiskovalcih, ki pa so na koncu lahko tudi pobližje pogledali Sveto družino in prizorišča igre. Vse pa je z veseljem posnel snemalec Miro Pivar, za zvok pa je skrbel Ivan Kos. V letošnjih živih jaslicah je sodelovalo okoli štirideset nastopajočih in tistih ki so pripomogli k uspešni izvedbi igre živih jaslic.

JANA URBANIJA
FOTO: MIHA ULČAR



na kratko

SKUPINA STOB

Društvo Šola zdravja

Smo najmlajša in najmanjša skupina, vendar zelo vztrajna. Naš gibalni prostor je na parkirišču podjetja Camp-ing Iztok Orehek s.p., Vodovodna 16, Domžale. V bližini ni lokala, kjer bi po telovadbi lahko popili kavo in poklepetali. Pa nič zato, saj včasih prinesemo dobrote kar sami, da se malo pokrepčamo, izmenjamo novice ali koristen nasvet. Po končani telovadbi pa vedno zapojemo še svojo himno. Prvo obletnico smo praznovali bolj interno dne 26. 10. 2012, uradno pa 7. 12. 2012 skupaj s skupino Domžale – Drevored 88 lip. Vabimo nove člane, da se nam pridružijo.

Vsem članom Društva šole zdravja in občanom želimo vse lepo v letu 2013, predvsem pa zdravja in veliko gibanja na svežem zraku.

MF



LIKOVNO DRUŠTVO PETRA LOBODE

Jubilejno 40. leto

V mesecu marcu leta 1973 je bilo ustanovljeno Likovno društvo "Petra Lobode" v Domžalah, v mesecu marcu letošnjega leta 2013 pa praznuje že 40. jubilejno leto obstoja in rednega delovanja.

Za to visoko obletnico pripravljamo posebno slikarsko razstavo vseh sedanjih članov društva in spomin na naše preminule člane, ki so bili kot naši redni in aktivni člani iztrgani iz naše društvene sredine. Jubilejna razstava bo odprta v galeriji Domžale po prvomajskih praznikih.

Vseh 40 let je v programu najvažnejša strokovna vzgoja članov.

Vsa slikarska teorija in praktično delo z vajami na naših rednih sestankih skozi vsak šolski ponedeljek v letu sta rodila obilne sadove in danes članstvo društva v Ljubljani in drugod po Sloveniji prejema najvišja priznanja in nagrade. Vsa občinska pomoč pri delovanju društva se s takimi dosežki obilno poplaca.

Zato sem vesel uspehov in da sem strokovni mentor takega društva. Tudi jaz bom s člani praznoval jubilejno 40-letnico društva in 40-letnico kot mentor društva.

Javno čestitam članicam in članu za vse dosežke in za trajno trdnost društva.

DANIJELOVRO FUGGER,
STROKOVNI MENTOR

Zahvala

CSD DOMŽALE Na našem Centru za socialno delo Domžale že vrsto let izvajamo projekt »Učenje za življenje«, ki je namenjen otrokom iz socialno ogroženih družin. S pomočjo prostovoljcev otrokom omogočamo učno in psihosocialno pomoč na domu družin, izvajamo pa tudi mesečna srečanja otrok z raznimi ustvarjalnimi delavnici in izleti. Že tradicionalno pa za otroke ob zaključku leta organiziramo tudi obdarovanje. Otroci so si najprej ogledali zanimivo lutkovno predstavo, nato pa je Božiček s toplimi besedami otrokom razdelil lepa darila in jim pričaral nasmeh na obraz.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili Občini Domžale, ki že vrsto let podpira naš projekt in s sredstvi zagotavlja tudi prednovoletno obdaritev otrok.

VERONIKA RAJK



Poplave 2012 – zbiranje pomoči

V OZ RK DOMŽALE so z izvajanjem vseslovenske humanitarne akcije »Poplave 2012« do decembra 2012 zbirali prostovoljne finančne prispevke za pomoč prebivalcem, ki jih je prizadelo močno deževje v obdobju oktober/november 2012. Skupno so na območju občine Domžale zbrali 2300 evrov za pomoč žrtvam poplav v letu 2012. Sredstva, zbrana od krajevnih organizacij in območnega združenja Rdečega križa Domžale, so: Rdeči križ Domžale in Vir sta zbrala vsak 500 evrov, Ihan je zbral 400 evrov, Mengeš 300 evrov, Moravče in Dob po 200 evrov, Peče in Vrhopolje 100 evrov.

K temu znesku je Rdeči križ Slovenije prispeval dodatnih 13.113,00 evrov, ki jih je pridobil z izvajanjem vseslovenske humanitarne akcije »Poplave 2012« in razdelil skladno z določenimi enotnimi merili, ki jih je določila Vlada RS – Ministrstvo za obrambo, in sicer za nakup kurjave, prehrabnih paketov, ozimnice, odej, oblačil za prizadeto prebivalstvo ob poplavah med 4. in 7. 11. 2012.

Območno združenje Rdečega križa Domžale se v imenu vseh, ki so pomoč darovali, iskreno zahvaljuje!

OZ RK DOMŽALE

GLAS MLADIH

ŽELIM DELATI Z LJUDMI

ANJA PRAPROTNİK, mlada zdravnica, ki odhaja na Madagaskar

Anja je doma z Goričice nad Ihanom in bo kot članica humanitarno-medicinske odprave skupaj s tremi prijatelji v mesecu maju odpotovala na afriški otok Madagaskar.

Cveta Zalokar - Oražem

Foto: zasebni arhiv Mate Bekavac

Je idejna voditeljica in gonilna sila skupine, ki se odpravlja v to manj razvito državo, kjer je zdravstvena oskrba zelo slaba. Še pred tem načrtuje, da bo dokončala študij medicine. Medtem bo pridno zbirala denar in medicinske pripomočke za odpravo, ki bo trajala tri mesece. S svojo pripravljenostjo kot bodoča mlada zdravnica dokazuje, da mladim ni vseeno, da je v njih še ogromno čuta do soljudi, želje pomagati in deliti znanje s tistimi, ki so potrebni pomoči, zdravstvene oskrbe in pozornosti. Tako bo povezala svojo željo po potepanjih širom sveta z dobrodelnostjo in srčnostjo v odnosu do sočloveka.

Končuješ študij medicine, ki ni lahek. Zakaj si se po obiskovanju Gimnazije Bežigrad odločila za poklic zdravnice? Kar nekaj stvari je botrovalo tej odločitvi. Že v osnovni šoli me je za biologijo navdušila takratna profesorica ga. Ada Švegel in najbolj sem uživala pri učenju o človeku. Poleg tega sem že dolgo časa vedela, da si želim delati z ljudmi, saj sem bila prepričana, da si bom tako zagotovila dinamično delo. Vedno novi obrazi, nujno potrebno obnavljanje znanja, široka izbira pri področju dela in pestrost pri postopkih in medicinskih veščinah. Pri odločitvi je šlo tudi za željo delati dobro za ljudi, pomagati po najboljših močeh in spremljati napredek, izboljševati zdravje, ko dejansko lahko nekaj narediš.

Že med študijem si delala kot prostovoljka. Kaj vse si počela? Imela sem srečo, da sem spoznala nekaj izjemnih zdravnikov, ki so me navdušili s svojim znanjem, pristopom do pacientov, ljubeznijo do medicine in življenjsko energijo. Tako sem prostovoljno delala na nevrologiji, pediatriji, infekcijah, kot demonstratorica pa tudi na katedrah za patologijo in anatomijo. Sem članica Društva študentov medicine Slovenije, kjer sem delala na dveh projektih, in sicer pri mednarodnih izmenjavah študentov medicine in pri projektu Misli na srce, ki se ukvarja predvsem s preventivo kardiovaskularnih bolezni. Skupaj s fantom sem pomagala pri organizaciji projekta Medimedo v Rogaški Slatini, katerega namen je najmlajšim preko igre pomagati pri premagovanju strahu pred zdravniki.

Na odpravi boste morali delati in se odločati samostojno. Ste pridobili dovolj znanja za to zahtevno poslanstvo? Po pravici povedano, ne vem, če kdaj znaš dovolj in si dovolj pripravljen za stvari, ki te čakajo. Verjamem, da bomo čas do našega odhoda kar najbolj izkoristili in si pridobili čim več manjkajočih izkušenj – tako s prostovoljnim delom na različnih kliničnih oddelkih kot s seznanjanjem z najpogostejšimi boleznimi na Madagaskarju preko pogovorov s člani prejšnjih odprav (tem bomo jasno namenili še posebne ure učenja). Obiskali smo tropski vikend v sklopu Sekcije za tropsko medicino, opravili vse izpite. Tiste primere, ki bodo presegali naše znanje in diagnostične sposobnosti, bomo napotili naprej v njihove bolnišnice in finančno poskrbeli za prevoz in zdravstveno obravnavo.

Sekcija za tropsko medicino Medicinske fakultete v Ljubljani že od leta 1990 vsako leto organizira odprave v nerazvite predele sveta. Kakšen je njihov namen?

Glavni namen je zdravstvena oskrba ljudi v tretjem svetu, kjer javnega zdravstva praktično ni. To je najlažje prikazati s statističnimi podatki: življenjska doba je skoraj 30 let krajša, umrljivost dojenčkov in mater pri porodu je za naše razmere nepredstavljiva, visok je odstotek okuženosti s HIV (tudi do 20 %). V takšnih razmerah je zdravstvena oskrba več kot potrebna. Poleg tega pa mladi zdravniki pridobijo neprecenljivo znanje, kako prepoznati in zdraviti tropske bolezni in obravnavati bolnike brez modernih diagnostičnih preiskav. Sredi Afrike si namreč sam s pacientom in svojim stetoskopom, znanjem. Poleg tega je organizacija odprave logistični zalogaj, zato se pilimo tudi v organizacijskih znanjih.

Kdo sestavlja vašo odpravo in kako se pripravljate?

Na odpravo gremo štirje bodoči mladi zdravniki, poleg mene še Timotej, Boris in Melita. Bili smo sošolci na medicinski fakulteti, skupaj smo obiskovali tudi gimnazijo. Priprave poleg stalnega strokovnega izobraževanja obsegajo tudi zbiranje sredstev, s katerimi bomo kupili zdravila, hrano za podhranjene otroke, sanitetni in kirurški material za oskrbo povrhnjih ran. To je verjetno najtežji del, sploh v teh časih, ko se tudi sami zavedamo, da domači ljudje potrebujejo pomoč in da razmere doma niso rožnate.

Kako je prišlo do odločitve, kdo vas je navdušil?

Med študijem imamo organizirane izbirne vsebine. Vsi štirje smo se določili za predmet Infekcijske bolezni v sklopu tropske medicine. Tako smo eno leto vsak ponedeljek hodili na predavanja, kjer so bili predstavljeni klinični primeri različnih bolezni, s katerimi so se srečevale prejšnje odprave. Velikokrat so študentje tudi sami pripovedovali, kaj vse so počeli, videli, zdravili. To nas je navdušilo. Naša mentorica gospa dr. Tadeja Kotar je gonilna sila Sekcije za tropsko medicino, čisti primer zaljubljenosti v Afriko. Definitivno je bila celotna zadeva predstavljena tako, da to preprosto moraš izkusiti. Poleg tega sem imela tudi sama možnost doživeti, kako odprava poteka v realnosti, ko sem se pred dvema letoma pridružila fantu na odpravi v Ugandi.

Kako ste si razdelili delo?

Ker je patologija obširna, je delo nujno porazdeliti. Tako bo Boris glavni internist, Tim se bo ukvarjal predvsem s kirurgijo, Melita bo delala kot pediaterka in ginekologinja, sama pa se bom usmerila v preventivno dejavnost in bom v pomoč Timu pri kirurških posegih.

Kaj vas čaka na Madagaskarju, kje boste delali?

Odhajamo v misijon v vasico z imenom Matanga. Živeli bomo v preprosti hiši, kjer ni tekoče vode; elektrika pa je le omejen čas, ker se napaja na sončne celice. Od glavnega mesta bomo oddaljeni dan in pol vožnje, saj so ceste neasfaltirane. Ambulante predstavljajo tri slabo opremljene sobe z mizo in nekaj omarami za zdravila. S seboj bomo nesli tudi mikroskop. Ob tem se v kotu najdejo tudi



Sem stroga zagovornica grškega reka "zdrav duh v zdravem telesu" in naše mesto v tem pogledu omogoča izjemno kvaliteto življenje za mlade – samo pogledjte, koliko vrhunskih športnikov v svetovnem merilu izhaja prav iz Ihana!

kakšni ščurki in miške – vsaj tako je bilo v Ugandi – jaz samo upam, da ne bo kač. Sicer pa je vse zelo preprosto.

Kako bo znanje koristilo vaši nadaljnji medicinski karieri?

Slovenci radi potujemo, zato je nujno, da poznamo bolezni, ki sicer niso prisotne v naših krajih. Različne parazitoze, kot npr. malarija, pa gliste, piki žuželk. Prepoznavanje tropskih bolezni pacientu skrajša čas do začetka ustreznega zdravljenja, kar pomeni, da so tudi posledice obolenja manjše.

Finančni načrt je pokazal, da morate zbrati skoraj 20.000 eur. Za kaj potrebujete denar?

Največji delež predstavlja nakup zdravil in medicinske opreme (obveze, kirurški instrumenti, materiali, hitri diagnostični testi, objektna stekelca in reagenti za mikroskopiranje) ter transport zdravil in sanitetnega materiala do Madagaskarja. Plačati bomo morali letalske karte, vizum, antimalarično zaščito, cepljenja, zaščitne mreže, repelente, dezinfekcijska sredstva in bivanje. Za delo v ambulanti je potrebna tudi dobra komunikacija in ker lokalnih jezikov ne razumemo, bomo morali najeti tudi prevajalce.

S svojim fantom, prav tako mladim zdravnikom, zelo rada potujeta. Kje vse sta že bila?

Z nahrbtnikom na rami in spanjem pri domačinih sva doživela marsikaj lepega in zanimivega. Tako sem na raftingu po Nilu поближе spoznala ogromne krokodile, fanta sem peljala šivat arkado po udarcu z veslom, se izognila potopljeni

barki sredi Viktorijinega jezera, prebolela višinsko bolezen na Kilimandžaru, se potapljala na razbitinah na Baliu, plezala na najmlajši vulkan na svetu v Mehiki, zapravila 1 dolar v igralnici v Las Vegasu, pila čaj na plantažah na Cejlonu, degustirala najboljše tapase širom Španije, otprnila v ledeno hladnem Atlantskem oceanu na Portugalskem, se поближе spoznala s tajskimi kačami – na žalost v naravnem okolju.

Odraščala si v Ihanu, kakšna je bila tvoja mladost?

Zame kar kičasto lepa. Mojima staršema se lahko končno javno opravičim, saj sedaj, ko gledam nazaj, ne vem, kako sta zdržala. Resnično sta bila neverjeten zgled strpnosti, potrpežljivosti in podpore. Mislim, da ni bilo krožka v osnovni šoli, ki ga ne bi obiskovala, kar je pomenilo, da sta me velikokrat morala voziti na različne konce in ob vseh urah. Redni treningi v Domžalah, šola, tekme, tekovanja ali pa samo druženje s sošolci so bili najlepši del vsakdana. Nisem bila ravno miren in priden otrok, ki bi sedel v kotu in se igral z žeblički, prej sem ponesreči žebliček pojedla in s starši končala na urgenci.

Kako ti vidiš naše mesto, je dovolj možnosti za kvaliteto življenje mladih?

Zadnje čase sem manj doma v Ihanu, vendar se domov vedno vračam z največjim veseljem. Ne samo zaradi pregrešno dobre domače kuhinje in varnega zavetja mojih staršev. Rada imam tudi naravo in vedno, ko utegnem, se odpravim na okoliški hrib Ajdovščina. Sem stroga zagovornica grškega reka "zdrav duh

v zdravem telesu" in naše mesto v tem pogledu omogoča izjemno kvaliteto življenje za mlade – samo pogledjte, koliko vrhunskih športnikov v svetovnem merilu izhaja prav iz Ihana! Je pa res, da nisem tako na tekočem, kako je z zabavo, ker sem tudi kot otrok zabavo vedno pojmovala kot druženje s prijatelji doma. To še vedno najraje počnem.

In še za konec, kako vam lahko pomagamo tudi mi?

Za potrebe odprave in njenega poteka smo pripravili spletno stran www.madagaskar2013.si ter brošuro, kjer smo natančno predstavili poslanstvo odprave in tudi najvažnejše podatke za tiste, ki želijo pomagati. Kontaktirate pa nas lahko na e-naslovu madagaskar.maj2013@gmail.com ter na moji telefonski številki 040 469 577. Hvaležni vam bomo za kakršne koli prispevke, ki jih lahko nakažete na poseben račun pri Medicinski Fakulteti v Ljubljani, Vrazov trg 2, TRR 0110 0603 0708 380, sklic 250-528-12, zadeva Madagaskar maj–junij 2013. Mobitelovi in Simobilovi uporabniki lahko pomagata tudi preko SMS storitve na številki 1919 s ključno besedo Madagaskar2013. Z vsakim poslanim sporočilom boste darovali 1 EUR. Porabo denarja nadzira Medicinska fakulteta v Ljubljani, po vrnitvi pa bomo na svoji strani objavili poročilo o poteku odprave in pregled porabljenih sredstev. Tam bomo tudi objavili vse donatorje in sponzorje ter se jim javno zahvalili tudi na predstavitvah projekta. □



En velik hura za leto 2012!

V dvadvanajstki smo se preselili v nove prostore.

Leto 2012 je bilo za Klubovce in vse naše več kot odlične članice/člane, pa tudi tiste, ki se z vsemi nami družijo zaradi zagotovljene dobre družbe, zabave in poučnih in uporabnih znanj, res lepo, pestro, zabavno in odštekano!

Le želimo si lahko še več takšnih! In povemo vam, da se bomo trudili še naprej in da bomo poskušali premikati meje še višje proti nebu. V dvadvanajstki smo se preselili v nove prostore, ki smo jih vsi takoj vzeli za svoje. Kako

jih ne bi, ko pa sta tam doma domačnost in nasmeh, barve in druženje. In seveda vsi popusti, ki članom puščajo denarnice vsaj malo težje, če so že časi težki kot cent. Selitev je bila tako več kot uspešna!

V začetku leta smo – kot je že v navadi – v spalno naselje Domžale “prikulturovratili” z enim in edinim DNK-jem, ki je kulturno začnil turobne zimske dni. Ob koncu šolskega leta smo se v bokih zazibali v – na žalost – letos samo enem izpeljanem Kopalkanju (pri drugem nam jo je še kako zagodlo vreme), ampak lahko rečemo, da je bil to žur, kot se šika, in da se že veselimo letošnjega!

Za veliki finale leta 2012 pa so nam ob brezplačnem kostanju in kuhančku zagrli gipsy swing senzacija Manouche, ki trenutno predstavljajo pojem svežine na slovenski glasbeni sceni. Kljub dežju je v dvadvanajstki KostanjVinoGlasba zagotovo postavil piko na i klubskemu dogajanju v Domžalah.

No, pa da o vseh vandranjih, smučanjih, kolesarjenjih, uporabnih eko delavnicah, jezikovnih tečajih, bowlingih, dobrotelnosti ... sploh ne govorimo. Skupaj smo res najboljši! In zmoremo še več!

ANA STRNAD

FOTO: LUKA SVETLIN



KostanjVinoGlasba: Kljub nekaj dežnim kapljam se nas je zbralo kar lepo število.

Če nisi sam svoj mojster, smo mi sam' tvoj mojster

Projekt odlikujejo sveže ideje, kreativni pristop in še kako pomembna osebna nota pri načrtovanju bivalnega prostora.



Že skorajda leto dni star projekt Študentskega kluba Domžale vsak mesec reši problem pri načrtovanju sobic, ljubzenskih gnezdec in drugih brlogov naših članic in članov. Zavedamo se, da je načrtovanje prostorske ureditve marsikdaj pravi trn v peti, saj v pomanjkanju časa in idej študentski žep ne premore prave strokovne pomoči, in tu nastopimo mi. Mana Leban in Aljaž Rajič, oba absolventa arhitekture na ljubljanski

univerzi, se potrudita, da bi vaš prostor zaživel tako kot vi.

V skoraj letu dni smo tako pomagali tistim najbolj pogumnim, ki so nam poslali svoje želje, potrebe in seveda skice z natančnimi merami (zidovi, odprtine, inštalacije, dobrodošle so seveda tudi fotke obstoječega stanja) na elektronski naslov info@studentski-klub.si ali po pošti na Študentski klub Domžale, Ljubljanska 70, 1230 Domžale, s pripisom

Samtvojmojster. Vse dosedanje rešitve si lahko pogledaš tudi na spletni strani www.studentski-klub.si.

ln ker je ideja o samo tvojem mojstru požela ogromen uspeh in veliko odobravanje, ga nadaljujemo tudi v prihodnje in pričakujemo tudi tvojo pošto, da skupaj poiščemo tisti “bit”, ki ga živiš, ki te navdihuje in ti daje novih moči in potrebno energijo pri študijskih podvigih in ostalih življenjskih uspehih.

ŠTUDENSKO VSESLOVENSKO

Jem zdravo in študiram s polno paro!

Zdrava prehrana in pravičen način prehranjevanja nasploh sta bistvena za kakovosten življenjski slog. Po polnovrednem zajtrku se odlično počutimo, malica želodčku pomaga prebroditi do slastnega kosila, ki nam spet napolni baterije za še boljše delovanje celotnega organizma, popoldanski prigrizek spet deluje kot povezovalni člen kosila z lahko in zdravo večerjo, da potem telo čez noč lahko počiva in se ne ukvarja z iskanjem hranilnih zalog po celem telesu ali pa nalaganjem kakšnih maščobnih delcev spet tu in tam po telesu. A vemo, da je zgodba predvsem študentov (dijaki imajo še vedno med poukom omogočen tudi topel obrok) marsikdaj precej drugačna. V hitrem dnevnem tempu marsikdaj pozabimo na ta pomemben del vsakdana, na kakovostno zaključen prehraben krog,

kar je velika škoda, saj se vse navade odražajo tudi v kasnejšem življenju, zato je kakovost navad nasploh tako zelo pomembna.

ŠKDjevci tako tople pozdravljamo vseslovensko akcijo, ki jo je zasnoval ŠOS in jo zdaj z vsemi razporejenimi lovskami širi po Sloveniji. En konec lovke smo tudi mi. In vi z nami! Poskušamo vas torej spodbuditi k zdravemu prehranjevanju in vam vsaj enkrat mesečno v naših klubskih prostorih pripravimo zdrav prigrizek. Kdaj, preveri na spletni strani www.studentski-klub.si in nas obišči v klubskih prostorih. Veseli bomo prav vsakega! Zdrav prigrizek te čaka, kar tako ... spotoma. Do biš pa tudi majhno, a uporabno darilo. Ha, kaj lahko izgubiš? Prav nič. Zato ... Se vidimo!

BLAŽKA VES

FOTO: BLAŽKA VES



Ustvarjamo s prostovoljci v Naši hiši

Bivalna enota v Grobljah - Naša hiša je namenjena tridesetim uporabnikom, odraslim (od 21 let dalje) z zmerno, težko ali težjo motnjo v duševnem razvoju. Nudi jim nastanitev, institucionalno varstvo, v dopoldanskem času pa so skupaj z drugimi vključeni v dopoldanske aktivnosti ostalih dveh enot, ki sta v Mengšu in v Mostah pri Komendi.

V Naši hiši bivajo v popoldanskem in večernem času. Dnevno skupaj v hiši preživijo 16 ur. Nekateri čez vikend odidejo k svojem in prijateljem domov, za marsikoga pa Naša hiša predstavlja dom, saj so brez družine. Pomembno je druženje, saj nam vsem bogati vsakdanje življenje.

Dijake in študente, ki jih veseli delo z ljudmi in so pripravljeni svoj čas nameniti

prostovoljnemu delu, smo že konec prejšnjega leta povabili, da se nam skozi vse leto pridružijo pri ustvarjalnih delavnicah in druženju z uporabniki Naše hiše. V prostorih Študentskega kluba Domžale bomo tako v spomladanskih mesecih tudi obesili izdelke in pripravili razstavo izdelkov, ki jih pridno in z veliko mero navdušenja ustvarjamo enkrat mesečno. Ker nikoli ni prepozno podariti svojega časa, so naša vrata še vedno odprta za vsa srca in pozitivno energijo, ki je dandanes tako primanjkuje. Podrobnejše informacije o dobrodelnih delavnicah dobiš na Študentskem klubu Domžale ali na spletni strani www.studentski-klub.si.

Dobra dela potrebujejo vas. Kateremu boste pustili svoje srce, se odločite sami.

BLAŽKA VES

KDOR IŠČE, NAJ NAJDE

Razpis za trženje in program na projektu Škisova tržnica 2013

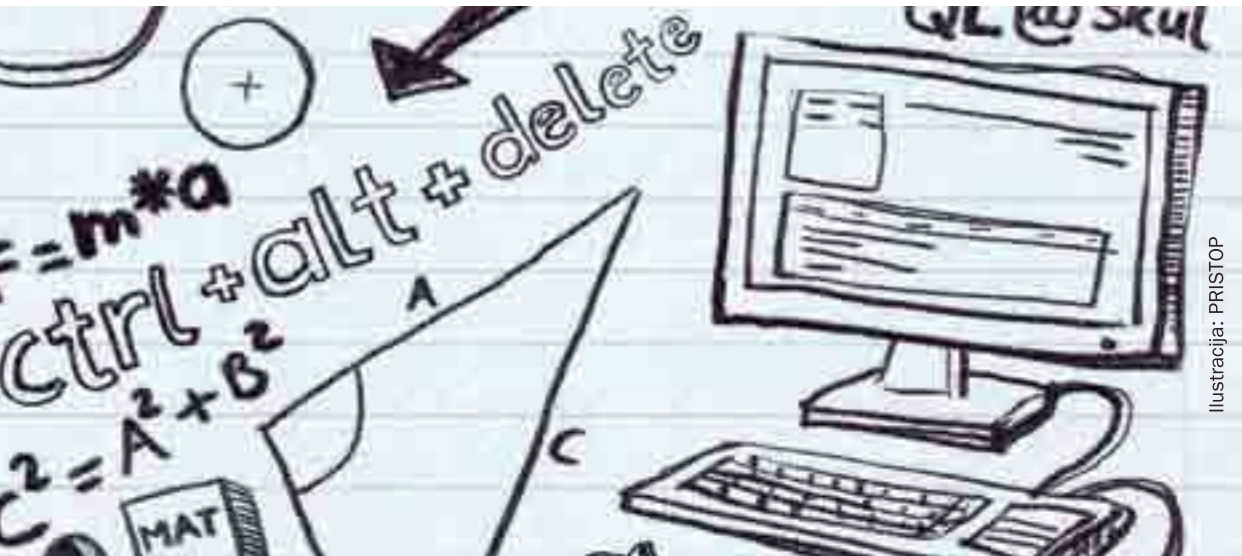
dve delovni mesti

Zveza študentskih klubov Slovenije (Zveza ŠKIS) v okviru projekta Škisova tržnica 2013 razpisuje **dve delovni mesti za sodelovanje pri študentskem projektu Škisova tržnica Ljubljana.**

Iščemo kandidatke in kandidate z znanji iz področja trženja projektov ter kandidatko ali kandidata z znanjem iz področja programa, ki bo sodeloval/a pri sestavi programa, sodelovanju s študentskimi klubi ...

Kandidati naj bodo večši timskega dela, komunikativni, kreativni in fleksibilni. Prijave s kontaktnimi podatki, življenjepisom in krajšim opisom referenčnih izkušenj pošljite najkasneje do četrta, 31. januarja 2013, na e-naslov prijave@skis-zveza.si.

Za vse dodatne informacije jih kontaktirajte na zgoraj napisani e-naslov.



ilustracija: PRISTOP

Šola, ki mi je blizu!

Se sprašuješ, kam naprej. Na Srednji šoli Domžale lahko izbereš smer, ki ti je najbližje.

Izbiraš lahko med programoma splošna gimnazija in tehnik računalništva ter poklicno-strokovnimi programi: trgovec, avtoserviser, inštalater strojnih inštalacij, ekonomski tehnik (PTI) in strojni tehnik (PTI).

SŠ Domžale = splošna gimnazija + poklicna in strokovna šola. Klikni www.ssdomezale.si.



PORTRET

VRATARJI, KI SO STRAH IN TREPET NAPADALCEV

DRUŽINA ZABRET

Družina Zabret je v celoti predana nogometu. Moški del družine sestavljajo Stane st., Stane ml., Samo in Gregor. Vsi so bili ob svojem času vratarji NK Domžale.

Cveta Zalokar - Oražem
Foto: Iztok Dimc

Še posebej najmlajši, 17-letni Gregor, je v zadnjem času opozoril nase: najprej kot vratar slovenske kadetske nogometne reprezentance, ki je letos spomladi tekmovala na evropskem prvenstvu (potekalo je v Sloveniji) in pustila dober vtis, ter letošnjo jesen kot vratar domžalskega prvoligaša, sicer najmlajši vratar v 1. slovenski nogometni ligi, v kateri je trenutno domžalska ekipa nasploh z 20 leti v povprečju najmlajša. Vratarska tradicija gre v družini Zabret iz roda v rod, nogomet pa je igral tudi stari oče Miha, ki je omenjen tudi v znameniti pesmi domžalskega poštarja Stanka Smogovca ob derbiju 24. marca 1935 med SK Disk in SK Domžale s temi verzi: »Miha, to je duša, mirna prava, / šport največja njemu je zabava, / majhen je in trde ima kosti, / za druge športnike je tri« (po zapisu Franca Janežiča iz knjige Matjaža Brojana Nogomet v Domžalah)

Stane starejši

Družina izvira z Vira, Stane st. je bil vse-skozi aktiven v NK Domžale. Začel je sicer v Ihanu, v letih 1960–64 pa je bil prvi vratar NK Domžale. »Včasih smo bili bolj agresivni kot danes, če te je kdo nevarno udaril, si mu kar vrnili. Sledila je sicer kazen, a potem si imel mir. Ko so mi nekoč na tekmi razbili arkado, sem se po koncu kar sam s kolesom odpeljal do zdravstvenega doma. Ker je bilo kolo brez zavor, sem se tam še enkrat poškodoval, ko sem se zaletel v zid. Ja, to so bili veliki lokalni derbiji, ko smo se med seboj pomerili Dob, Ihan, Mengeš, Kamnik in Domžale, na tekamah se je zbralo tudi do 500 gledalcev in ni manjkalo pravih spopadov, pesti, hudih besed. Potem smo pa v gostilni vse poravnali,« se spominja svojih časov. Danes meni, da bi morali klubi v regiji bolj držati skupaj in sodelovati, pa tudi gledalci bi morali obiskovati vse tekme, ne pa se zapirati za lokalne zidove, ki so odločno previsoki. »Poglejte, kako Štajerci držijo skupaj in na koncu vsi pridejo navijat za "svoj" Maribor.« Ko je končal z igranjem, je v klub ostal kot ekonom, vzdrževalec igrišč, tudi bife so vodili nekaj časa. »Doma smo sicer imeli obrt, polirnico, pa bi kmalu vse propadlo, ker je bilo vse podrejeno nogometu,« pravi njegova žena Pavla, Gregorjeva babica, ki je pri nogometu že 44 let in tudi danes ne zamudi nobene tekme, včasih pa je doma prala drese, prevažala vnuka na treninge in čistila kopačke. »To imajo naši fantje v genih, poseben občutek, seveda je pa treba ogromno truda, discipline in odrekanja, ko se odločiš za resno nogometno kariero.« Ko atu Stanetu omeniš njegovega vnuka Gregorja, pravi, da je nanj ponosen, da je vesel njegovih uspehov in v očeh se zasveti solza.

Stane mlajši

Njegovo tradicijo je nadaljeval sin Stane ml., ki rad govori in pokaže, da res veliko ve o nogometu. Po začetkih v lokalnih klubih je v letih 1984–87 branil za ekipo Domžal. Bil je nadarjen in leta 1985 je branil tudi za slovensko kadetsko reprezentanco. »To je bila generacija Protege, Galiča, Džonija Novaka, najbolj pa mi je ostala v spominu naša tekma s Hrvaško v Splitu. Žal pa se je pri meni vse končalo zaradi hudih poškodb kolena.« Za vratarsko kariero je navdušil tudi oba sinova, starejšega Samota in mlajšega Gregorja. Prisega tudi na alternativne



Klubi v regiji bi morali bolj držati skupaj in sodelovati, pa tudi gledalci bi morali obiskovati vse tekme, ne pa se zapirati za lokalne zidove, ki so odločno previsoki.

metode in pravi: »Naša družina ima močne in dobre angele varuhe. Gregor pred vsako tekmo spije tudi posebno energijsko vodo, nosi poseben prstan za zaščito, med tekmo ga ima za pasom. Verjamem v moč misli, tudi sam na tribuni skušam na poseben način zaščititi Gregorja in očitno deluje. Tudi pri poškodbah si pomagamo s posebnimi metodami.« Poškodbe so seveda vedno velika potencialna nevarnost za športnika. V trenutku se zaradi njih lahko vse konča, vsa leta treningov in dela gredo v nič.

Samo

Tega se še posebej dobro zaveda njegov sin in starejši Gregorjev brat Samo. Vso mladost je pridno treniral kot vratar, branil v vseh selekcijah pri klubu v Domžalah, le kakšno leto je vmes igral pri Interbloku. Tudi on je bil vedno med najboljšimi, saj je bil član slovenskih ka-

detskih prvakov U14, a žal se je zaradi poškodb vse končalo. Zdaj je študent prava in največji prijatelj svojega brata. »Nad njim imam poseben patronat, veliko se pogovarjava, razmišljava o njegovi nadaljnji poti. Prav gotovo bo šel v tujino, ker tam lahko še bolj napreduje. Najina tiha želja je, da bi bil pri 22 letih med petimi najboljšimi vratarji v Evropi,« razkriva skupne, prav nič skromne cilje in ambicije. »Vedno mu bom pomagal in mu stal ob strani. Čeprav sem do njega tudi zelo zahteven. Ko so ga na tekmi tik pred evropskim prvenstvom nevarno poškodovali, sem čisto izgubil živce, vpil sem že s tribune in tudi kasneje povedal svoje nasprotnikom, ki so igrali nevarno – morda tudi zanalašč, da bi ga onemogočili. Veste, v nogometu je tudi veliko umazanih igrice,« zaščitniško stopi v bran svojemu bratu, s katerim sta različna le pri tem, da navijata za različna kluba: Samo je navijač Juventusa, Gregor pa navdušenec Chelsea.

Gregor

Gregor je sicer začel s treningi pri sedmih letih, branil v vseh selekcijah domžalskega kluba in prvič v 1. SNL nastopil star 16 let in tri mesece. Vedno je malo prehitel, branil za starejše selekcije, zato se je navadil prevzemati odgovornost. Odlikuje ga neverjetna koncentracija in o tem pravi: »Nimam treme, med tekmo mislim samo na potek igre, spremljam žogo, tudi navijačev sploh ne slišim. Moja naloga je le komunicirati z obrambnimi igralci in jih razporejati,« pripoveduje mladi vratar, ki sicer včasih le občuti, da je med

najmlajšimi v ekipi. Letošnjo jesen je po poškodbi prvega vratarja Nejca Vidmarja dobro izkoristil svojo priložnost in na prvi tekmi, prav na svoj 17 rojstni dan, stal iz oči v oči z napadalci Maribora. »Vse sem podredil nogometu, poleg rednih treningov, ki trajajo več kot dve uri, še sam nabiram moč, vsak dan naredim vsaj 500 trebušnjakov pa 200 sklec, tečem, hodim v fitness, dvigam uteži,« pripoveduje in s tem potrjuje dejstvo, da najboljši nikoli ne delajo samo tisto, kar je predpisano, ampak še sami stalno trenirajo. Lani je še dodatno treniral pri Roku Predaniču in tam močno napredoval glede moči, eksplozivnosti, odriva ... Gregor, ki je sicer bolj tihe sorte, dopisno obiskuje 3. letnik srednje računalniške šole, nima drugih hobijev, morda le računalnik in televizijo. Pa seveda svojo punco, ki mu stoji ob strani. Tudi na prehrano zelo pazi, babica pravi, da se ne spomni, da bi se kdaj pregrešil, sladicam se vedno odpove, pa tudi vsem "belim stvarim". Ima pa doma v omari kar nekaj prehranskih dopolnil in dodatkov, ki so pomembni za več moči in energije. Pred leti se je veliko naučil tudi v poletnem taboru pri Atleticu iz Madrida in izkusil, kako delajo v tujini. »Saj se tudi pri nas trudijo, zadovoljen sem z delom domžalskega trenerja vratarjev Filipovskega - Fičota, a za preboj med najboljšje je le treba v tujino. Imel sem že nekaj ponudb, a smo se po premisleku v družini dogovorili, da še malo počakam, saj igranje v tujini prinaša tudi mnoge pasti. Čeprav tuji klubi iščejo čim mlajše talente, da jih pripravijo na svojo igro. Vse ob

svojem času,« pravi Gregor, ki je v svojih 187 cm najvišji v družini. Po vsaki tekmi se "strokovni" štab družine sestane, ob posnetkih analizirajo tekmo in Gregorjeve poteze. »Pohvalimo, kar je za pohvaliti, predvsem pa iščemo pomanjkljivosti, napake. Nikoli ne smeš ploskati in pretirano forsirati svojega otroka, to napako delajo mnogi starši, ki precenjujejo svoje otroke,« je kritičen oče Stane, ki se zaveda sposobnosti Gregorja, a ostaja realen. Gregor nam tudi zaupa, da si je sicer vedno želel biti napadalec, saj so ti bolj priljubljeni. »Izjemen je občutek, ko daš gol, se veseliš in lahko skačeš okoli, vratarji pa smo bolj v ozadju, tudi če braniš enajstmetrovko, to ni isto kot če zabiješ gol.« A ata Stane premišljeno doda: »Ja, ne morejo vsi biti napadalci, nogomet je ekipni šport.« Največ pohvale vedno dobi od mamic. »Ta vedno samo hvali, ker ne ve čisto dobro, za kaj gre, samo to jo skrbi, da se ne poškodujem,« pove in doda, da mu z veseljem pripravi tudi najljubšo jed, piščanca na vse načine. Ko zapušča družino Zabret, s katero sem se pogovarjala v njihovem stanovanju na Ulici Ivana Pengova v Domžalah, so z mislimi vsi že pri naslednji tekmi. Polni pričakovanj, kako bo šlo Gregorju. In skupaj z njimi si vsi skupaj želimo, da bi mu uspelo in bi čez leta v Domžalah po uspehih Stefanoviča, Ljubljankiča, Kirma, Lazareviča, Vučkica in drugih, ki so nadaljevali svojo nogometno kariere po igranju za NK Domžale z igranjem v tujini, s ponosom spremljali tudi Gregorja Zabreta. □

Iskrene čestitke ob 90. rojstnem dnevu

Gospa Pavla Peterka: Najlepše darilo je prijeten obisk

Jubilantka Pavla Peterka z Breznikove ceste v Ihanu je bila rojena 1. januarja 1923 na Zgornji Javoršici in kot pravi, je še danes po govorici Moravčanka in bo to, če bo kdaj stara, tudi vedno ostala. Kljub 90 letom je kot žuboreč potoček, ki teče po brzicah, se srečuje s spomini in je srečna, ker kljub visokemu življenjskemu jubileju še vedno polno uživa v jeseni življenja. V to sta se ob obisku jubilarke lahko prepričala tudi župan občine Domžale Toni Dragar ter predsednica krajevnih in občinskih organizacij za vrednote NOB Ihan oz. Domžale Marija Majhenič.

Župan Toni Dragar je jubilarntki čestital in ji zaželel veliko zdravja, enako pa tudi Marija Majhenič, ki je povedala, da gospa Pavla obiskuje vse občne zbornice, tudi proslave in komemoracije ter rada obuja spomine na otroštvo in mladost. »Toliko je spominov, da bi vam 14 dni lahko pripovedovala, kaj vse sem doživela,« pravi jubilarntka. Izhaja iz domačije Birk, kjer je bilo doma 12 otrok, zato je šla pri štirih na Spodnjo Javoršico v rejo, obiskovala osnovno šolo na Vrhpolju ter se aktivno vključila v narodnoosvobodilno borbo. Še prej so živi dogodki iz leta 1933, ko je bil v Ljubljani evharistični kongres. Še sedaj se spomni besed preroka o dveh vojnah ter tretji – denarni, ki bo še posebej kruta. Nikoli ne more in ne bo pozabila, kako so držali skupaj, kako so s skupnimi močmi delali za partizane. Kot bi bilo včeraj, se spominja dogodkov, obiskov posameznih partizanov in brigad, Nemcev in belih, ki jih nikoli ne imenuje domobranci. »Skupaj smo veliko prestali, delali, brez zaupanja vseh ne bi šlo,« obuja spomine na drugo svetovno vojno, na že 14. septembra 1941 ustanovljen odbor OF. Ljudje so pomagali partizanom, pravi in se spominja pomoči ranjencem, nevarnih poti – tudi po zdravila v Domžale, pa zbiranja potrebnega materiala, hrane, informacij, sušenja mokrih oblačil, prehrane ..., s ka-

terimi so pomagali partizanom. Še danes je ponosna na vse, posebej na mlade, ki so se tedaj vključili v narodnoosvobodilni boj, oba brata sta bila partizana. »Bili smo kot eno, si zaupali,« pravi, ob tem pa obudi spomin na tragično usodo sestre Julke po vojni, še vedno pa najde tudi dobre besede za svoja rejnika.

Poročila se je leta 1947 s Karlom Peterko in prišla v Ihan. Skrbela je za štiri otroke (Anica, Karle, Jože in Pavla), kmetijo ter zbiralnico mleka, medtem ko je bil mož zaposlen. Vse otroke je vzgojila v dobre ljudi, vsi so si pridobili poklic in ponosna je na devet vnukov in 11 pravnukov. »Ko pridejo, se kar pomladim, vsem želim, da bi se »zastopili«, bili zdravi in uspešni, saj tudi so,« je vesela. Dobro in pravično vzgojo ji otroci, ki vsi, razen Jožeta, živijo ob domači hiši, priznavajo še danes in občudujejo njeno pridnost: Celo kmetijo je držala gor. Sama pa pravi: »Še danes ne vem, kako

sva z možem, s katerim sta praznovala zlato poroko, umrl pa je leta 2001, zmogla vse ...« Ko primerjamo včeraj z danes, posebej omeni, kako je bila včasih cela vas ena družina, kako so si v nesreči pomagali, nikoli bili skregani. Igrala je v sedmih igrah, iz ene še danes pove pesem: »Voda, voda, božji dar ...,« ne pozabi pa niti na prijeto druženje mladih, ki ga danes skoraj ni več, pogreša pa tudi spoštovanje mladih do starejših. Rada pogleda televizijo, prebere časopis, se včasih ob njih jezi in državi želi pravo pamet. Je članica Krajevne organizacije za vrednote NOB Ihan in ihanskega gasilskega društva, ki mu je podarila del zemljišča.

Spoštovana gospa Pavla, rekli ste, da če bi bili tako zdravi kot danes, nimate nič proti, da doživite še enkrat toliko let. Privoščimo vam jih!

VERA VOJSKA



Čestitamo ob 85. rojstnem dnevu

Marica Klemen: Da bi bili vsi zdravi in uspešni ...

Ko sta se zakonca Klemen po pestri življenjski in delovni poti v letu 1991 preselila v Krtno, sta se kar takoj vključila v delo društev, posebej v Krajevno organizacijo za vrednote NOB. Zaradi močeve bolezni, ki je zahtevala njeno stalno skrb, je svojo člansko aktivnost Marica Klemen začasno zmanjšala, nato pa se v februarju 2011, po moževi smrti, zopet vrnila.

Ko smo jo člani KO za vrednote NOB Dob, Krtna obiskali ob 85. rojstnem dnevu, se je rada spominjala prijetnega življenja z možem Antonom ter hčerkama, žal je ena zaradi bolezni zgodaj umrla. Njene oči pa so kar zažarele ob pripovedi o uspešnih štirih vnukih, ki jih ima zelo rada, med katerimi je sin hčerke Janje Jaka Lakovič eden najuspešnejših slovenskih košarkarjev, ponosna je tudi na dva pravnuka. Vsi

jo radi obiskujejo in to jo še posebej veseli. Rodila se je 8. decembra 1927 v Brezju pri Zidanem mostu. Oče je bil železničar, mama gospodinja, ob petih otrocih je v družini našel toplino tudi sestričin otrok, tako da v družini ni bilo dolgčas. V čuvajnici med Hrastnikom in Zidanim mostom so na novo zaživel. Ob začetku vojne je mlademu dekletu grozilo obvezno delo v Avstriji. Izognila se mu je tako, da je bila v številni družini uradno mamina pomočnica, hkrati se je leta 1942 začela učiti za frizerkov halji, zašiti iz bele rjuhe. Rada bi se šolala, zato je veliko brala, se učila ter uspešno opravila strokovni izpit, srednjo šolo in strojepisni tečaj. Doma so bili bolj »levičarji« in tako je bila vzgojena. Ostala je doma, delala za partizane, zbirala material zanje ter jih oskrbovala

z informacijami. Še danes ima jubilarntka zelo dober spomin. Spomni se vseh pomembnih datumov, tudi da je 20. maja 1945 začela z delom v policiji – v takratnem okrajnem načelstvu; bila kasneje v Hrastniku sekretarka podjetja in se nato vrnila v tako imenovane »notranje zadeve«. Moža Toneta je spoznala na vlaku – bil je praznik narodne zaščite, se spominja in pove, da sta si bila takoj všeč in se 4. aprila 1952 poročila v Hrastniku, kjer je bila jubilarntka matičarka. Zato je bila poroka v petek zvečer, s kosilom in skupnim življenjem. »Le leto dni nama je zmanjkalo do biserne poroke,« z žalostjo v očeh pove sogovornica. Te pa zažarijo, ko se pogovarjamo o vnukih in pravnukih, ki so vsi izobraženi in uspešni: Tomaž in Mojca, Jaka in Špela ter Luka in Žiga. Posebej v pogovoru o vnuku Jaku se gospa Marica razživi in nas spomni na njegovo dekle Eleno iz Španije, ki je prizadevna domžalska košarkarica, hvaležna je za vse obiske, posebej pa hčerki Janji za pomoč.

Spomnimo se še januarja 1963, ko sta se preselila v Ljubljano, pa tabornikov uspešnega rodu Temni hrast, katerega člana sta bila, ter nato leta 1991, ko sta postala Krtničana. V pogovoru o zadnjem obdobju je veliko spominov na pokojnega moža, predvsem pa veliko ponosa in ljubezni za uspešne vnuke in oba pravnuka. Zelo dobra kuharica je, posebej imeniten je njen jabolčni in skutni zavitek, o čemer smo se prepričali ob obisku, ko smo ji v imenu Krajevne organizacije za vrednote NOB Dob, Krtna čestitali in ji zaželeli vse dobro ob 85. rojstnem dnevu, predvsem veliko zdravja. Sama pa si želi, da bi bili vsi njeni domači zdravi in uspešni – seveda pa to velja za vse, nam je ob slovesu dejala jubilarntka.

VERA VOJSKA



Iskrene čestitke ob visokem jubileju

V četrtek, 3. januarja 2013, je svoj 90. rojstni dan praznovala gospa Boža Lenič.

V ta namen so se v Domu počitka Mengeš v Trzinu zbrali svojci ter sostanovalci, s katerimi preživlja prijetne trenutke.

Ob tej priložnosti je gospo Lenič obiskal tudi župan občine Domžale Toni Dragar in ji zaželel vse najboljše, veliko zdravja ter prijetnih obiskov tudi v prihodnje.

Gospa Boža se je rodila 25. decembra 1922 v Hrastniku. Že v zgodnjem otroštvu so se z družino preselili v Ljubljano, kjer so živeli do konca druge svetovne vojne. Leta 1942 so jo Italijani zaprli zaradi sodelovanja z OF in jo s prvim transportom odpeljali v koncentracijsko taborišče v Gonars, kjer je gospa Boža dočakala kapitulacijo Italije.

Po vojni se je gospa Boža zaposlila v Osnovni šoli v Krašnji, imenovana je bila tudi za ravnateljico. Kot pravi, je bila pot do tja za mlado učiteljico, ki je bila vajena mestnega življenja, dolga in neznana. Krašnja je bila majhna vas, stavba šole je bila stara 300 let, v njej je bilo gostišče in nič ni kazalo na šolo. »Nisem poznala ljudi, ne kraja ne običajev in navad, pa vendar sem z vztrajnostjo in zavedajoč se svoje pomembne naloge v tistih časih začela s pripravo na sprejem prvih otrok po vojni,« je še dodala. Gospa Boža ni bila aktivna samo v šoli, temveč je pristopila na pomoč tudi pri obnovah sosednjih vasi po okoliških hribih, med njimi je bila tudi vas Koreno, ki je bila med vojno požgana. Nadaljevale so se akcije izgradnje cest, vodovodov, vključila se je tudi v kulturno dogajanje v kraju, kjer so razvili dobro igralsko skupino.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA



Pogovori o demenci

Alzheimer Caffé v Knjižnici Domžale

Kaj sploh je demenca?

Staranje prebivalstva je dejstvo in v razvitem svetu že danes lahko pričakujemo, da bomo doživeli v povprečju več kot 85 let. Večina si želi čim dlje ohraniti čilost, živahnost, seniorji in seniorke so polni načrtov in izzivov. A žal vsem takšna polna in kvalitetna starost ne bo dana. Demenca je čedalje pogostejša bolezen, ki je zelo naporna in zahtevna. Povzročajo jo različne dolgotrajne ali napredujoče bolezni, ki uničujejo možganske celice. Kaže se z motnjami spomina, mišljenja, orientacije, razumevanja, presojanja, govornega izražanja in učenja. Zmanjša se sposobnost obvladovanja čustev, socialnega vedenja in motivacije. Alzheimerjeva bolezen je najpogostejši vzrok demence in s starostjo strmo narašča.

Smo pripravljeni na epidemijo demence?

Demence sprva ne povzroča jasno vidnih težav, zato je svojci, žal pa tudi mnogi splošni zdravniki, ne opazijo dovolj zgodaj. Ostaja skrita, nasploh pa se o tem ne govori dovolj, tudi poti do zdravnikov specialistov so dolge, saj so čakalne dobe tudi več kot pol leta. Glede na lastne izkušnje z gotovostjo trdim, da kot država sploh nismo pripravljeni na epidemijo, ki se nam bliža, in se obenem vse bolj oddaljujemo od humane družbe, ki zna in zmore poskrbeti za bolne in obnemogle. Zato je vsesplošno nerazumevanje in nepoznavanje demence kot hude težave, ki ne prizadene le bolnika, pač pa se kruto dotakne tudi svojcev in prijateljev, nujno treba preseči.

Kaj je Alzheimer Caffé?

Zato sta se na pobudo direktorice Doma upokojencev Domžale Nataše Zalokar in direktorice Knjižnice Domžale Barbare Oberwalder - Županc oba zavoda skupaj oddoločila, da v letu 2013 pričneta z organizacijo ALZHEIMER CAFEJA, tj. posebne, mednarodno poznane in uveljavljene oblike druženja, ki je nastala leta 1997 na Nizozemskem. V lokalnem okolju se mesečno dobivajo ljudje, povezani s to tegobo: tako bolniki sami, predvsem pa svojci in prijate-

lji obolelih, prostovoljci, strokovno osebje, ki deluje na tem področju, in strokovnjaki, ki o tem največ vedo. Namenjeno je nasvetom, medsebojnemu pogovoru, izmenjavi izkušenj in pomoči, ki si jo lahko med seboj nudijo. Demenca je namreč polna nenaavadnih in v vsakem konkretnem primeru drugačnih zapletov in vedenja bolnikov – za bližnje, ki so najbolj odgovorni za njihovo življenje, pa zaradi načina življenja in obveznosti mnogokrat komaj obvladljiva težava. In dejstvo je, da je v končni fazi vsaka oseba z demenco brez tuje pomoči popolnoma nebogljen. Tudi institucije, ki vse večkrat poskrbijo za takšne bolnike, se morajo dobro izobraziti in poučiti glede svojega strokovnega dela in oskrbe. Prvi Alzheimer Caffé je v Sloveniji na pobudo Štefanije Lukič Zlobec zaživel v Domu starejših na Fužinah. V Sloveniji deluje tudi društvo Spominčica, slovensko združenje za pomoč pri demenci, ki ga vodi Danica Simšič. Posamezna društva izjemno uspešno delujejo v mnogih regijah in večjih občinah, zato bi bilo prav, da bi zaživel tudi v Domžalah in širši okolici.

Kako bodo potekala srečanja v Domžalah?

Načrtovano je, da bi potekala srečanja enkrat mesečno, in sicer praviloma zadnji četrtek v mesecu ob 17. uri v Knjižnici Domžale. Na vsakem srečanju bomo s pomočjo Estere Bartulac, zaposlene v Domu upokojencev Domžale, povabili primerne strokovnjake in goste, ki nam bodo pomagali pri posameznih temah in problemih v zvezi z demenco. **Prvo srečanje bo tako v četrtek, 31. januarja**, kot gost pa bo sodeloval vodilni slovenski strokovnjak doc.dr. Aleš Kogoj, dr.med., specialist psihiater, vodja Enote za gerontopsihiatrijo Psihiatrične klinike v Ljubljani. Pogovor bo potekal ob predstavitvi treh knjig s tega področja: Adijo, grem domov slovenske novinark Neve Železnik, romana avstrijskega pisatelja Arna Geigerja Stari kralj v izgnanstvu in pravljice Lele B. Njatin Zakaj je babica jezna. Ob koncu bo sledil tudi pogovor z obiskovalci in izmenjava izkušenj.

CVETA ZALOKAR - ORAŽEM

KULTURA

IZ TEME K SVETLOBI

Marijan Vodnik (1940) iz Domžal kleše v kose debela na način, da ohranja ves energetski potencial dreves. Že marsikatero umrlo drevo je odrešil pozabe ter na svojstven način z dletom in batom v njem obudil novo življenje.

MARIJAN VODNIK, ustvarjalec

Katarina Rus Krušelj
Foto: Primož Hieng

Otroštvo in mladost je preživel v Kamniku, od leta 1965 pa živi s svojo družino v Domžalah. S klesanjem se intenzivno ukvarja od upokojitve v letu 2000. V tem času je svoja dela predstavil na preko tristo samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji in onkraj slovenskih meja. V samozaložbi je izdal dve publikaciji: 66 razmišljanj v lesu (2006) in Jesenova šepetanja (2010). Je član različnih združenj in društev (Združenje rezbarjev modelarjev lesa Slovenije, Rezbarsko, intarzijsko in restavratorsko društvo Solkan, Društvo inženirjev in tehnikov lesarstva Slovenije, Društvo jaslčarjev Slovenije), prijateljsko mentorstvo pa že več let vodi v rezbarski skupini TD Kanja Trzin. Po njegovi zaslugi se je izpeljala verifikacija rezbarskega poklica v Sloveniji. Ob zadnji razstavi v Menačenkovi domačiji v Domžalah sva spregovorila nekaj besed o njegovih izpovedih v lesu.

Po formalni izobrazbi ste arhitekt. Od kod se je pojavila vaša želja po likovnem ustvarjanju?

Moje klesanje v les se je pojavilo iz preprostega razloga, saj me je narava pritegnila že kot otroka, najbolj pa drevesa in les. Začelo se je okrog mojega desetega leta, načrtno pa sem začel rezljati, ko mi je pater Janez iz Kamnika podaril nožek iz stare kose. V nadaljevanju me je izoblikoval sorodstveni odnos z Maksom Bergantom, kamniškim podobarjem, ki mi je želel predati znanje. To predstavlja neko obremenitev v mojem življenju, saj je kasneje iz tega nastalo mentorstvo v Trzinu. Sem pa v zadnjih dneh razmišljal o svojih začetkih na tem področju, saj sem prvotno klesal le za darila, prva za dekle in potem za mojo ženo. Ko sva se poročila, se je zaključil prvi del mojega življenja, ki se je v glavnem odvijal v športu. Po vpisu na fakulteto se to ni več izšlo, saj sem največ časa posvetil službi, družini, klesanju in hribom. Zato se je začetek ustvarjanja pojavil nekako z mojim prihodom v Domžale. Okrog hiše smo imeli velik vrt in pojavila se je ideja za postavitev zunanje galerije skulptur, vendar se je izkazalo, da se naravnih lastnosti lesa ne da zaščititi pred zunanjimi vplivi in sem se odločil za klesanje manjših skulptur. Tako je nastala »Moja mala galerija« v pritličju hiše.

Pravite, da niste še nikoli posekali drevesa za namen klesanja. Na kakšen način pridobite material za svoje delo?

Prvo, kar moram povedati, je, da les smatram za živ organizem in ne kot material, ter drugo, da skušam ohraniti spomin na določena drevesa, ki pač iz nekega sodobnega razloga padajo. Ljudje so se že spoznali z mojim načinom klesanja in se dogaja, da se je nabralo že mnogo kosov lesa. Kličejo me z namenom, da bi ohranil spomin na neko drevo. V Domžalah se je zgodilo, da hčerka ni dovolila graditi objekta, dokler nisem privolil, da bom vzel del oreha, ki ga je bilo potrebno posekati. Takih zgodb dreves je veliko in pripravljeno imam že dokumentacijo za tretjo knjigo. Tudi domača drevesa, ki so morala pasti, so ostala v spominu.

Vsaka vrsta lesa zahteva specifično obdelavo. V katerega najraje klešete?

Reči moram, da ni nujno potrebno, da mi posamezen les odgovarja. Vsak les mi predstavlja izziv. Tudi večkratno klesanje v isto vrsto lesa prinaša nova



Ob vsakem deblu ugotavljam, da še tako malo vem o življenju in skrivnostih dreves, da me vsak kos nauči kaj novega. Ne uči samo tega, da čutim nek določen energetski vpliv v kosu debela, ampak tudi izročilnost, ki jo drevo skuša na svojstven način izraziti z nekim podzavestnim posredovanjem.

način izraziti z nekim podzavestnim posredovanjem. Šele pozneje se zavem, da sem moral tako izklesati.

Kaj vas pri ustvarjanju vodi, kakšni so vaši motivi skulptur?

Pri ustvarjanju me vodi življenje in odzivi nanj, zato je v skulpturah največ prisotna človeška figura. Če nimam ideje, ne klešem. Ideje pa pridejo zaradi nekega protesta do razmišljanj, ki mi ne dajo miru. Ko klešem, se ta sprosti in skulpturo lahko zaključim. V določenih primerih so prijetni dogodki, ki me spominjajo na določene stvari. Včasih pa so zgodbe ljudi in njihovih dreves, ki mi posredujejo neke dogodke, ki so jih spremljala, dokler so živele v njihovem okolju. Drevesa imajo to zmožnost, da starost vedno prerastejo, tako da so lahko ta sporočila še od daleč nazaj, ko nas še ni bilo. Večkrat me ljudje sprašujejo, kako to nastaja. Odgovorim, da iščem z dletom in kladivom, ne uporabljam strojev, ker energetsko uničijo kos debela, in s tem, ko dodajam svojo energijo, lahko sam dopolnim še drevesno in se to čuti na razstavah ali ob stiku z ljudmi.

Kje ste do sedaj razstavljali? Se vam je kakšna posebna razstava ali mesto vtišnilo v spomin?

Razstave smatram kot srečanja z ljudmi. Razlog, da sem se odločil priti med ljudi, je bila razstava na ljubljanskem Magistratu, ko sem dobil prvo nagrado za eno izmed svojih skulptur. Takrat sem videl, da je res potrebno, da grem med ljudi, da ni nič slabega, če se za to odločim. V dvanajstih letih je krajev, kjer sem se srečeval z ljudmi, preko devetdeset. Ker sem precej natančen

človek, vodim evidenco razstav že od začetka in tako je moja zadnja razstava v Domžalah že tristo šestinosemdeseta. Razstavljal sem v Sloveniji, Avstriji in Italiji. Ponavadi se vračam na tiste lokacije, kjer se dobro počutim, na lokacije, ki niso komercializirane, saj nikoli ne klešem za plačilo.

Trenutno svoja zadnja dela razstavljate v Menačenkovi domačiji v Domžalah. Kakšno je glavno sporočilo razstave, ki ga želite sporočiti domači publiki?

Za razstavo sem izbral skulpture, ki so vezane na odnos človeka do narave. Ogromen potencial mi predstavlja razmišljanje o tem, kako smo se odtujili od narave in smo prišli v neko fazo, ko nam narava želi to povedati. Govorica narave je občasno boleča, ko gledamo po svetu poplave, potrese, orkane, bojišča itd. Ugotavljam, da smo prišli tako daleč, da narava ne zmore več sporočati na lažji način, ampak so ta opozorila tudi posledično vezana na smrt določenega števila ljudi. Če ne bomo tega odnosa poskušali popraviti, se nam piše zaključek, kot se je našim prejšnjim civilizacijam. Vse to se povezuje z naslovom razstave Iz teme k svetlobi, namreč vse življenje, človeško in v naravi, prihaja iz teme in išče pot življenja v neki svetlobi. Vsa drevesa z naravno rastjo rastejo iz zemlje, to se pravi iz teme k svetlobi, in tudi človeško življenje je rojstvo svetlobe. Smo le majhen delček našega naravnega okolja, ki je vezano na zaključek s smrtjo, in nam z ozirom na naš način življenja ostaja le upanje, da bomo kot miselna in duhovna bitja živeli tudi brez svojih teles.

Svoje klesarske izkušnje že več let prenašate na ljubitelje tovrstne umetnosti. Kako bi opisali vašo pedagoško vlogo v svojem kiparskem delovanju?

Pedagoško vlogo jemljem kot nujnost predajanja znanja, ker sem to dolžan svojemu stricu. Okrog leta 2000 se je zgodilo, da sem prvič klesal na Florjanovem sejmu v Trzinu in me je predsednica trzninskega turističnega društva vprašala, če bi bil pripravljen svoje znanje posredovati naprej. Takrat je prišlo do kontakta, ki se nadaljuje že trinajsto leto. Moram reči, da je tu odziv širokega gledanja na to, da je vsakdo dobrodošel, da je posredovanje znanja brezplačno in da je odnos med vsemi v skupini že toliko let pozitiven, zelo zaželen. Edini moji pogoji za sodelovanje so bili, da se srečujemo kot prijatelji, da se tikamo ne glede na profesuro in starost ter da ne bo medsebojne nevoščljivosti. Vsi pogoji so se do sedaj obnesli, radi se srečujemo in družimo, ni občutka večvrednosti. Ugotavljam, da je takšno druženje zelo pozitivno za razvoj, ker je napredovanje v znanju veliko hitrejše. Vesel sem, da se je to dogodilo, in sem bil izredno počaščen, da sem dobil posebno priznanje trzninske občine za moje delo v Trzinu in v Sloveniji. To je bilo presenečenje ob desetletnici in človek nehoti ugotovi, da je tudi širši prostor, v katerem se pojaviš, to sporočilo želel razumeti. Veliko sem se tudi sam naučil, ko sem vodil delavnice za slepe in slabovidne, kjer sem ugotovil, da tudi sam klešem na otip. Izredno sem bil fasciniran nad tem, da so popolnoma slepi klesali par ur z užitek in občutkom, da so srečni. □

KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE

FEBRUAR 13



GLEDALIŠČE

sreda, 13. februar 20h
Bjarni Haukur Thorsson: STAR FOTR
SITI teater / režija: Jurij Zrnec / igra: Janez Hočevar "Rifle" / monokomedija o trenutku, ko vas zapustijo otroci in vaš dom napolnijo vnuki ...

Smešna plat neizogibnega staranja za vse, ki jih je groza trenutka, ko jim bodo mlajši prijazno odstopili sedež. Janez Hočevar "Rifle" predstavi njegovo doživljanje trenutka, ko se je kar na enkrat začel zavedati, da so se otroci odselili in ima v hiši končno blaženi mir ... ki pa ni tako blažen kot se zdi. Vmes je namreč postal tudi bolj zlahten in moder, pa šarmanten ... z drugimi besedami, postaral se je.



GLASBA

ponedeljek, 11. februar 20h
DOMŽALSKI BAL
program: Mozart, Strauss, Schumann, Poulenc, Schnittke, Saint-Saëns, Gruber / izvajajo: Domžalski abonmajski, pustno karnevalsko razposajeni glasbeniki in kameleonski godci / a 'mate kaj za pusta hrusta? Varijacije na karnevalsko temo



Zakaj smemo biti za Pusta bolj drzni, pogumni, nagajivi, "spet otročji"? Kaj nam dajo maske? Ščit, varnost, svobodo in brezbriznost druge identitete?! Obiščite z nami pustne metropole, zaplešite kar v Domžalah v dunajskih ritmih, odišavljeni s francoskimi vonjavami, doživite vročico brazilskih in mediteranskih ulic, pokukajte kaj, oziroma kdo se skriva za rdečimi in črnimi maskami, v glasbeni galeriji različnih mentalnih stanj.

OTROCI

sobota, 9. februar 10h
Milan Pavlik: ZIMSKA PRAVLJICA
lutkovna predstava / Lutk. gled. Fru-fru / 35 min, 2+

V majhnem mestu, na koncu mirne ulice se sprejo trije snežaki in s tem zmotijo mir in tišino. Med padanjem snega se ne znajo dogovoriti, kdo ima pravico stati na točno tej ulici. Šele kužkov klic na pomoč jih pripravi do tega, da mu s skupnimi močmi pomagajo najti njegov dom.



sobota, 23. februar 10h
Fran Levstik: VIDKOVA SRAJČICA
lutkovna predstava / Lutkovno gledališče Fru-fru / 35 min, 2+



Videk je bil najmlajši od petih otrok, ki je imel najraje živati in naravo. Nekega dne si je na bodikavem grmu strgal svojo edino srajčico. Vidkova mama je bila zelo zaposlena in mu ni mogla sešiti nove. Zato je Videk naslednje jutro skoraj nag odšel na travnik, kjer je srečal ovčko. Ta mu je dala nekaj volne, grm je volno razčesal, pajek je stkal blago ...

GALERIJA

četrtek, 14. februar ob 19h
ANDREJ JEMEC "Slike"
odprtje razstave / kustos razstave: Vasja Nagy / razstava bo odprta do 1. marca 2013 / vstop prost

Andrej Jemec (1934) je študiral slikarstvo na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani, kjer je leta 1958 pri prof. Gabrijelu Stupici tudi diplomiral. S štipendijo Prešernovega sklada se je študijsko izpopolnjeval v Parizu in Londonu. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in risbo, poleg tega pa tudi s tapiserijo, skulpturo in grafičnim oblikovanjem. Na tokratni razstavi bo predstavil svoja najnovejša slikarska dela.



sobota, 16. februar ob 10h
 Ustvarjalne sobote v Galeriji Domžale / **ČUDEŽNE BARVE**

Tokrat se bomo prelevili v prave slikarje ter slikali v posebni tehniki, ki vključuje barvni papir in vodo. Posvetili se bomo barvi, se spoznali z barvnim krogom in osnovnimi zakonitostmi mešanja barv. Starejši udeleženci (9+) bodo izdelovali prave abstraktne slike. 90 min, 3+ / vstop prost

SLAMNIKARSKI MUZEJ

ponedeljek, 4. februarja ob 18h
Srečanja pod slamniki / PREDSTAVITEV KNJIGE JANEZA VAJKARDA VALVAZORJA SLAVA VOJVODINE KRANJSKE

Knjigo, ki predstavlja neprecenljivo kulturno dediščino, v okviru Zavoda dežela Kranjska prevajajo iz staronemškega jezika. Pogovor s prevajalcem Primožem Debeljakom in zgodovinarjem Janezom Weissom bo vodila Cveta Zalokar Oražem. Vstop prost.

ponedeljek, 18. februar ob 18h
Srečanja pod slamniki / KAVA: ČAROBNi NAPOJ

Zgodovina kave je dolga in razburljiva. Evropa jo je spoznala preko Srednjega vzhoda, danes pa je razširjena po vsem svetu. Vedno je spodbujala domišljijo, mi pa bomo z antropologom dr. Božidarjem Jezernikom spoznali njene etnološke, gospodarske, kulturne, ekološke in družabne vidike. Pogovor bo vodila Cveta zalokar Oražem. Vstop prost.



INFORMACIJE

Kulturni dom Franca Bernika Domžale
 Ljubljanska 61, 1230 Domžale
 t. 722 50 50 / www.kd-domzale.si



Kulturni dom
 Franca Bernika
 Domžale



IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Uredil in izbral: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Philip Roth

Ponižanje

MODRIJAN, 2012

Simon Axler je šestdesetletnik, vrhunski gledališki igralec, ki kar čez noč ostane brez vsakega navdiha in izrazne moči. Živčno razvalino z roba preživetja začasno reši erotična zveza z dosti mlajšo bivšo lezbijko. A se pokaže kotčasna rešilna bilka, ki spolzi iz rok, ko se mladenka naveliča in "odleti" na nov cvet. Uspeh, prestiž, ljubezen, strast, človeške zmote, ponižanje, minljivost in izguba lastne identitete se zvrstijo v zgodbi s pronicljivostjo in jasnostjo odličnega pisca in zrele osebnosti.



Maruša Krese

Da me je strah?

GOGA, 2012

V romanu avtorica neposredno in neolepšano ter brez moraliziranja skozi detailje popisuje nekaj generacij svoje družine od druge vojne. Spremljamo generacijo, ki ni imela izbire, ki je bila prisiljena v upor in prijeti za orožje, potem pa ostane zgarana, njena pustolovščina vse bolj predmet kritike in razvednotenja. V romanu prepoznamo celo vrsto oseb s političnega vrha: Pirjevca, Mačka, Rankoviča, Kardelja. Da me je strah? je roman o pogumu, še bolj kot o tistem, ki se kaže v osupljivem junaštvu v trenutkih navzkriznega ognja ali ob smrti soborcev, o tistem neuklonljivem vztrajanju pri notranjem občutku o tem, kaj je prav in kaj ne. Pogumno in neprizanesljivo neolepšano izpisan roman.



Isaac Mcphee

Fizika za lahko noč: duhovito razmišljanje za bistre ljudi

TEHNIŠKA ZALOŽBA SLOVENIJE, 2012

Na svetu smo ljudje, ki nikoli nismo hoteli imeti opravka s formulami in številkami. Še huje – nič v zvezi s fiziko in matematiko nam ni ne logično ne razumljivo. Pa vendar nas želja po tem, da bi vendarle vsaj malo razumeli, včasih premami, da vzamemo v roke katero izmed knjig, ki se loti razlaganje fizike na malo manj moreč način, kot nam je bil predstavljen v šoli. Knjiga Fizika za lahko noč žal ni brez enačb, a kljub vsem postreže z mnogimi zanimivi podatki, ki bi utegnile zanimati manj zainteresirano javnost. Recimo kratka zgodovina fizike, opisi življenja in dela znanih modrecev, filozofov, fizikov, razlaga različnih zakonov in tudi konkretne naloge so več kot dober razlog, da poskusite tudi vi. Nekaj znanja bo ostalo tudi tistim, ki jim fizika ni prva misel, ko se zjutraj zbudijo.



Boris Cyrulnik

SRAM: če povem, bom umrl

MODRIJAN, 2012

Sram je kuga našega vsakdanjega življenja. Je nevarno, strupeno čustvo, ki služi le v najmanjših možnih dozah temu, da ljudje lahko živimo skupaj, da se razvijajo empatija, spoštovanje drugega in morala. Vse drugo je zloraba, nasilje, pogosto zločin. Boris Cyrulnik je na lastni koži izkusil, kaj je med vojno pomenilo biti Žid ... Ker je preživel in postal psiholog, lahko na dognanjih znanosti pomaga razumeti vzroke za nastanek sramu, individualnega ali skupinskega. Šele ko družbo, skupnost postane sram za nekaj, kar ni sprejemljivo, lahko ubogi "ožigosani" ponovno zaživijo kot ostali. Spet ljudje!



Mila Kačič

Med tisoči bi te spoznala

SANJE, 2012

»Svet ne premore toliko kamna, da bi vanj vklesal vse hrepenjenje človeštva. In le dvojce rok imaš in eno samo srce.« (Mila Kačič)



Ta pesniška zbirka je posebna izdaja ob stoletnici pesniškega rojstva. Veliko ljudi je Milo Kačič poznalo po njenih igralskih dosežkih. V resnici pa je bila prvotno pesnica, in to odlična pesnica. Njena poezija te zaziba v razmišljanje o življenju, o dogajanju okrog nas in nasploh njene besede božajo dušo. Prav ta izbirka pa temelji na ljubezenskih občutkih in odnosih.

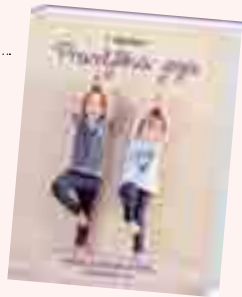
knjige za otroke in mladino

Urška Božič

Pravilčna joga: priročnik za vadbo joga za otroke, stare od 2 do 5 let

MLADINSKA KNJIGA, 2012

Z izvajanjem joga naj bi se počutili bolje, tako telesno kot duševno – privoščimo to tudi svojim otrokom. Avtorica Urška Božič je učiteljica joga za otroke in odrasle z dolgaletnimi izkušnjami. V pravilčno jogo vas z vašimi otroci popelje s številnimi praviljimi junaki – junaškim levom, močno žirafa, lisico ... Joga pozitivno deluje na samozavest, telesno držo, motoriko ... Zabavna joga tako za otroke kot tudi za starše.



Guus Kuijer

Ej, moje ime je Polleke!

MIŠ, 2012

Guus Kuijer je eden najbolj priznanih nizozemskih avtorjev za otroke, za svoja dela pa je prejel tudi veliko nagrad. Slovenskim mladim bralcem je poznan po knjigah o deklici Polleke: Naj ljubezen gori kot plamen, amen; Raj je tukaj in zdaj; Ko sreča trešči kot strela; Čez obzorje z vetrom na morje in zadnjo Ej, moje ime je Polleke! Polleke je živahna dvanajstletnica, ki kritično opazuje svet okoli sebe. Svet, v katerem živi, je sodobni svet. Oče in mama sta ločena, oče je imel probleme z mamili. Mama je ponovno poročena in to z njenim učiteljem. In sama je zaljubljena v Mimoe-na, dečka iz Maroka, ki naj bi se poročil z deklico, ki so mu jo izbrali starši. V tej peti knjigi je v obdobju žalovanja, saj ji umre ljubljeni dedek. Knjiga se dotika vprašanj vere, revnega sveta, različnih kultur, zaljubljenosti in iskanja lastne identitete. Kljub težavnim temam pa je knjiga polna humorja, topline in drobnih modrosti.



Brigitte Weninger

Vse si delimo!

KRES, 2012

Miška Maruša prijatelje povabi na jabolčni piknik. Ko z ježkom odideta do jabolane, ni na njej nobenega jabolka več. Odkrijeta, da je polh Grega obral vse sadeže in jih spravil v svoj brlog. Presenečena ugotovita, da jabolka ne želi deliti s svojimi prijatelji. Zato miška Maruša odpove zabavo. Živali sklenejo, da bodo priredile palačinkin piknik in si vse delile med seboj. Se to res zgodi? Pravljica je dobra iztočnica za pogovor o prijateljstvu, o čustvih...



mediateka

Prerok (The prophet)

DVD, CONTINENTAL FILM, 2011

Malik je 19-letni mladenič arabskega rodu, ki pristane v francoskem zaporu in takoj pade v mrežo mafijskih lovč. Čeprav mu vsaka opravljena kruta naloga zada novo rano, pridno uboga Cesarja, vodjo korziške zaporniške tolpe. Postane mafijski sluga, a se zelo hitro uči in začne vleči poteze na svojo pest. Ob koncu filma ostane neodgovorjeno retorično vprašanje, kako se bo rešil. Še ko se mu odprejo vrata na svobodo, gre vse za njim.



Slavnostni božični koncert

Tretji koncert 15. sezone modrega – glasbenega abonmaja v KDFB

KDFB Na 3. koncertu v domžalski Tomčevi dvorani smo v okviru letošnjega, zdaj že 15. ciklusa modrega oz. glasbenega abonmaja spet prisluhnili njegovemu »spiritus agens« Mateju Bekavcu; spet kot umetniškemu vodji, dirigentu in solistu – klarinetistu. Ljubljansko (glasbeno) obrobje, kamor Domžale zagotovo sodijo, je bilo spet enkrat v vsem svojem žarišču. Na slavnostnem božičnem koncertu smo poslušali sodobno glasbo skladateljev Alfreda Schnittkeja, Giye Kanchelija in Benjamin Brittna, nazadnje pa še Franza Schuberta.

Tudi zaradi številnih, raznolikih in kvalitetnih izvajalcev je bil tale torkov koncert (18. dec. 2012) v Domžalah spet nekaj posebnega. Po Schnittkejevi Tihi noči kot neke vrste variacijah na znamenito Gruberjevo Sveto noč za violino in klavir Rusa A. Schnittkeja in v izvedbi violinistke Božene Angelova

ter pianista Tilna Bajca (kar izza odra) je že bila na vrsti prva noviteta ali kar presežek tega večera – Nočne molitve za klarinet, godala in trak Gruzijca Kanchelija; seveda že takoj v kar nekaj vlogah našega odličnega klarinetista M. Bekavca; prvič v teh še ne polnih dveh letih njegovega vsestranskega delovanja na domžalskem glasbenem odru tudi z abonmajskim orkestrom. Po že omenjeni dramaturški posebnosti (uvodno igranje izza odra) je sledilo že drugo, kajti naslednji nastopajoči ženski zbor Grudnove Šmikle z zborovodko Marjeto Naglič so za Brittnov ciklus Obreda božičnih pesmi, op. 28 prišle na oder pojoč, s svečami, tam pa jih je že čakala harfistka Anja Gabrc. Slavnostni božični koncert se je torej v tem prvem delu zaključil ne le izvedbeno in dramaturško, pač pa tudi idejno v dokaj enovitem duhu. V drugem delu le-tega pa je bila na sporedu le še

Schubertova glasba: Prvi ofertorij, op. 46 za tenor, (koncertantni) klarinet, orkester in orgle in za kar so spretni prireditelji na domžalski oder pripeljali čisto pravi (sicer) elektronski orgelski instrument. Poleg že navedenih izvajalcev sta se jim pridružila še organist T. Bajec in pevski solist – tenorist Aco Biščević, katerega vrline smo prav pri Schubertu spoznali že na zadnjem koncertu. V finalu le-tega pa še (aktualna) Maša v G-duru, D 167, za soliste, zbor, orkester in orgle. Tokrat so se abonmajskemu orkestru pridružili še (abonmajski) zbor in pevski solisti: sopranistka Marta Močnik, tenorist A. Biščević, basist Jože Vidic, organist T. Bajec, zboru in orkestru pa je dirigiral M. Bekavac; morda tudi zato še zaključni biss s pevsko solistko, zborom, orkestrom in dirigentom Bekavcem.

DR. FRANC KRIŽNAR
FOTO: ANDRAŽ GREGORIČ

Domžalski komorni zbor v cerkvi Marije Vnebovzete

26. tradicionalni božični koncert

Domžalski komorni zbor je pod vodstvom zborovodje Fernanda Mejiasa v cerkvi Marije Vnebovzete v Domžalah na božič, 25. decembra 2012, pripravil že 26. božični koncert, na katerem je pevce na orglah spremljal Gregor Klančič, koncert pa je z igranjem na citre popestrila Damjana Praprotnik.

Domžalski komorni zbor, ki je že praznoval 25-letnico in se lahko pohvali z uspešnimi koncerti in gostovanji doma in v tujini, za svoje kvalitetno petje pa je prejel že tudi vrsto domačih in mednarodnih priznanj, je letošnji božični koncert pričel z anonimno božično hvalnico in nadaljeval z božičnim spevom. Nato smo slišali vrsto domačih božičnih napevov, kot so: Dete je mati v jasli dala, Sveta noč le ena zvezda gori, prisluhnili smo stari božični pesmi Veselite se narodi, srednjeveški

zom. Vmes smo prisluhnili vrsti misli o božičnem času, o sreči, svobodi, ljubezni in toplih objemih, ki so vedno dobrodošli. Pa tudi o tem je govorila povezovalka Andreja, da vsak človek v sebi nosi luč, ki ne bo nikoli ugasnila; ob tem pa nas opomnila, da so v življenju pomembne opora, ljubezen, povezanost ljudi, posebej pa nas božična zgodba vabi, da se povežemo in skušamo uresničiti hrepenenje po miru. V letu 2013 pa me bo spremljala tudi izrečena misel, da, če si nekaj močno želiš, se zgodi, ne da bi vedel, kako. Po voščilu ter zahvali Domžalskega komornega zbora župniku Janezu Šimencu in Občini Domžale za podporo pri izvedbi koncerta smo prisluhnili še največkrat zapeti božični pesmi Sveta noč, blažena noč ter bili deležni tudi pogostitve.



slovenski Ta stara božična pejsen, z variacijami stare bavarske pesmi pa so pevci in pevke uglaseno pogledali v tujino. Po kratkem predahu ob citrah so se vrnili domov ter zapeli še nekaj manj znanih slovenskih in tujih božičnih pesmi, ki so jim ljubitelji njihovega petja, ki so do dobra napolnili domžalsko cerkev, radi prisluhnili ter jih tudi nagradili z aplav-

Božični koncert Domžalskega komornega zbora je tudi letos številnim obiskovalcem in obiskovalkam pomenil priložnost za srečanje z odličnim petjem, prinesel lepe trenutke, mir in srečo, hkrati pa s prepevanjem starejših manj znanih božičnih pesmi pevci in pevke zagotavljajo, da bodo te živele tudi v prihodnje.

VERA VOJSKA

Skupaj v čarobnem svetu glasbe

42. novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik

Simfonični orkester Domžale - Kamnik je bil ustanovljen jeseni leta 1971 z združitvijo salonskega orkestra Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale in kamniškega Komornega orkestra. Pobudnik za novo glasbeno skupino je bil dirigent obeh orkestrrov, Tomaž Habe, ki je nato orkester vodil več kot dve desetletji. Ena od stalnic orkestra so tradicionalni novoletni koncerti – kar 42 jih je bilo –, ki vsako leto popestrijo in polepšajo praznične dni okoli novega

leta v Domžalah, Kamniku in Mengšu – ob pomoči občin Domžale, Kamnik in Mengeš ter zveze kulturnih društev vseh treh občin. Tudi letos je bilo tako in blizu 75 glasbenikov ter glasbenic, med njimi največ mladih, je pod vodstvom dirigenta Ivana Marinoviča pripravilo nepozaben glasbeni večer, v katerem nam je voščila Andreja Pogačnik Jarc, podžupanja občine Domžale, in ki ga je popestril povezovalec Tadej Vasle. Precej neformalno in zabavno je

bilo njegovo sprehajanje od skladbe do skladbe. Prav za vsako skladbo oz. za njene avtorja je našel besede, ki jih je nato ubesedila glasba. Ob tem je ostajalo dovolj prostora za nagajive misli o rivalstvu med Domžalami, Mengšem in Kamnikom, rahlo smo zašli v politiko, se nasmejali ob razlagah posameznih imen ter pomenu števila le-teh pri posameznem skladatelju, potovali po svetu, slišali, da v orkestru od samega začetka igrajo štirje glasbeniki in

nasmejani poslušali koncert, ki je bil od skladbe do skladbe bolj sproščen in z dodatki ustvaril pravo praznično glasbeno vzdušje, v katerem je prav vsak od udeležencev našel kaj zase, vsi skupaj pa smo se odlično počutili v čarobnem svetu glasbe. Letošnji 42. novoletni koncert se je začel s Finlandio, simfonično pesnitvijo, op. 26, nadaljeval s temo iz filma Schindlerjev seznam, glasbeniki so odlično odigrali Libertango ter Adios nonino, zaploskali avtorju Komarjevega plesa Tomažu Habetu, ki je bil tudi med obiskovalci koncerta, ter njegov prvi del sklenili z dobro poznanimi božičnimi motivi avtorja Andersona. Odlično so z orkestrom v tem prvem delu sodelovali solisti: Neža Capuder – violina; Uroš Košir – tuba in Sebastjan Boštjančič – ksilofon. Po kratkem premoru smo navdušeno prisluhnili uverturi k Verdijevi operi Nabucco

ter Mascagnijevem Intermezzu iz opere Cavalleria rusticana, sledil je čudoviti cvetlični valček iz baletne suite Hrastač, op. 71a, koncert pa se je zaključil z deloma družine Strauss: Egipčansko koračnico, op. 335, ter valčkom Vino, žene in pesem, op. 33. Po zahvalah in šopkih pa bi lahko rekli, da je bil na vrsti še tretji del koncerta, v katerem smo s ploskanjem sodelovali tudi poslušalci. Imeniten uvod v glasbeno leto 2013, pred katerim si je Simfonični orkester Domžale - Kamnik v letu 2012 »nabral« kar 17 nastopov po vsej Sloveniji in tujini ter z vsakim posebej dokazal, da mu med amaterskimi tovrstnimi glasbenimi skupinami ni para. Zato vsem iskrene čestitke in naj vas tudi v prihodnje povezujejo glasba, ki jo imate radi, ter zadovoljni poslušalci in poslušalke, ki smo ponosni na vas ter vam vedno radi prisluhnemo.

VERA VOJSKA



20 LET

MEŠANEGA
PEVSKEGA ZBORA
KLAS GROBLJE

KLAS
GROBLJE

VOKALNO INSTRUMENTALNI KONCERT
W. A. MOZART
MISSA BREVIS IN B

MEPZ KLAS GROBLJE
KOMORNI GODALNI ORKESTER
DIRIGENT: MATEVŽ KINK

...OB OBLETNICI
MOZARTOVEGA ROJSTVA

VIR. CERKEV SV. JOZEFA,
NEDELJA, 27. JANUAR 2013, 19.00

...OB KONCU
BOŽIČNEGA ČASA

BRDO PRI LUKOVICI, CERKEV MARIJINEGA VNEBOVZETA,
SOBOTA, 2. FEBRUAR 2013, 19.00



Carmina Slovenica s Karmino Šilec in sporedom Na juriš in the mood!

Tretji koncert 15. sezone KDFB glasbeno-scenskega abonmaja je minil v znamenju vojnih pesmi različnih narodov in narodnosti vse od Evrope do Rusije in Amerike.



Spored je prinesel v glavnem (izvirne in po večini prirejene) ženske zборе a capella, torej brez s spremljave in s harmoniko napovedanega Janeza Dovča; seveda pod vehementno in nepogrešljivo taktirko umetniške voditeljice in dirigentke Karmin Šilec in »njene« CARMINA SLOVENICA. Na tokratnem domžalskem glasbenem odru se je zbralo 33 pevk, ki so vse po vrsti – od solističnih in soli do večinoma tutti interpretacij prepevale zdaj tuje, zdaj tudi naše, slovenske vojne ali kar vojaške pesmi; morda tudi pesmi ob pravem času in na pravem mestu?

Začetek z bosansko ljudsko pesmijo (v prir. K. Šilec, Kozaračko kolo) in finale s tujimi vojnimi pesmimi – od angleške do ameriške pesmi – je bil še dodatno koreografsko obarvan. To pa pomeni, da je ta elitni slovenski vokalni ansambel pel na pamet; še več: ves spored, ki ga sicer kot projekt poznamo v malce drugačni (inštrumentalni) preobleki tudi s plošče, je bil odpet tudi na domžalskem glasbenem odru na pamet. Pa tudi sicer bi lahko tako s preludiji, interludiji in postludiji odličnega harmonikarskega mojstra J. Dovča govorili in pisali o izredno subtilnih poustvaritvah, morda kdaj pa kdaj in na videz enostavnih literarnih in glasbenih tekstov. Pa temu ni

bilo tako, saj smo med drugim slišali zelo zanimive in kontrastne interpretacije srbskega sounda, prek ruskih, italijanskih, povečini tudi slovenskih, francoske in za konec, kot že omenjeno, še drugih tujih pesmi tudi njihove jezikovne in glasbene različnosti. Naša odlična vokalna interpretinja K. Šilec se je ponovno izkazala tako v programskem izboru celotnega projekta, z njegovo dvoransko adaptacijo kot seveda z naravnost osuplimi izvedbami. Od naših, torej slovenskih pesmi odpora in vojne, so bile to npr. Pirnikova Smrt v Brdih pa še himne, kot so to npr. Apihova (prir. P. Kalan) Bilečanka, Gobčeva priredba Puntarske, pa še epopeje, kot so to Jutri gremo v napad (J. Kuhar), Hej tovariši (M. Kozina), še druga Gubčeva Pesem o svobodi in še bi lahko naštevali. Odlične epopeje vsebinske oz. literarne lirike in glasbenega socrealizma so bile tokrat zagotovo prikazane v najboljši možnih izvedbenih oblekah; četudi je v marsikaterem od navedenih del šlo tudi za priredbe mnogo bolj popularnih (medvojnih) moških zborov, ki pa so imeli takrat povsem drugo, tudi utilitaristično in ne zgolj umetnostno funkcijo. Zdaj pa je seveda to umetnost; prav po zaslugi omenjenih izvajalcev največjega (evropskega) formata. Marsikdaj

se je spored kar zлил v venčke določenih pesmih, ki sta jih harmonikar Dovč in dirigentka Šilčeva povezala v prave venčke pesmi: Nov svet (K. Pahor in CS, tj. Carmina Slovenica), Šivala je deklica zvezdo (prir. R. Gobe in CS), Za vasjo je čredo pasla (prir. C. Pregelj in CS) in Na oknu glej obrazek bled (prir. R. Gobec in CS). Še drug podoben splet se je prav tako v loku pel od Domovina naša je svobodna (V. Mišelčič in CS), prek Bratje, le k soncu, svobodi (prir. C. Pregelj in CS), Slovenci kremeniti (prir. Radovan Gobec in CS) do Kovači smo (prir. R. Gobec in CS). Seveda v tem kompletu nismo navedli prav vsega, kar je bilo slišati in videti (tudi kar nekaj odrske in glasbeno) inovativnega, kar pa seveda tudi pomeni, da je srečanje s tako odličnimi ali skoraj perfektnimi glasbeniki (ki zraven še celo koreografsko) obvladajo kompleten oder, vedno več kot dobrodošlo: v tem, domžalskem primeru glasbeno-scenskega abonmaja pa še posebej. Saj gre v tem primeru za dobesedni stik ali kar spregoo dveh, če ne celo več umetnosti; torej od koračnic do swinga, tokrat tudi scensko bogaten izbor skladb oz. glasbe izza časov boja proti fašizmu je še vedno živ.

DR. FRANC KRIŽNAR
FOTO: DORIAN ŠILEC PETEK

I will be in Domžale for Christmas

V Tomčevi dvorani KDFB je M. Bekavac z naslovom Za Božič bom v Domžalah napovedal koncert oz. večer presenečenj.

KDFB Kot je bilo že napovedano, smo dan za domžalskim Slavnostnim božičnim koncertom (sreda, 19. dec. 2012) doživeli morda še njegovo angleško verzijo? V Tomčevi dvorani KDFB je M. Bekavac z naslovom Za Božič bom v Domžalah napovedal koncert oz. večer presenečenj. In res je bilo tako. Najprej: brez koncertnega lista, od lažje glasbene muze dveh starejših, še vedno živelih angleških skladateljev Lawrence Ashmora (roj. 1930) in Johna Rutterja (roj. 1945) smo potem v napovedanem Zimskem trisu slišali v finalu, torej v drugem delu tega domžalskega koncerta, še vokalno inštrumentalni jazz oz. zabavno glasbo. Tudi te smo v Domžalah že navajeni, vsaj tistih, ki jih poslušamo in gledamo v njihovem glasbeno-scenskem abonmaju; potem ko je njihova specifična jazzovska scena v Galeriji Domžale popolnoma zamrla. Za uvod le-tega je trojica violončelistov (M. Bekavac jih je predstavil le po imenih): Gregor (Fele), Jošt (Kosmač) in Martin (Sikur) zaigrala venček priredb božičnic (tujih in naših), šele potem pa naj bi se začelo zares? Pa ni bil niti tale uvod tako nedolžen, da ne bi šli mimo povsem

rutinsko. Potem je sledil splet dveh (od štirih, torej The Four Seasons) stavkov Jensen in Zima za klarinet, godalni orkester in tolkala med Londonom in ameriškim Los Angelesom živčim in delujočim L. Ashmorejem. Bekavac je seveda igral in dirigiral, navsezadnje smo kar dva večera slišali in videli zelo decentno ali skoraj zanemarljivo (dirigentsko) gestikuliranje. Zato pa je glasba sama gnala vse na odru k skupnemu cilju. Seveda se lahko Bekavac vseskozi pohvali z odličnimi (mladimi) glasbeniki, ki jim tovrstno udinjanje ni „uradništvo“, kar vse preveč doživljamo na številnih in mnogo bolj odmevnih koncertih tudi naših osrednjih državnih (simfoničnih) orkestrrov; resda je bil orkester večinoma sestavljen malce več kot komorno (po pet prvih in drugih violin, po tri viole in violončela in kontrabas), tu pa tam pa so se jim pridružili še pihalci, trobilci in harfistka. V naslednjem spletu treh Carols J. Rutterja, ki prav posebno slovi po tovrstnih delih (za zbor in orkester) se je pred izvajalce postavil pevec, čembalist, pianist, zdaj pa kot dirigent A. Biščević. V teh Božičnicah pa se žal (tako

kot morda tudi večer pred tem) le-ta, torej zbor, ni preveč proslavil. Kljub spet komorni zasedbi je bil velik manko pri moških pevskih glasovih, zlasti tenorjih. Zadnji del tega domžalskega koncerta je bil sploh nekaj posebnega, saj se je na odru pojavil jazzovski (instrumentalni) trio: Jaka Pucihar/klavir, Aleš Avbelj/bas (-ovska kitara) in Marko Juvan/bobni, na veliki sceni pa dve pevki, pevec in spet M. Bekavac: pevki zabavne glasbe in jazzu Nina Strnad in Darja Švajger, kot (ponovno) presenečenje tudi A. Biščević, tokrat v vlogi pevca zabavne glasbe (balade, šansonov) in na stop trojice (obeh pevk in M. Bekavca), „veliki finale“ vseh presenečenj s popularno Amazing Grace, nastop jazzovskega tria samega, pa še neke vrste „poskus“ popularne Gruberjeve Svete noči s pevskim tercetom in (jazzovskim) triom. Po predahu pa se z M. Bekavcem in njegovimi glasbeniki srečamo „še“ 11. feb. (2013), ko bo na sporedu napovedani Domžalski bal/ples. Kako tudi, da ne s tem in takim naslovom? Saj bomo takrat točno na predvečer pusta.

DR. FRANC KRIŽNAR

Romina Dušić: Fotografije

V četrtek, 10. januarja 2013, smo se ljubitelji fotografije zbrali na otvoritvi razstave hrvaške umetnice Romine Dušić.

GALERIJA DOMŽALE Januarska razstava v Galeriji Domžale se posveča fotografiji. Že od študija na ljubljanski ALUO, kamor se je vpisala na podiplomski študij teorije oblikovanja (pred tem je na Oddelku za likovne umetnosti Filozofske fakultete na Reki diplomirala iz grafike), je povezana s slovenskim umetniškim prostorom. Namreč, poleg razstavljanja na predvsem skupinskih postavitvah v mednarodnem prostoru je s svojimi deli aktivno prisotna tudi v slovenskih razstaviščih. Fotografije Romine Dušić, ki so na ogled na pričujoči razstavi, so bile posnete na potovanjih. To so naključni prizori, ki pa se oddaljujejo od dokumentarne zasnove v obliki fotoreportaž. Gre za izrazito ab-

straktno obravnavanje človeškega telesa in prostora, v katerem se kažejo avtoričina razmišljanja o samem fotografskem mediju, o njegovih karakteristikah, omejitvah in širitvah. V zabrisanih svetlobnih podobah so še vedno zaznavne dokaj konkretne oblike, še posebej zato, ker jih avtorica sama določa z naslovom dela (npr. „Man Behind a Pillar“, „Grandfather and Grandson“), vendar predstavljajo zgolj trenutek danega časa in prostora. Prizori so izgubili funkcijo pripovednosti in delujejo le kot rekonstrukcije resničnosti, ki si jo gledalci ob pogledu nanje ustvarjajo sami. Razstava je odprta do 26. januarja.

KATARINA RUS KRUŠELJ

Zgodovina izgnanstva na gradu Brestanica

Polona Demšar: Delo pod naslovom 16432 sem posvetila taboriščnikom Auschwitzu.

Lani je bila zaključena celotna prenova gradu Brestanica, znamenitega gradu nad Savo, ki je središče predstavitve izseljenišva in izgnanstva med drugo svetovno vojno. Na razstavi najdemo tudi fotografsko gradivo o pregnanstvu ljudi z območja nekdanje občine Domžale. Še posebej pa je v okviru te tematike akademska kiparka in fotografinja Polona Demšar s Svete Trojica postavila kiparsko prostorsko razstavo pod naslovom 16432. Za številko 16432 se skriva tragična življenjska zgodba Senovčanke **Zore Kodelja**. 3. avgusta leta 1942 so namreč mlado Zoro skupaj s starši preko taborišča v Rajhenburgu, kjer so preživeli tri dni,

odpeljali v nemško taborišče Auschwitz. 21-letno dekle je postalo številka 16432, ki je v taborišču rodila zdravo deklico, za katero pa so se potem, ko so jo vzeli materi, izgubile vse sledi. Zgodba babice Taje – Zore Kodelja se je močno dotaknila njene vnukinje **Polone Demšar s Svete Trojice**, ki projekt že razstavljala v Galeriji Krško, v ljubljanski galeriji Photon, ob obeh razstavah pa jo je spremljala želja, da bo nekoč gostovala tudi v okolju, kjer je nastal temelj izhodišča razstave. Društvo izgnancev Domžale načrtuje v letošnjem letu obisk prenovljenega gradu.

VERA VOJSKA

Prebujanje iz teme

Kiparska razstava v Menačenkovi domačiji

MENAČENKOVA DOMAČIJA Tokrat se je predstavil domači ustvarjalec Marijan Vodnik, ki že desetletja kleše v debela na način, da ohranja ves energetski potencial dreves in njihovo sporočilnost, ujeta še v času njihovega življenja. Marijan Vodnik svoje izpovedi v lesu izraža izrazito simbolično. Že samo drevo velja za simbol razmerij med zemljo in nebom, kajti njegove korenine segajo v tla, njegove veje pa se dvigajo v nebo. Les se od drugih materialov loči po tem, da raste, da se razvija in zato je v zgodovini prerasel v mnoge simbolne pomeni. In tudi trenutek prehoda drevesa v les je trenutek njegove smrti. A hkrati za avtorja pomeni začetek novega. Od tod tudi poimenovanje njegovega zadnjega cikla Iz teme v svetlobo. Zaradi avtorjevega pristnega odnosa do materije, s katero dela, lahko rečemo, da se med njima odvija posebno sožitje. Les kot material mu pomeni osnovo, iz kate-

re nastane oblika, in oblika je pogojena z materialom, saj mu posamezna vrsta lesa s specifično materialno danostjo dopušča posebne učinke: npr. zaobljenost oz. mehko ter nasprotno trdost, upoštevajoč grče, razvejanost debela ali prgišče letnic. V njih išče in iz njih uspešno izlušči največkrat stilizirane podobe, ki prehajajo iz ene v drugo. Največ od teh je prepoznavnih, od človeških figur in živali do organskih oblik, ki jih tudi abstrahira. V celostnem likovnem pogledu na njegove skulpture rad združuje realistično upodabljanje s samosvojimi oblikovnimi rešitvami, ki so med seboj povezale figuralne, naravne in simbolne oblike, s čimer opozarja na čvrste, harmonične vezi v našem svetu. V avtorjevih očeh je človek bil in še vedno bo tesno povezan z naravo, ki mu daje svoje življenje in mu jemlje ne glede na posledice.

KATARINA RUS KRUŠELJ



POLITIČNE STRANKE

SDS / DR. ROMANA JORDAN, SLOVENSKA POSLANKA V EP

Nehajmo s prstom kazati drug na drugega



V Sloveniji vre. Vre ob protestih na ulicah, ob pogovorih za šankom, vre med slovenskimi intelektualci, med mladimi ... Vre po vsej slovenski družbi. Vrenje je ponekod glasno, kipeče. Druge je bolj umirjeno, toda brbotanje se kljub temu čuti. S fizikalnim znanjem iz šole bi tako-le razložili: vrenje je različno, ker je tekočina izpostavljena različnim temperaturam in tlaku. A poleg zunanjih dejavnikov je razlika v vrenju lahko tudi posledica lastnosti tekočin samih: nekatere zavrejo pri nižjih temperaturah ali tlaku, spet druge pri višjih.

Takšni smo tudi ljudje. Državljanke in državljani Slovenije smo pred enakimi skupnimi izzivi. Nekateri ob težavah že takoj iščejo poti rešitev. Kaj pa drugi? Najlažje in tako zelo člo-

“ Zato zavračam pozive, da je treba v Sloveniji vse zamenjati, pa bodo ljudje bolje živeli. Ne. Treba je spremeniti tisto, kar je doslej slabo delovalo.

veško je reči, da je za mojo lastno težavo kriv in odgovoren nekdo drug. A to je le iskanje alibija, da lahko sami počnemo stvari tudi naprej natanko tako, kot smo jih počeli doslej. Resnično rešitev pa je mogoča le z odkrito analizo in s priznanjem, kaj je pravi vzrok težav. Res je, da zanje praviloma nikoli nismo krivi le sami, ampak so splet okoliščin. Toda vprašam se: koga pa lahko spremenim? Le sebe. Ključ resnične rešitve je le v nas samih.

Zato zavračam pozive, da je treba v Sloveniji vse zamenjati, pa bodo ljudje bolje živeli. Ne. Treba je spremeniti tisto, kar je doslej slabo de-

lovalo. Vsakdo mora v kompleksnem okviru delovanja Slovenije prepoznati svoje pristojnosti. Se boste udeležili naslednjih volitev? Koga boste podprli? Boste zgolj obkrožili ime, ki ga v javnosti največkrat slišite? Ali pa boste vendarle natančneje spremljali dogajanja in podprli tistega kandidata oz. tisto kandidatko, ki zagovarja stališča, ki jih tudi vi podpirate? Kandidata, ki mu verjamete, da bo za temi stališči resnično tudi stal? In če še ne boste poznali stališč kandidatorjev, boste zahtevali bolj delujoč in pluralen medijski prostor? Je kandidat ali npr. politik, ki v medijskem prostoru ni zelo prisoten, len? Ali pa morda prav nasprotno: v skladu s svojo funkcijo predano dela in ne dovoli, da bi njegovo delo usmerjal vse bolj «rumeni» slovenski medijski prostor? In ko boste že spet razočarani, ker za gospodarski kriminal v Sloveniji ni bil še nihče obsojen – kaj boste storili? Boste odšli na demonstracije proti določeni politični opciji ali pa boste zahtevali tudi odgovornost slovenskega sodstva?

Verjetno s mnogimi delim občutek, da v Sloveniji nihče ni odgovoren za nič in da smo v nekem načelnem pomenu vsi odgovorni za vse. Ne nazadnje imamo vsi pravico in dolžnost, da sodelujemo na volitvah in preko njih vplivamo na politično elito in vrednote, v skladu s katerimi bo politika sprejemala odločitve. Zato pa bi najprej vsak pri sebi moral razčistiti, kaj so ne le naše pravice, temveč tudi naše dolžnosti. In vsak od nas bi moral ravnati odgovorneje: pri opravljanju svojih nalog in pri ocenjevanju dela drugih. Za to pa je potrebno dogajanja okrog nas opazovati in jih kritično ovrednotiti, ne pa na hitro kot svojo sprejeti resnico nekoga drugega.

SDS / MAG. JURE DOKL

Imamo ga, brezplačen WiFi!



»Projekt Wi-Fi Domžale bo brezžično širokopasovno omrežje, ki bi ga Občina Domžale nudila kot brezplačno storitev za svoje prebivalce ter kot dopolnilno turistično dejavnost, možnost dodatne promocije za gospodarstvo ter nude-nje storitev javnih subjektov. Kratkoročno bi z omrežjem pokrili večji del mestnega središča, srednjeročno pa širši del krajevnih središč, kjer bi se lahko z ustreznimi napravami brezplačno prijavili v omrežje ter uporabljali internet.«

Zgornji zapis je izsek iz volilnega programa SDS za lokalne volitve 2010 in je predstavljal eno izmed osrednjih točk programa stranke v naši občini. Z vzpostavitvijo brezžičnega komunikacijskega sistema smo želeli stopiti v digitalno dobo pripravljeni, hkrati pa povečati prepoznavnost in ugled naše občine. Iz teh temeljnih izhodišč se je kasneje oblikovala Projektna skupina za pripravo in spremljanje investicije za postavitev brezžičnega omrežja v Občini Domžale, ki je sledila osnovni ideji brezplačnega internetnega omrežja za občane in obiskovalce naših krajev.

Septembra lanskega leta so tako predstavniki Občine Domžale podpisali pogodbo o nakupu, namestitvi in vzdrževanju opreme za izgradnjo brezžičnega omrežja, decembra pa vzpostavili jedro omrežja ter prve delujoče brezžične oddaj-nike.

Čeprav se morda vzpostavitev in načrtovanje takega sistema zdita preprosta, pa je bila izbira primernega modela za izvedbo investicije ključna, saj bi v primeru neustreznih odločitev investicija lahko zastala na več točkah, kar smo lahko zasledili v sosednji Mestni občini Ljubljana. Izbrali smo model javne investicije, ki jo izvede na razpisu izbrani najboljši ponudnik. Prav tako je bil pomemben razmislek o

obsegu in ravni izvedbe tovrstnega omrežja, saj bi z relativno ugodno cenovno rešitvijo lahko hitro dosegli neko minimalno zadovoljivo storitev, vprašljiva pa bi bila pripravljenost takega omrežja na nove izzive ter storitve, ki še prihaja-

“ Z vzpostavitvijo brezžičnega komunikacijskega sistema smo želeli stopiti v digitalno dobo pripravljeni, hkrati pa povečati prepoznavnost in ugled naše občine.

jo. Tako smo se odločili za zmogljivejšo izvedbo brezžičnega omrežja, ki zagotavlja učinkovito vodenje uporabniškega prometa preko omrežnih vozlišč ter sočasno iskanje najhitreje ter najbolj prepustne poti skozi pametno brezžično arhitekturo. Tako omrežje vključuje več dostopnih točk v internet, močno jedro omrežje s strežnikom, stikali, usmerjevalniki, omrežnimi prehodi ter požarnimi zidovi. Poleg tega pa seveda večje število omrežnih vozlišč, ki pošiljajo signal končnim uporabnikom. Tovrstna struktura z močno hrbenico omogoča upravljavcu tudi preprosto nadgradnjo omrežja ob izkazanih potrebah in s tem podaljšano življenjsko dobo sistema. Zasledovani cilji pri načrtovanju so bili predvsem zanesljivost in zmogljivost, vendar smo morali zaradi stroškovne učinkovitosti sprejeti tudi kakšen kompromis, da smo lahko z omejenimi sredstvi zagotovili kar se da široko pokritost v več krajih.

Seveda se zgodba tu šele začne, saj je omrežje živa stvar, ki jo je potrebno spremljati ter razvijati kot storitev. Sam bom to počel v okviru projektnih skupine ter kot občinski svetnik po najboljših močeh.

DL / TADEJA SAVNIK IVANUŠA, PREDSEDNICA OO DL DOMŽALE

Pravna država – kaj je to?



V Ustavi RS smo zapisali: »Slovenija je pravna država.«

Ponosno smo razglasili samostojnost, se podali na novo pot, postavili hram demokracije in organe, ki bodo skrbeli za varnost, svobodo, socialne pravice, za javno dobro. Izvolili smo vlado, ustanovili ministrstva in druge institucije, ki bodo v naši državi skrbale za zakonitost. Vsi, prav vsi, smo dolžni spoštovati predpise in pravila. V

“ Vsi, prav vsi, smo dolžni spoštovati predpise in pravila. V pravni državi ne sme biti odstopanj, vsi moramo biti pred zakonom enaki.

pravni državi ne sme biti odstopanj, vsi moramo biti pred zakonom enaki. Toda – ali je temu res tako? Čedalje bolj se dozdeva, da nekateri posamezniki tega niso vzeli dovolj resno.

DESUS / MIJA PUKL, PREDSEDNICA OO DESUS IN ČLANICA POGAJALSKE SKUPINE

Kriza, korupcija in upor ljudstva



Dva razloga sta po mojem mnenju tista, ki sta nas pripeljala v današnje stanje. Prvi tiči v nezainteresiranosti ljudstva, civilne iniciative in institucij, ki niso reagirale na ravnanja in stranpoti najodgovornejših v politiki in v gospodarstvu, drugi pa v prepričanju tistih na funkcijah, da so nenadomestljivi, nepogrešljivi in seveda najboljši.

Že pet let smo v krizi, v gospodarski in politični, ki ji še ni videti konca. Imamo izredno visoko stopnjo koruptivnih dejanj na vseh področjih, ker se je skozi leta razpaslo prepričanje, da je nekaterim vse dovoljeno.

Zgodil se je ljudski odpor. Dovolj vzrokov za spremembe!

Da je ta trenutek ljudstvo najbolj občutljivo na korupcijo, je jasno, saj se je zaradi tega zgodil protest GOTOF JE. Odmevni so tudi odzivi na ugotovitve Pro-tikorupcijske komisije, tako s strani ljudi kot tudi s strani političnih strank, strokovnjakov.

Politiki bi morali biti izjemno občutljivi na gibanja v ljudstvu, a niso. Dlje se vrtijo po oblastnih funkcijah, manj jih zanima ljudstvo in njegovi problemi. Občutek je, da nekateri politiki ne krožijo več niti okoli Zemlje, temveč okoli Marsa, daleč od ljudstva v svojem svetu vsemogočnosti in samozadostnosti.

Korupcija je strup za demokracijo in za napredek nacije, ker so njene posledice neizmerne, destruirajo vse temelje družbene ureditve! In na tej točki smo sedaj v naši ljubi nam domovini edini. Tako kot vedno do sedaj, tudi danes krivci iščejo izgovore, da bi se še obržali na oblasti in ne odgovarjajo na ugotovitve, temveč iščejo zarotnike in krivdo valijo na druge. Prepričujejo nas, da si ne moremo privoščiti politične krize, ker se bo brez vlade vse ustavilo. A se bo

Državljska lista je stranka, ki je nastala v veri, da bomo s skupnimi močmi z ostalimi lahko uresničevali cilje, ki smo si jih zadali. In ves čas delovanja usmerjamo svoje aktivnosti v dobro vseh ljudi, v dobro vseh državljanek in državljanov. In tudi v trenutku, ko je ogrožena pravna varnost naše države, smo dvignili svoj glas. Pomembne so nam vrednote, ki so temelj prihodnosti Slovenije. Imamo cilje, ki bodo naslednjim rodovom zagotovili varno prihodnost. Zato smo pri svojih odločitvah trdni, neomajni, načelni in enotni, zato da jih bomo uresničili. Pripravljeni smo sodelovati s komerkoli, vendar le pod pogojem, da bo Slovenija to, kar smo zapisali – PRAVNA DRŽAVA.

Na tem mestu se zahvaljujem vsem, ki nam zaupate in verjamete v nas ter nam z moralno podporo pomagata soustvarjati naš boljši jutri.

res? Menežerji, ki delajo, bodo še naprej delali, torej tovarne bodo delale, vlaki bodo vozili, v šolah se bo odvijal pouk itd. Delavci bodo delali verjetno bolj zavzeto in ljudstvo bo dobilo vzpodbudo za bolj optimističen pogled na prihodnost, če se bo kaznovalo skorumpirane politike in gospodarstvenike ter po-

“ Korupcija je strup za demokracijo in za napredek nacije, ker so njene posledice neizmerne, destruirajo vse temelje družbene ureditve!

skrbelo za razvoj države. Poslušamo očitke, da bomo s spremembami povzročili padanje bonitetnih ocen. A nam sedaj ne padajo? Že ves čas.

Izvršni odbor stranke DeSUS je po težki in tehtni razpravi odločil, da bi bilo nedopustno spregledati storjena dejanja, da je treba korupciji stopiti na prste. Zato zahtevamo odstop predsednika vlade – v koliko se to ne bo zgodilo, DeSUS ne more biti več v tej koaliciji. Prav tako mora odstopiti župan mesta Ljubljane. Podpiramo tudi predčasne volitve.

Prišel je čas, ko se moramo upreti vsemu, kar razjeda družbeno tkivo, kajti s podaljševanjem agonije bo samo še slabše. Že dlje časa smo priče takemu razvoju dogodkov. Kakšen razlog torej še potrebujemo?

Če bo prišlo do predčnih volitev, bomo volilci morali sprejeti odgovornost za izbor takšnih kandidatov, ki bodo delali pošteno in v korist države ter ljudi. Nič več izbora po leporečenju, ampak po dejavnih kandidatih, po njihovi poštenosti, delavnosti in izkazanem odnosu do ljudi.

Treba je počistiti ta kumik.



NSI / JANEZ VASLE, POSLANEC

Dogodki se kar prehitevajo

Naj začnem od zadaj. V roke mi je prišel izvod Slovenskih novic, ki jih sicer ne berem, s pri-spevkom, ki »pojasnjuje« Matejeve razloge za njegovo glasovanje ob sprejemanju zakona, ki bivšim predsednikom jemlje nekatere privilegije. Tudi meni je šla ta točka zelo na živce in sem razmišljal, da bi podobno glasoval. Ker se mi zdi neumno ob mnogo večjih in pomembnejših nalogah, ki jih imamo, razpravljati o za državo zelo majhni vsoti in v bistvu zopet zabresti v ideološke razprtije. Gre za institucijo, ne za ime,

“ Osebo sem hvaležen naši predsednici, da je zadevo ustrezno komentirala in zaradi enega glasovanja ni dovolila linča mladega, sposobnega perspektivnega politika nove generacije!

ki ga povezujejo s komunističnim režimom. Niti ta nekdanji predsednik in zadnji nekdanji predsednik nista bila moja predsednika in vem, da

še marsikaterega slovenskega državljana ne. Z mnogo upanja, da bomo slednjič imeli predsednika, ki bo znal prisluhniti vsem opcijam v našem političnem in nepolitičnem spektru, sem novega podprl v drugem krogu in mu tudi čestital ob prisegi. Ni nam uspelo, da bi bil izvoljen naš kandidat, ampak tudi liniji «stricev» ni. V tem času se je oglasilo ljudstvo. Poznavalci pravijo, da so bile demonstracije naročene in vodene, da so v nahrbtnikih provokatorjev našli tudi močna eksplozivna sredstva. Policija je pravočasno in učinkovito ukrepala, bila zato s strani medijev hudo kregana, ampak kaj bi šele bilo, če bi zaradi provokacij imeli tudi žrtve!? Je že tako v politiki: kakorkoli se obrneš, se ne obrneš prav. Nazaj k nesrečnemu glasovanju: da stvari le niso tako jasne, kaže tudi glasovanje nekaterih koalicijskih poslancev, ki so s svojim vzdržanjem bolj kot Matej omogočili, da je bilo dopolnilo sprejeto. Osebo sem hvaležen naši predsednici, da je zadevo ustrezno komentirala in zaradi enega glasovanja ni dovolila linča mladega, sposobnega perspektivnega politika nove generacije! Govori se, da je med članstvom

POLITIČNE STRANKE

veliko razburjenje, da celo izstopajo iz stranke. Morda bo pa kdo zaradi tega celo pristopil v Novo Slovenijo. Kar se mene tiče, sem dobil nekaj vprašanj ob raznih srečanjih, zadevo sem poja-snil na podoben način, kot sedaj pišem. Mateju verjamem in ga podpiram in in sem ga tudi na organih stranke, dokler mu kdo ne dokaže slabih namenov njega in »toninovcev«. To pa, da se kot prepričan kristjan priporoči bogu za pomoč pri odločitvah, ni nobena demagogija, kot sem zasledil v nekem prispevku. Doživeli smo vlaganje podpisov za referendumske pobude.

Seveda je tudi tu bila zadnjica zadaj in priča smo bili vse vrste dogodkov – od izgubljenih podpisov do domnevno ponarejenih podpisov in obiska kriminalistov v parlamentu. Sporni so bili roki vlaganja referendumske pobude. Dokazov, da je kdo kriv, ni, ni pa tudi dokazov, da ni kriv. Kot veliko stvari je tudi ta ostala v megli. Vabim vas, da me obiščete v poslanski pisarni v Domžalskem domu v prostoru N.Si na Ljubljanski cesti (stara Perkova šola). Na svidenje do prihodnjič!

Zaenkrat še vaš poslanec Janez Vasle



ZARES / MARJAN MIRAI

Čas je za obnovo demokracije ...

Smo si tako predstavljali samostojno Slovenijo, v katero smo verjeli ob njenem rojstvu skoraj vsi? Smo se za to borili in bi bili pripravljeni jesti travo, da bi jo imeli? Najbrž ne. Pa jo vendar imamo, travo namreč. Vse ostalo od države in njenega bogastva se nam je kar nekako izmuznilo skozi prste. Tudi ali pa predvsem po naši krivdi. Kdo in predvsem kakšni so ljudje, ki vodijo in upravljajo z državo in njenim bogastvom, vemo vseskozi. Saj smo jih izvolili sami in jih volimo še vedno. Ene in iste. Velika večina državljanov godrnja: Saj so vsi isti, in ne gredo na volitve, potem pa se čudijo, kot da so izvoljeni predstavniki ljudstva z neba padli. Pa niso, izvolili smo jih. Če hočemo biti popolnoma natančni, ste jih izvolili predvsem tisti, ki ne hodite na volitve.

Države, od katere smo si obetali obilje in varnost, nekakšno »Švico«, ni več. Ukradli so nam jo, še preden smo jo postavili. Pričakovali smo vsestranski razvoj države, enakopravno obravnavo na vseh nivojih, pravno in predvsem socialno državo. Želeli smo bogato družbo z razvitim šolstvom in znanostjo, organiziranim javnim zdravstvom in bogato kulturo, več možnosti za sposobne in delovne ljudi in maksimalno zaščito za otroke, starejše in za vse tiste skupine ljudi, ki potrebujejo pomoč za preživetje ... in večino teh želj smo tudi v taki in drugačni obliki zapisali v različne zakone in predpise, tudi v Ustavu.

Kaj imamo od samostojne države? Delovnih mest je čedalje manj ... vlada se izgovarja na svetovno krizo. Revščina je tako visoka, da človek komaj verjame številkam ... in zopet je kriva kriza. Čedalje več je humanitarnih akcij, ne samo za pomoč ljudem ob elementarnih nesrečah, temveč za vsakodnevno preživetje družin, ki se ne morejo

več same preživljati. Imamo lačne otroke – pomislite: v Sloveniji, v 21. stoletju. In to niso samo posamezni primeri, čedalje več jih je. In kaj naredi država? Krči socialne transfere. Namesto razvoja smo dobili zategovanje pasu, čeprav je lukenj že davno zmanjkalo.

Še vemo, zakaj smo glasovali na plebiscitu? Za revščino in razslojevanje sigurno ne. Pri vseh teh problemih, ki jih imamo vsak posebej in vsi sku-

“ Države, od katere smo si obetali obilje in varnost, nekakšno »Švico«, ni več. Ukradli so nam jo, še preden smo jo postavili.

paj, pa pozabljamo, da temu stanju ni kriva neka imaginarna »država«. To je naša skupna država, država nas vseh. In če nam stanje ni všeč, če nam jo vodijo ljudje, ki niso dorasli svojemu delu, je naša državljska dolžnost in življenjska nujnost poskrbeti, da se stanje popravi. Prišel je čas, ko moramo zbrati državljski pogum in se zopet postaviti zase. Nihče nam ne bo vzel demokracije, če jo bomo aktivno živeli. Ni dovolj samo zahtevati odstop sedanje garniture politikov. Med nami moramo poiskati ljudi, ki imajo znanje in so pripravljeni delovati v skupno dobro, jih podpreti in aktivno sodelovati pri oblikovanju razvojnih ciljev in poti do njih. Saj se radi hvalimo da smo delovni ljudje. Vsako delo je častno, če ga človek častno opravlja ... tudi delo politika.

Hoteli smo samostojno, demokratično, pravno in socialno državo, si jo izbojevali, sedaj pa še poskrbimo, da bo taka tudi postala in obstala.



NSI / PEREGRIN STEGNAR, PREDSEDNIK OO NSI DOMŽALE

Politični prerez dela OO NSi Domžale v letu 2012

Na začetku novega leta bi rad podal pregled našega političnega dela v Občinskem odboru Nove Slovenije (OO NSi) Domžale v preteklem letu. Tu ne gre za visoko politiko, ampak za politiko v zlahtnem pomenu, za kakršno se člani NSi Domžale zavzemamo in si po njej prizadevamo prispevati čim več k dobrobiti vseh občanov naše občine.

V preteklem letu smo na sejah občinskega odbora večkrat razpravljali o lokalnih problemih in o težavah ljudi. K njihovim razrešitvi sva svetnika Nove Slovenije veliko prispevala s tem, ko sva jih predstavila na sejah občinskega sveta Domžale in sodelovala v razpravah o njih.

Zelo razveseljivo dejstvo preteklega leta je stalna rast števila našega članstva. Pridružujejo se vedno novi člani, ki razmišljajo s svojo glavo in so za dobro občanov in sodržavljanov pripravljeni žrtvovati nekaj svojega časa. To so ljudje, ki vidijo dlje, ki vidijo probleme, a kljub temu na našo prihodnost gledajo z optimizmom. Zavedajo se, da se probleme da rešiti, če se jih lotiš s pozitivnim in vztrajnim delovanjem, ter k temu pritegneš tudi druge. Ti člani se zavedajo, da se z resnim in vztrajnim delom, tako na sebi kot na zunanjih problemih, da marsikaj narediti za svoj kraj ter izboljšati odnose med ljudmi. Člane povezuje tudi naše interno glasilo Domžalsko ogledalo, v katerem poročamo o aktivnostih OO NSi Domžale, o delu krajevnih odborov NSi in tudi o strankarskem dogajanju na državnem nivoju.

Naše članstvo v Domžalah je zavzeto in se

odziva na naše organizirane aktivnosti. Vedno se nas zbere dovolj za skupno akcijo, za obisk

“ Vsem, ki politiko gledajo kot nekaj slabega, sporočamo in kažemo, da je politično delo v resnici lahko plemenito dejanje za naše skupno dobro.

strankinih prireditve, med katerimi sta najbolj priljubljena kongres stranke in tabor. Uspelo se nam je povezati tudi s sosednjimi OO NSi, s katerimi smo v stalnih stikih. Na nekatere dogodke Nove Slovenije gremo večkrat skupaj s Kamničani in s člani ostalih sosednjih občin. Na teh skupnih dogodkih izmenjujemo naše poglede, izkušnje in težave na nivoju občinskega delovanja in krajevnih dogodkov. Na ta način se redno srečujemo s člani Nove Slovenije iz Lukovice, Moravč, Trzina, Mengša, Komende, občasno tudi z ostalimi. Z nami radi sodelujejo številni mladi, ki s svojo zagnanostjo in energijo popestrijo in dopolnijo naše delovanje.

Veliko se povezujemo tudi na nivoju regij, saj imamo zelo aktiven regijski odbor Nove Slovenije (RO NSi) Ljubljana – vzhod, v katerem smo vsi OO NSi, ki sodimo v to regijo. Na sejah RO člani organiziramo skupne projekte na nivoju regije.

Vsem, ki politiko gledajo kot nekaj slabega, sporočamo in kažemo, da je politično delo v resnici lahko plemenito dejanje za naše skupno dobro.

PS / SAŠA KOS

Strategija razvoja občin žal ni med prioritetaami pristojnega ministrstva



Marsikje v Evropi zaradi sprememb na socialni, politični in gospodarski sceni poteka proces preoblikovanja lokalnih skupnosti s ciljem bolj učinkovitega reševanja tako lokalnih izzivov kot izzivov nacionalnega pomena. V večini primerov gre razvoj v smeri zmanjševanja števila oz. povečanja velikosti lokalne skupnosti.

Velikost lokalnih skupnosti lahko pomembno vpliva na njihovo (ne)učinkovitost, pa tudi na možnosti za participacijo državljanov v lokalnem javnem življenju. Prav zato sem ministra za pravosodje in javno upravo Senka Pličaniča v okviru točke poslanska vprašanja na novembrskem rednem zasedanju državnega zbora spraševala o strategiji razvoja sistema občin v Sloveniji.

Razmerja med velikostjo občin, učinkovitostjo pri zagotavljanju lokalnih javnih služb in udeležbo državljanov v lokalnem javnem življenju so v središču razprav v mnogih evropskih državah od zgodnjih 50-ih let dalje. Zaradi izboljšanja učinkovitosti pri zagotavljanju lokalnih javnih služb se je do sredine 70-ih let zmanjšalo število občin v številnih državah. Države so problem majhnih občin reševale na štiri načine – združevanje občin (zlasti radikalno v skandinavskih državah); regionalizacija oz. ustanovitev vmesnih ravni med premajhnimi občinami in državo; državne subvencije in dotacije ter krepitev medobčinskega sodelovanja.

Ministra Pličaniča sem zato vprašala, ali ima ministrstvo, ki je odgovorno tudi za razvoj lokalne samouprave, jasno izdelano strategijo in cilje razvoja slovenskih občin. Zanimalo me je, ali današnji teritorialni okvirji naših lokalnih skupnosti po ocenah pristojnega ministrstva še

ustrezajo potrebam prebivalstva ter kateri vidiki bi se morali po mnenju resornega ministra upoštevati pri snovanju novih občin.

Neizpodbitno dejstvo je namreč, da je lokalna samouprava pri nas draga in potratna, kar se v zadnjem času dokazuje tudi z različnimi ana-

“ Če bi sedanje število občin zmanjšali za 110 tistih, ki ne izpolnjujejo zakonskega merila o številčnosti prebivalcev, bi bili ti stroški nižji za slabih 42 milijonov evrov.

lizami. Od leta 1994 se je število občin dvignilo s 147 na 211. Pri tem drobljenju pa jih mnogo ni izpolnjevalo zakonskih meril za ustanovitev. Ta so se z leti sicer spreminjala tako, da je bilo lažje ustanavljati nove občine, a je morala pogosto na pomoč priskočiti tudi politika. Če bi upoštevali merilo najmanj pet tisoč prebivalcev, hitro ugotovimo, da je takih občin 110. Lani nas je delovanje 211 občinskih uprav stalo dobrih 230 milijonov evrov. Če bi sedanje število občin zmanjšali za 110 tistih, ki ne izpolnjujejo zakonskega merila o številčnosti prebivalcev, pa bi bili ti stroški nižji za slabih 42 milijonov evrov.

A ministrstvo za javno upravo pri sooblikovanju vladnih ukrepov za stabilizacijo javnih financ omenjenega vidika žal ni upoštevalo. Minister Pličanič je na moja vprašanja odgovoril le, da naj bi bila strategija razvoja občin pripravljena šele leta 2015, pri čemer bodo na ministrstvu izhajali iz obstoječe teritorialne organizacije občin.



LTD / KAMAL IZIDOR SHAKER

Zdravo, srečno in uspešno z novimi izzivi ter plani v novem letu!

Prav je, da vam na tem mestu, sicer s krajšo zamudo, v imenu LTD – Toni Dragar – Liste za vse generacije zaželim vse najlepše in najboljše v letošnjem letu. Morda bi lahko naredili malo samorefleksije, kot se to tudi spodobi. Če pogledam v preteklo leto, lahko rečem, da je bilo za Občino Domžale produktivno in zelo plodno leto. Mnogi se sprašujete zakaj, pa vendar menim, da so rezultati dela občinskega sveta in občinske uprave več kot vidni. Lahko bi našteval vse, kar se je zgodilo, pa vendar imamo na voljo premalo prostora za vse projekte, ki so bili izpeljani. Naj mogoče izpostavim samo nekaj večjih in odmevnejših, ki sem jih tekom leta sicer že v svojih mini člankih, pa vendar. Če se najprej osredotočim na politični del in delo občinskega sveta smo na svoji 14. seji sprejeli dolgo pričakovani strateški dokument Občine Domžale in sicer Razvojni program Občine Domžale 2012–2025, ki opredeljuje ključne strateške projekte, ki bi jih ob razpoložljivih sredstvih izvedli do leta 2025. Definitivno je potrebno izpostaviti pobudo LTD – Toni Dragar – Liste za vse generacije za nadaljno elektronicizacijo občinskega sveta, saj vsaj polovica svetnikov in svetnic ne prejema več tiskanega gradiva za seje sveta. Najravno tako glede zadev, povezanih z elektronicizacijo, omenim seveda brezzični internet, ki je zaživel januarja, ter vzpostavitev nove spletne strani občine na najbolj popularnem socialnem omrežju. Da ne pozabimo vseh obnov cest, renovacij objektov in lasti občine ter seveda, kar je najbolj pomembno, prizidkov vrtcev ter šol. Kultura, družbene dejavnosti, šport ostajajo paradni konj občine tudi v letu 2012, saj s svojimi kontinuiranimi aktivnostmi še kako pomembno prispevajo k pestremu dogajanju v občini.

Občina Domžale se je tudi v iztekajočem se letu razvijala v pozitivno smer in v imenu LTD – Toni Dragar – Lista za vse generacije lahko rečem, da smo dali kar največ od sebe, da je bilo tako, ter vam obljubljam, da bomo vso energijo v to usmerjali tudi v letošnjem letu. Skratka, upamo,

“ Stremeli bomo k temu, da bosta nivo in standard “storitev”, ki jih bo občina zagotavljala občanom in občanom, ne glede na politično situacijo na nacionalni ravni, ostal enak oziroma da se bo še izboljšal.

da ste preživeli mirne in lepe praznike, v letošnjem letu pa vam želimo veliko izzivov, dobre volje, sreče, zdravja, prijateljstev in vse, kar si želite tudi sami ...

Pravimo, da je januar “mrtev” mesec, pa vendar se s tem ne morem popolnoma strinjati. Menim, da je januar zelo živ mesec, saj se po decembrski evforiji rojevajo nove ideje in novi izzivi, ki pridejo sami po sebi. Z novim začetkom leta in izrečenimi lepimi željami lahko začnemo leto motivirani za nove zmage. In tako bomo v LTD – Toni Dragar – Listi za vse generacije z županom na čelu tudi v letošnjem letu peljali pozitivno, razvojno naravnano politiko, usmerjeno k tistemu, čemur je politika namenjena – skrbi za občanke in občane, ki prebivajo v lokalni skupnosti. Stremeli bomo k temu, da bosta nivo in standard “storitev”, ki jih bo občina zagotavljala občanom in občanom, ne glede na politično situacijo na nacionalni ravni, ostal enak oziroma da se bo še izboljšal.

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

na kratko

OŠ DOMŽALE

E-Transformer na obisku

V sredo, 28. 11. 2012, je OŠ Domžale obiskal E-transformer. E-transformer je multimedijško vozilo, opremljeno z fotovoltaično elektrarno, ki zadošča vsem porabnikom električne energije v vozilu in je nameščena na strehi vozila.

Učenci razredne stopnje, 6. razredov ter izbirnih predmetov Okoljska vzgoja so spoznali e-transformer v sklopu pouka.



Ogledali so si film o ustreznem ravnanju z e-odpadki. V notranjosti je predstavljen celoten proces zbiranja in ravnanja z e-odpadki in odpadnimi baterijami. S pomočjo multimedijških pripomočkov in razstavnih eksponatov se v njem lahko učenci približe spoznajo s sestavo ter vplivi tovrstnih odpadkov na okolje in zdravje ljudi. Namen obiska e-transformerja je bil podrobneje predstaviti e-odpadke ter učence seznaniti o ustreznem odlaganju le-teh, da čim manj obremenjujejo okolje. Na OŠ Domžale imamo v ekokotičku tudi specializirane zabojnike za zbiranje e-odpadkov.

MAG. KATARINA VODOPIVEC KOLAR,
VODJA EKOŠOLE

Mlade ekologinje

Nebo naselja Novi Dragomelj so ob praznovanju novega leta razsvetljevali številni ognjemeti. Bilo je čudovito.



Žal pa so ostanki ognjemetov ostali raztreseni vsepovsod. Mlade "ekologinje" so 1. 1. 2013 stopile v akcijo in kaj kmalu nabrale za celo škatlo odpadkov. Njihovo dejanje se mi zdi zelo pozitivno, zato sem se odločila, da Vam pošljem fotografijo in morda še druge spodbudimo k skrbi za čistejšo okolje.

LENA HODOŠČEK

Čarobnost prazničnega decembra

Tokrat smo pričarali decembrsko vzdušje s predstavo Pod medvedovim dežnikom.

VRTEC DOMŽALE Naš vrtec je velika rumena hiša v soseski Gaj Preserje. Poleg ostalih zaposlenih vanj vsakodnevno vstopa osem skupin otrok in njihove vzgojiteljice, ki že tretje šolsko leto skrbijo za pester program, spodbudno učno okolje in vsakodnevne dejavnosti, preko katerih omogočajo in spodbujajo otrokov napredek, ki je najhitrejši in najbolj izrazit prav v predšolskem obdobju. Današnja kakovostna vzgojiteljica ima veliko vlog ter sposobnosti in spretnosti, ki pa so različne in pester pri vsaki posameznici. Tokrat smo pričarale decembrsko vzdušje v našem večnamenskem prostoru. V predstavi Pod medvedovim dežnikom smo svoje znanje povezale in prepletle ter se predstavile našim otrokom in njihovim družinam. Skrbno načrtovana predsta-

va je predstavljala izziv za vse strokovne delavke. Obiskovalci so si priskrbeli in prejeli brezplačne vstopnice. Pred pričetkom predstave so v škatlo darovali prostovoljne prispevke. Zbrano vsoto bomo porabile za nakup likovnega materiala. Starši so nas po predstavi pohvalili in potrdili svoje zadovoljstvo. To pa je bila tudi naša največja nagrada. V igro smo vložile znanje in prosti čas, ki pa je prinesel ponos vseh nastopajočih, saj smo uspele zarisati vse se ne nasmehe na obrazu naših najmlajših. Čarobnost prazničnega decembra smo tako skozi igro za nekaj trenutkov pričarale tudi strokovne delavke vrtca Domžale v enoti Gaj.

MIRANDA GROŠELJ, DIPL. VZG.,
VRTEC DOMŽALE, ENOTA GAJ

Dan sajenja dreves

V četrtek, 22. 11. 2012, smo pred OŠ Domžale sadili drevesa in s tem praktično nadgradili usmerjenost šole k vzgoji za trajnostni razvoj (VITR).

OŠ DOMŽALE Ob šolskem vrtu je tako nastal pravi mali sadovnjak, saj smo posadili 6 slovenskih avtohtonih sadnih dreves: 2 češnji, 1 kutino, 2 jablani, 1 hruško ter lesko. Oreh smo umestili na travnik med šolskim vrtom in igriščem, kjer upamo da bo v prihodnje v njegovi košati senci nastala tudi »učilnica na prostem« za učenje naravoslovnih vsebin v naravi. Divji kostanj pa smo posadili na obnovljeno igrišče ob šoli. Na šolskem vrtu smo posadili tudi dve aroniji. Pri zasaditvi so nam pomagali strokovni vrtnarji iz Arboretuma Volčji Potok, projekt pa je omogočila KS Slavka Šlandra, s svojimi strokovnimi nasveti umestitve dreves v prostor pa nam je pomagal dr. Habe, za kar sem mu zelo zahvaljujemo. Pri sajenju dreves so bili prisotni vsi predstavniki ekošolske skupnosti (dva učenca na razred), da so se seznanili s ciljem šole, da šolski vrt nadgradimo še z avtohtonimi

sadnimi drevesi in tako poskušamo še bolj celostno v šolski program vključiti pomen samooskrbe in pridelovanja zdrave, ekološko pridelane hrane, kar je ključen cilj projekta Shema šolskega sadja. Strokovnjaki iz Arboretuma Volčji Potok so učencem naprej strokovno razložili in pokazali, kako se pravilno posadi drevo, nato pa so prišli za lopate in drugo orodje tudi učenci, ki obiskujejo izbirne predmete, ki praktično vključujejo VITR vsebine v svoj program: kmetijstvo, okoljska vzgoja 1, 2, 3, raziskovanje organizmov v okolici šole ter načini prehranjevanja. Sajenje dreves so si ogledali tudi mlajši učenci podaljšane bivanja.

Vsi učenci in zaposleni na OŠ Domžale se zavedamo, da predstavlja sajenje dreves pomembno gesto pri ohranjanju narave, za kar se bomo vsi še naprej zavzemali znotraj projekta ekošola.



Praznični december

Vsako leto je v mesecu decembru izredno živahno.

VRTEC DOMINIK SAVIO Tudi letos je bilo tako. Polni pričakovanj smo se v Vrtcu Dominik Savio lotili posebno izbranih nalog. V prvem tednu smo uredili, okrasili igralnice, otroci pa so še bolj pozorno skrbeli za igrače v vrtcu. Učili smo se biti potrpežljivi drug z drugim, se trudili pomagati in se učili deliti. V drugem tednu smo skušali razveseljovati drug drugega z majhnimi pozornostmi, v tretjem tednu pa smo se trudili, da bi v naše odnose prinašali MIR.



Že na začetku meseca nas je skupaj z dvema angeloma obiskal Miklavž. Že pred prihodom so otroci prisluhnili legendam, ki še danes živijo med ljudmi. Spoznali so njegovo dobroto, nesebičnost, dobrohotnost, pripravljenost pomagati drugim v stiski ... Ob obisku so bili otroci deležni ta-

vanja božičnega dne. Pred prazniki smo se delavci vrtca, otroci in starši zbrali na božičnici v domžalski cerkvi, kjer je odmevala pesem, kjer so se izrekale dobre želje in se je iskalo veselje razigranih in razposajenih otrok.

VZG. BARBARA LIKOVIČ

Sabljanje

Sabljanje je izredno zanimiv šport.

ŠAD MAVRICA Sabljanje je izredno zanimiv šport. V teh časih popolnoma varen šport, saj tekmovalci uporabljajo posebno sabljaško opremo. Pri ŠAD Mavrica otroci vadijo s floreti, ki imajo plastične konice, uporabljajo maske, postopoma pa se spoznavajo tudi z drugimi deli sabljaške opreme. Spoznavajo se tudi z izrazi, ki zaznamujejo določene položaje sabljanja, ter tako poleg strpnosti, natančnosti, ak-

tivnega razmišljanja urijo svojo aktivnost sabljanja. Trenutno v skupini vadijo štirje otroci od 9 let dalje, ki si želijo še nekaj sveže moči, zato otroci od 9 leta dalje vabljeni v mavrično sredino. Vadimo vsak četrtek v OŠ Preserje od 16. do 17. ure. Pridružite se nam lahko kadarkoli. Več na www.sadmavrica.si

ZA ŠAD MAVRICA, MOJCA GROJZDEK

Pravljичno gibanje

Pridružite se pravljичni vadbi, ki združuje pravljico in šport.

ŠAD MAVRICA V društvu organiziramo različne oblike vadb za vse generacije, od najmlajših, ki pridejo še v spremstvu staršev, do starejših, ki so se odločili narediti nekaj za svoje zdravje. Tokrat bi vam radi predstavili prav posebno vadbo za predšolske otroke, med 3,5 in 5 leti starosti. V vadbi, ki nosi ime Pravljica in gibanje, odpotujemo v pravljичno deželo. Vadba se začne z branjem pravljice in pogovorom o njej, nato pa se začne zabava, saj se skozi igro prelevimo v junake naše pravljice, pa naj bodo to ži-

vali, kralji ali indijanci. Ko so naša telesa že dobro ogreta, se podamo na slikoviti poligon ali spoznavamo različne športne discipline. Da ne bi bili po vsem tem tekanju preveč utrujeni, se okrepčamo še s sadjem in zelenjavo, saj naše društvo nosi oznako "Zdravo društvo". Pridružite se naši zabavni pravljичni družini. Vadba Pravljica in gibanje poteka vsak torek med 17. in 18.30 uro v mali telovadnici OŠ Domžale.

ZA ŠAD MAVRICA
BOJANA WEITH

sezona 2012/2013

FEBRUARSKI DOGODKI



Torek, 5. februar 2013, ob 19. uri

PRIMOŽ HIENG: Ta norčavi pustni čas

Fotograf in publicist Primož Hieng je v zadnjih desetih letih zvesto beležil pustne šege in običaje na skoraj vseh koncih Slovenije, kjer so doma maske. V fotografski objektiv je ujel številne skrite obraze ter njihovo raznoliko in pisano podobo.

Za svoj prispevek k ohranjanju žive kulturne dediščine, ki jo je predstavil v letu 2011 izdani monografiji, je prejel Murkovo listino.

Kulturni program: glasbena skupina Kontrabant

Sponzor razstave: JSKD OI Domžale in Vinska klet Vidmar Domžale
odprto do 22.2. / vstop prost

MENAČENKOVA DOMAČIJA,
Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale
menacenke@kd-domzale.si



KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE,
Ljubljanska 61, Domžale,
tel. 722 50 50, info@kd-domzale.si, www.kd-domzale.si

Odprto v času odprtja razstave: vsak delavnik od 10. do 11. ure in od 17. do 19. ure, ob sobotah od 10. do 11. ure.

Sreda, 13. februar 2013, ob 19. uri

Sredin večer:
ANDREJ ROZMAN ROZA:

Literarno gledališki nastop na temo Franceta Prešerna
Pesnik, dramatik, režiser, igralec in prejemnik mnogih nagrad za svoje izvirne stvaritve na področju kulture, bo recital svoje pesmi, ki se tako ali drugače navezujejo na Franceta Prešerna in slovenski kulturni praznik.
60 min/ vstop prost

ŠTUDIJ IN LJUBEZEN PRED KOŠARKO

HELENA BOADA XAIRO, ŽKK Domžale

Španka Helena Boada Xairo, sicer v Sloveniji poznana kot dekle košarkarja Jake Lakoviča, ki trenutno igra pod koši turške lige, je za Slamnik spregovorila o košarki v Sloveniji, v Domžalah, o ekipi ter o tem, kaj jo je v resnici pripeljalo v naše mesto.

Mateja A. Kegel
Foto: Peter Koprivnikar

Ženski košarkarski klub Domžale, ki bo v letošnjem letu praznoval 20. obletnico ustanovitve, ima med svojimi cilji zapisano tudi, da želijo doseči razvoj in doseganje ravni košarke, kot jo omogoča razvitost in gospodarska moč okolja, v katerem živijo. Med te cilje pa prištevajo tudi namen, da ogrodje članske ekipe sestavljajo doma vzgojene igralke. To jim tudi lepo uspeva, so se pa v drugi polovici leta 2012 okrepili s špansko košarkarico Heleno Boada Xairo, od katere se dekleta lahko veliko naučijo.

V Slovenijo ste prišli kot študentka, skozi program Erasmus. Kako je pravzaprav prišlo do tega, da danes igrate v članski ekipi ŽKK Domžale?

V Slovenijo sem prišla zaradi študija z namenom izdelati zaključno nalogo – diplomu. V Domžale sem prišla po naključju. Jaka in Vlado sta se srečala v fitnesu in Jaka je omenil, da zaradi študija prihajam v Ljubljano in če lahko treniram v njegovi ekipi. Ko me je v ekipo Domžal povabil Vlado Velikonja, tega nisem pričakovala. Tukaj pa se počutim zelo dobro.

Glede na to, da ste profesionalno košarko igrali v Španiji, kakšni so sedaj vaši občutki v slovenski košarkarski ligi, ki se težko kosa z nivojem igre v španski ligi?

Med ligama je velika razlika, predvsem v tem, da je v Španiji veliko nivojev članske lige, tako da v prvi ligi igrajo samo najboljše profesionalne ekipe. Igralke v španski prvi ligi so vse profesionalne igralke in igrajo samo košarko. V Sloveniji pa je samo en nivo in ekipe nimajo pritiska izpada. V ligi so tako vse ekipe in igrajo igralke, ki jim je igra kot zabava, in tudi takšne, ki to delajo bolj resno, vendar ni pravega profesionalizma, saj niso dovolj plačane za igranje, za to ni toliko denarja kot v Španiji. Slovenska prva liga je primerljiva s špansko tretjo.

Kaj pa je bil razlog, da ste prekinili profesionalno košarkarsko kariero? Vam je kdaj žal za to, da ste zapustili špansko košarko?

Prvi razlog, da sem zaključila svojo profesionalno kariero, je najprej študij. Sem v zadnjem semestru študija industrijskega inženiringa. Tam, kjer sem študirala, v bližini ni bilo ekipe, da bi lahko igrala in študirala hkrati. Seveda je tudi Jaka medtem zapustil Španijo in sem mu sledila, študirala sem preko Erasmusa v Istanbulu, tako da sem lahko bila z njim in istočasno študirala. Košarka je v tem času padala na tretjo mesto. Če bi lahko nadaljevala z igranjem, bi, vendar sta bila študij in ljubezen moja prva izbira. Za to mi ni žal, saj sem oseba, ki natančno ve, kaj hoče početi v prihodnosti. Košarka mi je bila v veselje, vendar košarka, še posebej za ženske, ni zadosti, tako da moraš imeti v življenju tudi še kaj drugega, zato sem dala prednost študiju.

Košarko ste v Španiji zapustili zaradi študija, kako pa v Sloveniji usklajujete vse obveznosti?

Delam zaključno nalogo in lahko delam od doma, fakultete mi ni treba veliko obiskovati. Košarkarska liga v Sloveniji je zelo kratka, treniramo enkrat dnevno, zvečer. V Španiji smo trenirale dvakrat dnevno in resnično ni bilo časa za študij. Zaradi urnika tekmovanja lahko pogosto



Moji osebni cilji niso več postati MVP v španski ligi ali iti na evropsko tekmovanje, ampak pripeljati domžalsko ekipo v ligo za prvaka in dokazati dekletom, da so tega sposobna.

obiščem tudi Jako v Istanbulu. Lahko sem srečna, da lahko delam vse.

Kako ste se vključili v novo ekipo, kako so vas sprejele igralke?

Od prvega dne, ko sem prispela v Domžale, se počutim resnično dobro, soigralke so me sprejele zelo lepo, kot eno izmed njih, kar zelo cenim. Ekipi želim prinesiti izkušnje, večjo energijo in svoj tekmovalni karakter, saj sem to počelo vso svojo kariero. Ob prihodu sem bila presenečena, saj so vse soigralke še mlade, vendar se lahko še veliko naučijo, imajo potencial. Videti morajo tudi način igranja koga drugega in jaz jim lahko pri tem pomagam.

Kakšni so vaši cilji v košarki? Glede na to, da ste nekoliko nepričakovano zaigrali v Sloveniji v tej sezoni, so verjetno drugačni, kot so bili pred nekaj meseci.

V Domžalah sem začela igrati, ne da bi vedela, v kakšno ekipo prihajam in kakšna so pričakovanja te ekipe. Zdaj vidim, da

se lahko uvrstimo v ligo za prvaka. Moji osebni cilji niso več postati MVP v španski ligi ali iti na evropsko tekmovanje, ampak pripeljati domžalsko ekipo v ligo za prvaka in dokazati dekletom, da so tega sposobne. Košarka mi v tem trenutku ni prva prioriteta, če lahko igram sem vesela, če ne, so tudi druge stvari v življenju.

Ta trenutek vaša ekipa kroji zadnji del lestvice prve lige. Kako daleč lahko vaša ekipa poseže v letošnji sezoni? Pa vendar ste z ekipo odlično začele leto 2013, dosegle tudi prvo zmago v domačem okolju košarkaric Ježice.

To je relativno, da smo v zadnjem delu lestvice prve lige, saj imamo eno tekmo manj kot druge ekipe. Zmagale smo tri tekme in če upoštevamo eno tekmo več, bi bile med prvimi šestimi. To ekipo vidim med prvimi šestimi. Naredili smo tudi prvi velik korak v pokalnem tekmovanju, ko smo premagali Ježico, in če nam to uspe še enkrat, se lahko uvrstimo na finalni turnir najboljših štirih ekip, kar je velik korak za to ekipo. Sicer pa ne morem napovedati rezultatov, saj je veliko faktorjev, ki vplivajo na uspeh. Dekleta so dobro pripravljena, igramo kot ekipa in vsaka posameznica v ekipi prispeva nekaj svojega v igri. Proti Ježici smo igrali kot ekipa in brez prispevka vseh igralk v ekipi ne bi uspele zmagati. Če bo nadaljevale z delom kot do sedaj, lahko premagamo še veliko ekip.

Koliko let še želite aktivno igrati košarko?

Košarka je v moji krvi, igram jo, ker mi predstavlja veselje, ko ne bo več tako, bom prenehala. Ne vem koliko let še, se-

veda si želim zgraditi družino z Jakom. Če bodo prišli otroci, bom seveda končala in morda kasneje nadaljevala. Dokler mi bo košarka v veselje, bom igrala, ko ne bo več tako, bom končala.

Ste imeli še kakšno drugo ponudbo iz slovenske lige? Kaj pa ponudbe iz tujine?

Imam menedžerja in lahko bi igrala v Španiji ali Turčiji, a zavedam se, da če bi podpisala profesionalno pogodbo z ekipo, ne bi več mogla početi drugih stvari, študirati in biti z Jakom. V Istanbulu ni tako lahko, mesto je zelo veliko in ekipe, kamor bi lahko šla, niso bile blizu, kjer živi Jaka, zato sem to izključila, prav tako Španijo, saj bi bila predalet. Potem sem zaradi študija prišla sem in začela. Ko so nekatere druge ekipe v Sloveniji izvedele, da bom igrala, so me klicale, a je bilo prepozno, saj sem se že odločila za Domžale.

Kako občutite sedanjo situacijo – vi v deželi svojega fanta, on pa v Turčiji?

Povezava med Ljubljano in Istanbulom je odlična in pogosto grem tja. Zaradi trenutnega položaja Jake tudi on večkrat pride v Ljubljano. Slovenijo občutim kot drugi dom. Že peto leto prihajam, a nikoli nisem prišla v zimskem času, ki mi je zelo všeč. Tudi Jakova družina je ves čas ob meni, tako da se počutim res dobro.

Če bi dobili slovensko državljanstvo, ali bi zaigrali za slovensko reprezentanco?

Če bi dobila državljanstvo – sicer ne vem, kakšna so pravila, če si že kdaj igral za špansko ekipo –, bi z veseljem igrala. Si-

cer sem Katalonka in se bolj smatram za Katalonko kot za Španko, a ne bi me motilo spremeniti državljanstva, saj Katalonci nimamo svoje reprezentance, vsaj ne uradno. Vsekakor pa bi morali videti, ali me potrebujejo.

Kaj pa potencial slovenskih košarkaric? So tudi v slovenski ligi košarkarice, ki bi lahko uspešno zaigrale v tujini?

Težko jih imenujem, ker se jih še ne spomnim, a marsikatera igralka bi lahko igrala, lahko bi poskusila, a nikoli ne veš, kako se lahko vklopiš v ekipo. Triglav ima na primer zelo dobre igralke in so dobre tudi kot ekipa, prav tako Celje in Ilirija. Mogoče potrebujejo nekaj časa v Sloveniji in igranja v Adria ligi in potem, zakaj pa ne!?

Kaj pa moška košarka v Sloveniji?

Spremljam predvsem tekme Olimpije in Krke, ostalih ekip ne poznam toliko. Obe ekipi sta kvalitetni, saj igrata v evropskih ligah. Na žalost je tudi v moški košarki premalo sponzorjev in igra veliko mladih igralcev, ki so cenejši. Ti igralci so sicer kvalitetni, a za še boljše rezultate bi bilo potrebno investirati več denarja v ekipe.

V čem je največja razlika med slovensko in špansko žensko košarko?

Največja razlika je v starosti igralk. Bila sem presenečena, da je tako malo igralk starih 25, 26 let, saj bi z izkušnjami lahko veliko dale ligi. Ne vem, zakaj dekleta v Sloveniji tako hitro končajo z igranjem.

Kaj pa slovenska kultura? Kakšni se vam zdijo Domžalčani?

Vse, ki sem jih srečala, so resnično prijazni in že na sam začetku so mi povedali, da če kaj potrebujem, mi bodo takoj pomagali. Domžalčani se mi zdijo takšni kot ostali Slovenci. Slovenska kultura mi je všeč in mogoče tudi zaradi vremena so ljudje na začetku nekoliko zadržani, a ko odprejo vrata do svojih src, so izredno prijazni. Ko enkrat spoznaš Slovenca, veš, da boš imel res dobrega prijatelja.

Trenirate pod trenersko taktirko Vlada Velikonje. Kako bi ocenili njegovo trenersko delo, koliko njegovega vpliva je v vaši igri v Sloveniji?

Vlado, ki ga košarkarski prijatelji kličemo Mirza, je res dober trener, ki ima košarko v svoji krvi, in to lahko vidiš v njegovi predanosti. Ima veliko košarkarskega znanja. Vidi se, da je nekoč treniral fante in se mora včasih prilagajati dekletom, a cenim, da spodbuja dekleta, da dajo od sebe svoje najboljše. Ima veliko znanja, ki nam ga želi predati, in včasih smo malo zmedene, saj mogoče še nismo na takšnem nivoju. Zelo mi je všeč njegov sistem, kako vidi košarko, kako skrbi za igralke; če je kakšna poškodovana, ne pritiska nanjo, ampak jo ščiti. Poleg vsega pa je resnično dobra oseba in dober trener.

Ostajate po koncu Erasmusa v Domžalah? Si predstavljate svoje življenje tudi po koncu košarkarske kariere v Sloveniji?

Po Erasmusu bom odšla domov, k družini in prijateljem, a ob koncu poletja se zagotovo vrnem, saj želim spremljati evropsko košarkarsko prvenstvo v Sloveniji. Če vidim po koncu košarkarske kariere svoje življenje v Sloveniji? Da in ne. Jaka želi biti trener, kar pomeni, da bo njegovo življenje podobno – vseskozi potovanja. Ob poletjih bova prihajala včasih v Slovenijo, včasih v Španijo. Ne morem reči, ali bo moja hiša v Sloveniji ali v Španiji, sva "moderna cigana". ☐

na kratko

KLUB BORILNIH VEŠČIN DOMŽALE

Dobro pripravljeni v novo sezono

Nova sezona tekem boksa in kickboxing športa v letu 2013 je pred tekmovalci in tekmovalkami Kluba borilnih veščin Domžale, ki se lahko pohvalijo, da je bilo leto 2012 eno najuspešnejših doslej. V njem so dosegli vrsto domačih in mednarodnih uspehov, ki jih name ravajo v letu 2013 nadgraditi.

Pred njimi je že začetek tekmovalne sezone v kickboxingu športu, ki se navadno začne s tradicionalnim mednarodnim turnirjem »Golden glove« – Zlata rokavica, ki bo med 19. in 20. januarjem v Italiji ter je pomemben del programa svetovne organizacije WAKO (World Association of Kickboxing Organization). Turnir sodi med močnejše v Evropi, o čemer govori podatek, da je bilo lansko leto prijavljenih 1000 tekmovalcev iz 22 držav in kar 150 klubov. Med njim tudi aktualni svetovni in evropski prvaki.

V letu 2013 čaka Klub borilnih veščin vrsta mednarodnih tekmovanj, katerih se bodo poskušali udeležiti in na njih doseči dobre uspehe, njihov prvi cilj pa je seveda nadaljevanje dobrega dela samega kluba ter rast mladih tekmovalk in tekmovalcev, ki jih je iz leta v leto več, posebno skrb pa bodo namenili tudi novemu tekmovanju - Olimpijski taekwando WTF.

VERA VOJSKA

JOGA V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU

VPIS v začetne treninge joge

Vpis poteka od 14. 1. do 4. 2. 2013

- Domžale, Domžalski dom, Ljubljanska 58 (vhod zadaj); PONEDELJEK in SREDA, od 18. do 19. ure,
- Kamnik, OŠ 27. Julija, Tomšičeva ulica 9; PONEDELJEK in SREDA, od 18. do 19. ure,
- Moravče, OŠ Jurija Vege, Vegova 38; TOREK (v telovadnici vrtca), od 19. do 20. ure,
- Dragomelj, OŠ Dragomelj; TOREK, od 18. do 19. ure,
- Radomlje, OŠ Preserje pri Radomljah; PONEDELJEK, od 19. do 20. ure,
- Dolsko, Podružnična šola Dolsko, Dolsko 85a; ČETRTEK, od 18.30 do 19.30 ure.

Za več informacij nas lahko pokličete na telefon 031 231 440 ali obiščete spletno stran www.jvvz.org.

KARATE KLUB DOMŽAL

VPIS NOVIH ČLANOV – januar 2013

- DOMŽALE, Stara OŠ Venclja Perka, Ljubljanska 58, torek in četrtek, od 17. do 18. ure;
- RADOMLJE, OŠ Preserje pri Radomljah, Pelechova 83, torek in četrtek, od 17. do 18. ure;
- RODICA, OŠ Rodica – oddelki Jarše, Šolska ulica 1, torek in četrtek, od 18.30 do 19.30 ure;
- MENGEŠ, OŠ Mengeš, Šolska ulica 11, torek in četrtek, od 18. do 19. ure;
- DOB - KRTINA, Podružnična šola Kratina, Krtina 41, torek in četrtek, od 17. do 18. ure;
- DRAGOMELJ, OŠ Dragomelj, Dragomelj 180, torek in četrtek, od 17. do 18. ure;
- TRZIN, Vrtec Žabica, Pl. dr. Tineta Zajca 1, torek, od 18. do 18.45 ure.

Vabimo vas, da se nam pridružite!

FOTO: MAJA KOTAR



Mae geri

Helios malenkost zadržano v drugo polovico sezone

Začelo se je s tekmo proti takrat še vodilni ekipi Zlatoroga iz Laškega, ki je za Helios vedno predstavljala neugodnega nasprotnika.

KK HELIOS Domači košarkarji so iz tretjega mesta lestvice naskakovali večnega tekmeča. Začelo se je zelo izenačeno, saj nobena od ekip ni uspela pobegniti na dvomestno razliko v točkah. Tako je v prvem polčasu prevladoval Zlatorog in je Helios lovil priključek (ob polčasu – 36:38). Med glavnim premorom so v Hali KC izvedli tudi novost – nagradno igro met za tri točke, v katerem si bo skozi sezono nekdo lahko priporil novo Honda Vision 50 pokrovitelja AS Domžale.

Tekma je bila v nadaljevanju potekala še naprej izenačeno, do preobrata pa so Domžalčani prišli v zadnji četrtini, ko so stopili na plin in se odlepili od tekmecev ter suvereno zmagali, tudi zaradi razlike v skoku (30:18), z rezultatom 72:64. Na tej tekmi je za domžalsko vrsto blestel izvrstni Nikola Gačša s 24 točkami in 6 skoki. Naslednja je v goste prišla ekipa LTH Cast Mercator iz Škofje Loke. Da so gostje predstavljali resnega nasprotnika, je pokazala že tekma v Škofji Loki, kjer so domžalski košarkarji izgubili, zato se ni pričakovalo lahkega razpleta. Dasiravno so v prvi četrtini domači vodili za 6 točk, pa so gostje nadalje vzeli stvari v svoje roke in povzročali Heliosu nemalo težav. Ob polčasu je bila razlika le 5 točk (36:31). Šele dve minuti pred koncem srečanja so Domžalčani preko Blaža Mahkovica in Jureta Močnika uspeli dokončno streti nasprotnika in postaviti končni rezultat tekme 80:65. Najbolj razigran je bil pri Heliosu ponovno Gačša z 19 točkami, 16 pa jih je kot drugi najuspešnejši dodal Jure Močnik.

V prvenstvenem premoru so Domžalčani dvakrat zanesljivo zmagali proti Hrastni-

ku v tekmovanju Pokala Spar, kjer so se uvrstili na zaključni turnir, ki bo od 7. do 10. februarja v dvorani Golovec v Celju. Omeniti je tudi potrebno, da je Helios predčasno prekinil sodelovanje z mladim reprezentantom Hrvaške, ki se na žalost ni najbolje znašel v sistemu treningov in dela Zmaga Sagadina.

Na vsakoletnem All-stars turnirju, ki se je tokrat dogajal v Rogaški Slatini 30. 12. 2012, so iz domžalske zasedbe sodelovali številni igralci in trenerji. Tako so iz vrst članske ekipe sodelovali: Jure Močnik, Nikola Gačša, Miha Fon, Matic Rebec (Adeccov met za 3 točke in tekma U-18), Blaž Mahkovic (Telemachovo zabijanje), v vlogi trenerja ekipe Jake Blažiča Zmago Sagadin ter pomočnika Dalibor Damjanovič in Domen Žerak.

Prva tekma v novem letu v sklopu lige Telemach je bila proti ekipi Tajfun Šentjur. Domžalčani so tokrat odigrali v gosteh. Domači so dokaj hitro pokazali, da gostom ne bodo dovolili lahkih napadov in uspešnih zadetkov. Prvi del tekme je gladko pripadal Tajfunu, saj je pobegnil na visokih +11 in ob polčasu postavil delni izid 33:23. V nadaljevanju se je Helios prebudil in celo izenačil na 40, vendar je bilo to vse, kar so fantje še lahko prikazali. Ponovno so domači pobegnili na +10. 5 minut pred koncem je Gezim Morina še lovil priključek s trojko, Helios je prišel na točko zaostanka, kar pa je bilo premalo za preobrat. Tako je Helios izgubil v gosteh z rezultatom 71:62.

BESEDILO: SAŠO KOZLEVČAR

FOTO: PETER KOPRIVNIKAR



Stari novi državni prvaki

Za dvigalce uteži iz Domžal se je leto 2012 odvijalo in odvilo po načrtih. Postali so stari novi ekipni državni prvaki Slovenije in državni prvaki v Pokalnem tekmovanju.

TAK DOMŽALE Ekipo za državnega prvaka Slovenije sestavljajo po 6 tekmovalcev in v Pokalnem tekmovanju po 3 tekmovalci. Dekleta in fantje so v zaključku leta napeli vse atome moči in pomedli z vso konkurenco ter postavili nov mejnik, saj so že sedmič zaporedoma osvojili obe lovori. V celotnem koledarskem letu so ekipo zastopali: najboljši članici Petra Pavlič in Tjaša Rajh ter zato najmočnejši fantje Jure Svetlin, Domik Kozjek, Jernej Orešek, Tine Orešek, Boštjan Peterca, Štefan Dominko, Jure Šterbucl in Blaž Kuhar.

Rezultati ekipnega državnega prvaka Slovenije: 1. TAK Domžale, 2. BodyFit Ljubljana, 3. KDU Olimpija Ljubljana.

Rezultati Pokalnega tekmovanja: 1. TAK Domžale, 2. KDU Olimpija, 3. Plamen Ljubljana.

Vsekakor pa za tem super uspehom stoji tudi vodstvo kluba, ki je predano svojemu delu. Še posebej se tekmovalci zahvaljujejo predsedniku kluba Ivanu Peterci, ki vlaga veliko svojega časa, znanja, marljivosti ...za uspešno delovanje kluba! Ekipi Tak Domžal iskrene čestitke.



Domžalski turnirji v pospešenem šahu

Skupni zmagovalec Bojan Hribar, drugi Vlado Ivačič

ŠAH Na ciklusu pospešenih turnirjev za leto 2012, ki jih prireja Šahovsko društvo Domžale, je bil skupni zmagovalec Bojan Hribar, član Komende, ki je odigral devet turnirjev izmed dvanajstih. Drugo mesto je osvojil domačin mojster Vlado Ivačič, ki je odigral vse turnirje, vendar le s pičlo točko prednosti pred Ljubljancanom Dušanom Čeponom, ta je igral na sedmih turnirjih. Četrti je bil FIDE mojster Marjan Črepan iz Celja, čeprav je sodeloval le na petih turnirjih. Na peto mesto se je uvrstil Igor Babnik in B. Skok s po 87, Vavpetič – 85, Kragelj – 77, Oberč – 70, Jeran – 57, Goršek – 53, Jazbec – 51, P. Košir – 50, Veskovič – 44, Zupan – 42 itn. Ciklus pospešenih turnirjev bo seveda potekal tudi v letu 2013, vsako drugo soboto v mesecu ob 9. uri v sejni sobi Zavoda za šport Domžale. Igra se z elektronskimi urami, igralni čas pa je 10 minut + 5 sekund dodatka na vsako potezo na igralca.

JOŽE SKOK



Izboljšajte svoj vsakdan z vadbo joge

Joga v vsakdanjem življenju je znanstveno zasnovan sistem, ki temelji na starodavnih tehnikah joge, a je hkrati prilagojen načinu življenja sodobnega zahodnega človeka.

JOGA Avtor je indijski učitelj joge Paramhans Svami Mahešvarananda, pod čigar skrbnim in ljubečim vodstvom se sistem poučuje po celem svetu in prinaša dobrobit in dvig kvalitete življenja vsem vadečim. Sistem Joga v vsakdanjem življenju je razdeljen na osem stopenj, skozi katere postopoma razvijamo svoje telesne, mentalne in duševne sposobnosti ter pridobimo telesno, duševno, socialno in duhovno zdravje.

Velja, da je joga neskončna tako kot naše veselje, in zdi se, da so njene številne tehnike kot naročene za uravnoteženje današnjega hitrega načina življenja. Stres,

pomanjkanje gibanja, napetosti in negotovost ne oslabijo le naše psihe, ampak vplivajo tudi na zdravje in pojav težav in bolezni, kot so depresija, živčnost, migrene, visok krvni pritisk, motnje prebave in še bi lahko naštevali. Z vadbo joge se lahko zaščitimo in odpravimo stres. Redna vadba jogijskih vaj – asan za razliko od mnogih drugih oblik gibanja ni samo fizična vadba, temveč usklajuje delovanje celotnega našega „bitja“; z usmerjanjem pozornosti poglobljamo zavest o telesu, dihanju in počutju med samo vadbo ter se na ta način najprej spoznavamo in si prisluhnemo. Nato izmed številnih jogijskih vaj, ki

jih spoznamo na vadbi v društvu, lahko izberemo tiste, ki pomagajo proti težavam, s katerimi se borimo. Vse asane uravnotežajo delovanje različnih telesnih sistemov: dihanje, krvni obtok, delovanje žlez, prebava in živčni sistem začnejo delovati v harmoniji. To občutimo kot vsesplošno dobro počutje, notranjo umirjenost in zadovoljstvo. Tehnike sproščanja nas naučijo, kako se sprostiti, in pomagajo, da se umirimo takrat, ko to zahteva določena situacija, in „gremo v akcijo“ šele, ko je pravi čas za to. Dihalne tehnike in meditacija samoanalize nas še bolj približajo stiku s sabo in dajo občutek notranje izpolnjenosti in samozavesti. Ko spoznamo, kakšni smo, katere so naše dobre in slabe lastnosti, se lahko sprejmemo in si odpustimo, nato pa začnemo z delom na sebi. Bolj ko se bomo trudili odpraviti kamenje ega, jeze, pohlepa, nezdrave navezanosti, ljubosumja in pretirane občutljivosti, bolj bodo naši odnosi z drugimi postajali spoštljivi in razumevaljoči, saj ti isti, ki pozna sebe in svoje slabe lastnosti, lahko razume in odpusti drugemu in v skladu s tem tudi deluje. Takšen posameznik je trden in širi pozitivne vrednote in energijo tudi med svoje bližnje ali sodelavce. Zaveda se odgovornosti za svoje življenje, ne prelaga odgovornosti za svoje težave na druge, temveč ve, da le on sam lahko poskrbi za svojo srečo.

ŠPELA ŠVIGELJ



Dober začetek KK Lastovka

Leto je članska ekipa začela z odmevno zmago na gostovanju v Murski Soboti.

KK LASTOVKA Članska ekipa je sprejela novega igralca. Poziciji organizatorja igre in branilca je popolnil Nejc Glavaš. Šestindvajsetletnik je prvič zaigral že na tekmi proti Kolpi iz Črnomlja. V svoji košarkarski karieri je med drugim igral za Olimpijo, Postojno, Turow (Poljska). Med drugim je v intervjuju o svoji novi ekipi povedal tudi, da »imamo ekipo, ki bi morala kotirati za sam vrh 2. lige«. Ob koncu leta smo pokramljali tudi s predsednikom kluba g. Bojanom Čadom. Intervjuje v celoti lahko preberete na naši spletni strani. V decembru smo začasno do nadaljnjega prekinili sodelovanjem s članskim igralcem Žigo Ivačičem. Na krajši obisk se je vrnil član kluba Jernej Čad, ki je letošnje študijsko leto na Erasmusovi študijski izmenjavi na univerzi v Göteborgu na Švedskem. Izdeluje 4. letnik študija politologije, po rezultatih sodeč

z odliko. Kratek obisk je že zaključil in se že srečno vrnil nazaj na Švedsko. Leto je članska ekipa začela z odmevno zmago na gostovanju v Murski Soboti pri Radenski Creativ (70:84). Zmaga je še pomembnejša, ker gre za drugouvrščeno ekipo, ki je veljala za favorita. S tem je Lastovka še enkrat več pokazala, da se lahko enakovredno bori prav z vsakim. Mlajše selekcije še naprej pridno trenirajo in napredujejo. Dokaz dobrega dela so tudi trije udeleženci našega kluba na regijskem selekcioniranju Košarkarske zveze Slovenije v kategoriji rojenih v letu 2000. Vsekakor smo veseli novih košarkarjev; ti isti, ki želijo začeti, so vedno dobrodošli. Več na spletnem portalu www.kklastovka.si.

AVTOR: MATIJA RAKUN/KK LASTOVKA
FOTOGRAFIJE: JURE BANFI



Priprave na spomladanski del sezone v polnem teku

V spomladanski del sezone vstopajo z le štirimi točkami zaostanka za drugouvrščeno ljubljansko Olimpijo.

NK DOMŽALE Domžalčani so se poslovili od jesenskega dela sezone z visoko zmago proti ekipi Aluminij iz Kidričevega, saj so jih v gosteh premagali s kar 4:1, ter tako s 35 točkami končali jesenski del sezone na odličnem 3. mestu. Domžalčani tako v spomladanski del sezone vstopajo z le štirimi točkami zaostanka za drugouvrščeno ljubljansko Olimpijo, medtem ko je na prvem mestu ekipa Maribora. V zimskem pripravljalnem obdobju pa so nogometaši že v polnem pogonu priprav na spomladanski del sezone, ki se bo pričel 2. marca s tekmo proti Luki Koper, ki

rimi točkami zaostanka za drugouvrščeno ljubljansko Olimpijo, medtem ko je na prvem mestu ekipa Maribora. V zimskem pripravljalnem obdobju pa so nogometaši že v polnem pogonu priprav na spomladanski del sezone, ki se bo pričel 2. marca s tekmo proti Luki Koper, ki

prihaja v Športni park Domžale. V času priprav, ki so se pričele 11. januarja, bodo nogometaši opravili 75 treningov in odigrali 5 prijateljskih srečanj, medtem ko priprav izven domačega terena tokrat za spremembo ne bo. Kot pravijo v klubu, bodo trenirali predvsem na igrišču z umetno travo in v okoliških telovadnicah. Med potirjenimi prijateljskimi srečanji so že tekma proti Lokomotivi Zagreb (26. 1.), Austria Klagenfurt (2. 2.), TVS Hartberg (9. 2.) in Rudeš Zagreb (16. 2.), čaka pa jih tudi nekaj tekem proti domačim moštvom iz bližnje okolice. Potem ko se je poklicno kariero nogometaša odločil prekiniti 24-letni Dejan Gerić, pa so se domžalski nogometaši že srečali s prvim novim imenom v moštvu. Ekipi se je pridružil član mlade grške reprezentance, 22-letni Charis Kostakis, ki bo v naslednjem obdobju branil barve domžalskega kluba.

SAŠO KOZLEVČAR
FOTO: PETER KOPRIVNIKAR



Uspešno na Joola Mini Cadet Open 2013 v Budimpešti

Od 4. do 6. januarja je v madžarskem glavnem mestu Budimpešti potekalo mednarodno tekmovanje v namiznem tenisu za mlade do 13 let.

NAMIZNI TENIS Zastopanih je bilo več kot 20 držav iz cele Evrope, nastopilo je 165 tekmovalcev in tekmovalk, članica slovenske reprezentance je bila tudi Katarina Stražar, sicer učenka OŠ Preserje pri Radomljah, ki trenira v Namiznoteniški sekciji Mengeš (NTS Mengeš). V kategoriji, kjer je nastopila Katarina Stražar, je nastopalo 54 najboljših mladih deklet z naše celine. Čeprav je Katarina (letnik 2001) tekmovala z dekleti, ki so letnik 2000, in bila tako eno leto mlajša od konkurence, je bila s strani selektorja za mladino g. Jožeta Urha na to tekmovanje povabljen v slovensko reprezentanco kot perspektivna mlada tekmovalka.

V ekipnem delu je z Nušo Bolte (namiznoteniški klub NTK Križe) dosegla končno 11. mesto. V predtekmovanju sta zabeležili dve zmagi, nato pa poraz (z rezultatom 3:1) proti močni ekipi Bavarske in se tako kvalificirali v dodatno razigravanje od 11. do 20. mesta. Petek se je odvijal v znamenju ekipnih tekem, sobota pa se je začela s posameznimi igrami in zaključila s finalnimi tekmami ekip. Ekipa Slovenija B (za katero sta igrali Katarina in Nuša) je v razigravanju od 11. do 20. mesta dosegla še 4 zmage in se veselila končnega 11. mesta. V posameznem delu je Katarina v skupini dosegla 2 zmagi in 1 poraz in se tako uvrstila v glavni del tekmovanja. V prvem krogu je bila zanj premočna Belorusinja Bogdanova. Katarini je uspela uvrstitev med 32 najboljših (oz. od 17. do 32. mesta). Katarina se je pred odprtim mednarodnim prvenstvom Madžarske pripravljala s slovensko reprezentanco na Otočcu. Obdobje novoletnih počitnic od 26. do 30. decem-

bra je preživela na napornih pripravah v bližini Novega mesta. Že 1. januarja je tempiranje forme nadaljevala v domačem klubu (NTS Mengeš) pod budnim očesom trenerja Davida Orešnika, ki je med drugim dejal: »Priprave na Otočcu so bile odlična podlaga za tekmovanje na Madžarskem. Katarina je spoznala ekipo, reprezentančnega trenerja in se kvalitetno tehnično pripravila. Doma je sledilo le še piljenje servisa in prvega napada, tako da smo na tekmovanje odšli pripravljeni. Konkurenca zunaj je res močna, za Katarino pa so mednarodne izkušnje in borba v slovenskem dresu največ, kar si trenutno lahko želi. Z rezultatom in igro sem zelo zadovoljen.«

JANEZ STIBRIČ



Mlada slovenska reprezentantka Katarina Stražar pridno nabira mednarodne izkušnje, tokrat je bila uspešna na tekmovanju v Budimpešti.

Dosežen zadani cilj

Uvrstitev v finale državnega ekipnega prvenstva

NAMIZNI TENIS Namiznoteniška sekcija Mengeš je bila ena od štirih organizatorjev kvalifikacijskih turnirjev za kadete in kadetinke, ki so potekali na isti dan na različnih lokacijah v državi. V telovadnici OŠ Mengeš so poleg domače ekipe kadetov in kadetinj (za katere so večinoma igrali otroci iz domžalske občine, ki trenirajo v NTS Mengeš) nastopile še ekipe kadetov iz Murske Sobotice, Nove Gorice, Ljubljane (Zalog) in Hrastnika ter kadetinke iz Izole ter Maribora. Ekipno tekmovanje je potekalo po sistemu slovenske namiznoteniške lige (vsak z vsakim). V okviru vsake posamezne tekme (dvoboja) je zmagala tista ekipa (sestavljali so jo trije člani oz. članice + rezerva), ki je prva dosegla 5 posamičnih zmag v dvoboju. Čar tovrstnega tekmovanja je izredna negotovost, saj se ravno zaradi ligaškega sistema tekmovanja posamezen dvoboj lahko močno podaljša (posamezna ekipa torej lahko zmaga z rezultatom od 5:0 pa vse do 5:4, če sta ekipi zelo izenačeni). Zato je moralo vodstvo tekmovanja (Jože Mlakar, Tone Gostiša, vrhovni sodnik Janez Stibrič ter delegat NTZS Vili Zadkovič) vseskozi budno spremljati po-

samezne dvoboje ter rezultate, da ni prišlo do predolgega čakanja med posameznimi dvoboji ter s tem seveda do podaljšanja časa celotnega tekmovanja. Organizacija je odlično uspela, seveda tudi po zaslugi dobrega sojenja namiznoteniških sodnikov NTS Mengeš. Domači ekipi sta igrali zelo dobro, v skladu s pričakovanim. Pokazal se je napredek v igri, tako v igralnem kot tudi taktičnem delu, kar je dober obet za morebitne bodoče uspehe tudi v višjih starostnih kategorijah.

Po pravilih namiznoteniške zveze se v finalni del tekmovanja uvrstila dve najboljši ekipi kadetov oz. kadetinj iz vsakega od štirih kvalifikacijskih turnirjev. Ekipama NTS Mengeš, tako kadetski (ki jo je vodil trener David Orešnik), kot tudi kadetinjam (ki jo je vodil trener Gregor Gostiša) se je uspelo uvrstiti v finalne ekipnega državnega prvenstva RS za kadete in kadetinke, ki bo 23. in 24. februarja potekalo v Novem mestu, saj sta obe ekipi dosegli drugo mesto, kar je zadoščalo za napredovanje v finale. Vsem seveda čestitamo in želimo kar največ uspeha v finalu.

JANEZ STIBRIČ
FOTO: JANEZ STIBRIČ



Trener David Orešnik (na fotografiji z igralcem Timom Pavlijem) je z nasveti med igro bistveno pripomogel k uspehu ekipe.

IZLET

2013 JANUAR / PROSINEC FEBRUAR / SVEČAN			
25 PE	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
26 SO	LEV	OGENJ • TOPLO srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine	PLOD
27 NE			
28 PO	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji	KORENINA
29 TO			
30 SR	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO kolk, ledvice, mehur maščoba, olje	CVET
31 ČE S. dan brez cigarete	ŠKORPIJON	VODA • MOKRO spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati	LIST
01 PE	STRELEC	OGENJ • TOPLO stegna, vene beljakovine	PLOD
02 SO S. dan mokrišč			
03 NE	KOZOROG	ZEMLJA • HLADNO sklepi, kolena, kosti, koža sol, korenina, gomolji	KORENINA
04 PO	VODNAR	ZRAK • SVEŽE SVETLO goleni, vene maščoba, olje	CVET
05 TO	RIBI	VODA • MOKRO stopala, nart, prsti na nogah ogljikovi hidrati	LIST
06 SR			
07 ČE	OVEN	OGENJ • TOPLO glava, možgani, oči beljakovine	PLOD
08 PE Slov. kulturni praznik	BIK	ZEMLJA • HLADNO vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji	KORENINA
09 SO	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje	CVET
10 NE	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
11 PO S. dan bolnikov			
12 TO Pust			
13 SR			
14 ČE			
15 PE			
16 SO			
17 NE			
18 PO			
19 TO			
20 SR			
21 ČE M. d. maternih jezikov			
22 PE Izzid Slamnika			

Od Koseškega bajerja do Mengeške koče na Gobavici

Vse do polovice januarja letošnja zima ni bila preveč radodarna s snegom in mrazom. Lahko bi rekli, da je bila prav skopuška. V iskanju zaplat snega, kjer bi se lahko dodobra nasankali ali pa nanizali nekaj zavojev, smo se morali povzpeti visoko ali pa se odpraviti daleč. Ker pa za to ni vedno časa in denarja, je treba izkoristiti zimo takšno, kakršna pač je. Nikoli ne bo dovolj meglena in dolgočasna, da se ne bi mogli odpraviti kam na izlet. Tudi tokrat bomo pustili sanke in smučke čakati na s snegom bogatejše dni, mi pa se bomo podali na planinski izlet do Mengeške koče na Gobavici. Po listju ali snegu.

Nina Kopčavar in Matej Kovačič
Foto: Matej Kovačič

Da ne bi hodili vedno po istih poteh, smo tokrat izbrali manj obljudeno pot iz Šinkovega Turna, ki nas v dobri uri pripelje do cilja. Če bo zima pohitela, bo morda ob našem prihodu Koseški bajer že poledenel, na njem pa se bo drsal kakšen pogumen mož. Če pa nas misli s snegom in mrazom zgolj žgečkati po podplatih, bomo pod jesenskim listjem, s katerim je postlana gozdna pot, lahko uzrli že prvi pomladanski teloh. Kakorkoli, na poti ne bomo srečali mnogo ljudi, pogosteje bodo našo pot prekrizali kosi in šoje; vse do koče, kjer nas pričakajo še druga dvo- in štirinožna bitja. Pa topel čaj in malica vse dni v tednu, razen ob ponedeljkih.

Mengeška koča na Gobavici (434 m)

Strmo nad Mengšem se dviguje Gobavica, grič, ki pripada severnemu odrastku Rašiškega hribovja. Na njej stoji Mengeška koča, priljubljen izletniški cilj ljubiteljev narave, pohodnikov, družin z otroci in starejših ljudi. Otroke na vrhu razveseli igrišče ter mini živalski vrt (koze, kokoši, prašiča, puran), zaljubljenici pa lahko z bližnjega travnika občudujejo mogočnost Kamniških Alp, Karavank in Julijcev. Koča je odprta vsak dan, razen ob ponedeljkih, od 12. do 22. ure. Je izhodišče za Vrh Stana Kosca na Rašici (641 m), do koder nas ločita dobri dve uri prijetne hoje skozi gozdove, čez Dobeno pa dve uri in pol. Do koče se lahko pride z avtom oziroma peš po eni izmed številnih gozdnih poti.

Koseški bajer

Do Koseškega bajerja, ki je izhodišče današnje poti, pridemo tako, da iz glavne ceste Mengeš–Vodice zavijemo pri smerni tabli za Šinkov Turn v levo. Že čez nekaj metrov zopet zavijemo v levo, na kar nas opozori tabla na drevesu z napisom bajer. Na območju Koseškega bajerja so nekoč kopali glino. Nosili so jo v Komendo, kjer je bila tedaj razširjena lončarska in pečarska obrt. Nekoč je jamo, ki je nastala zaradi kopanja gline, zalil studenec in pred približno 200 leti je na tem mestu nastal bajer. V dolžino meri do 300 metrov, v najširšem delu pa sega do 100 metrov. Globok je 2 metra. Pred 2. sv. vojno so pozimi v bajerju lomili led, ki je služil gostilničarjem za hlajenje pijače in hrane. Po vojni je z njim kot z ribolovno cono upravljala ribiška družina Medvode. V letu 1993 se je bajer za nekaj časa posušil. Danes ribolovni režim ni urejen. Poleti se zaradi umazane vode kopanje odsvetuje, v hladnejših zimah pa se na bajerju lahko na lastno odgovornost drsamo. Bajer se za razliko od bližnje vasi Šinkov Turn nahaja še v občini Mengeš.

Magarovnik in Marin hrib

Od Koseškega bajerja (329 m) do Mengeške koče na Gobavici vodi nezahtevna označena pot. Avto parkiramo ob bajerju ter sledimo markacijam, ki nas po desni strani bajerja pripeljejo na njegovo južno stran, kjer se pot začne zlagoma dvigati. Mimo z mahom poraščenih dreves pridemo na kolovoz, kjer se obrnemo v desno, po kolovozu navzgor. Takoj na naslednjem ovinku pot zavije nazaj v levo ter nas po neizrazitem grebenu vodi naprej skozi bukovo-jelov gozd. Na razpottju poti sledimo oznaki za Mengeško kočo.

V drugo smer pelje pot Dobeno–Rašica. Po krajšem vzponu pridemo na neizrazit vrh Magarovnik (402 m). Od tu sledi daljši spust na sedlo med Magarovnikom in Marinim vrhom, kjer se nam z leve pridruži še pot z vasi Topole. Zopet sledimo oznakam za kočo in se vzpnemo na bolj uravnan Marin hrib (408 m), kjer je običajno zložen kup polen. Po desni obidemo uravnavo in z rahlim spustom pridemo do roba gozda, kjer se pred nami odpre velik travnik s hišami v ozadju. Prečkamo travnik in za kozolcem zavijemo levo v gozd, kjer po krajšem vzponu in mimo razglednega travnika v 5 minutah dosežemo Mengeško kočo.

Zanimivosti:

Grad Šenkov turn

Vas Šinkov Turn, ki se dviga nad Koseškim bajerjem, je dobila ime po nekdanjem gradu Šenkov turn. V 13. stol. ga je zgradil Schenk, ki je postal visok stolp, okoli njega pa močno obzidje. Tekom stoletij je grad večkrat menjal tako podobo kot tudi lastnike. V lasti ga je med drugimi imel tudi ljubljanski škof Tomaž Hren. Pred 2. sv. vojno je bila v gradu šola, leta 1943 pa so ga partizani požgali.

Zima

Koledarska zima traja od 21. decembra (zimski Sončev obrat) do 21. marca (pomladansko enakonočje). Meteorološka zima zajema december, januar in februar, na južni polobli pa junij, julij in avgust.



Naši okoljski izzivi in priložnosti v letu 2013

Novo leto je prineslo nove izzive, nove osebne zaveze. Morda se je kdo med vami odločil tudi, da bo v novem letu precej bolj prijazno, predvsem pa varčno ravnal z energijo. Načinov, kako ravnati z energijo, da ne le zmanjšamo svoj račun za ogrevanje, elektriko, pač pa tudi, da smo prijaznejši do okolja in živimo po načelih trajnosti, je veliko.

Mateja A. Kegel

V Sloveniji porabimo 54 odstotkov več energije na enoto BDP glede na povprečje držav članic Evropske unije in uvažamo kar 48 odstotkov vse energije, je pred kratkim opozoril Gorazd Marinček iz Slovenskega E-foruma. Ob tem je opozoril tudi na to, da bi Slovenija ob doseganju evropskega povprečja evropske učinkovitosti potrebovala le še 20 odstotkov uvoza energije.

Mogoče bi „motivacijo“ za zmanjševanje računa za električno energijo lahko videli tudi v nedavnem zvišanju prispevka za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in obnovljivih virov energije. Posledica te odločitve je več kot 300-odstotno zvišanje povprečnega mesečnega prispevka iz tega naslova, kar pomeni na letni ravni več kot 35 evrov dražji račun za električno energijo. Bomo naposled prihranke iskali drugje?

V začetku leta so že razpisali nove javne pozive za dodeljevanje nepovratnih sredstev za leto 2013. Za ukrepe v učinkovito rabo energije in rabo obnovljivih virov energije. Kar 20 tisoč evrov namenajo investicijam v energetske učinkovitost na stanovanjskih stavbah in še dodatnih 800 tisoč evrov za vozila, ki so manj obremenjujoča za okolje.

Enega izmed načinov spodbuja tudi država s subvencijami v energetske učinkovitost, ki jih sofinancirajo s pomočjo Eko sklada, slovenskega ekološkega sklada. V začetku leta so namreč že razpisali nove javne pozive za dodeljevanje nepovratnih sredstev za leto 2013. Za ukrepe v učinkovito rabo energije in rabo obnovljivih virov energije. Tako kar 20 tisoč evrov namenajo investicijam v energetske učinkovitost na stanovanjskih stavbah in še dodatnih 800 tisoč evrov za vozila, ki so manj obremenjujoča za okolje.

Če bi bili ljudje kakor gozdovi ...

Eden izmed obnovljivih virov, ki ga imamo v Sloveniji v konkretni meri, je les. Pa vendar v vsakdanjem življenju vedno znova pozabljamo, kaj je les in kjer raste. Vedno znova pozabljamo tudi, kaj predstavlja gozd. »Gozd je tisti, ki zna najbolje izkoriščati sončno energijo, zna nakopičiti tudi največ rastlinske biomase in to zastoni. Gozd z najmanj energije lahko vzdržuje največ žive rastlinske biomase. Potrebuje tudi najmanj človekovih energijskih vlaganj. Gozd je obnovljiv v vseh svojih trenutkih,« pravi Jože Prah iz Zavoda za gozdove Slovenije. Ob tem poudarja, da sta les, ki raste v gozdu, in sam gozd več kot samo les. Slovenija je dežela gozdov, imamo ga 60 odstotkov, kar predstavlja kar 80 odstotkov gozdnega prostora.

Če pogledamo še širše: na našem planetu gozd predstavlja kar 11 odstotkov površine, medtem ko celotno kopno prekriva 38 odstotkov. Pa vendar vsako minuto na svetu propade za kar tri nogometna igrišča gozda.

Zakaj je tokrat beseda nanesa na gozd? Predvsem zato, ker nam gozd v osnovi predstavlja naravo na najbolj neposreden stik. Tisto naravo, ki jo sami lahko ohranjamo, negujemo, zanj in zase varčujemo. Ste se kdaj vprašali, kaj vse nam gozd daje, in nato takoj za tem, kaj smo mi pripravljeni vračati v gozd? Prepričana sem, da le redko kdo. Razmišljamo samo o tem, da iz gozda lahko le črpamo, opozarjajo tudi na Zavedu za gozdove.

V gozd od sedaj naprej z večjo odgovornostjo in spoštovanjem?

Torej, nekaj nanizanih dejstev, predvsem idej, zakaj bi v letu 2013 nadgradili kvaliteto svojega življenja s tem, da bomo bolj trajnostno odgovorni. Kaj bodo naši pravi okoljski izzivi in kako se boste z njimi soočili, pa bo moral ugotoviti vsak zase. Verjamemo, da k čim bolj odgovorni trajnostni prihodnosti posameznika in naše družbe.

In morda še koristen nasvet v teh dneh, ko je zima pokazala svoje zobe: ni potrebno, da je temperatura našega doma tako visoka, da moramo v stanovanju hoditi v kratkih rokavih. Naj bo naša obleka letnemu času primerna tudi v našem domu, temperature pa primerne tistim, ki jih priporočajo strokovnjaki. Pravilna temperatura v sobah za delo in življenje je med 20 °C in 21 °C. Zavedati se moramo, da vsaka stopinja manj zmanjša stroške ogrevanja za okoli 6 odstotkov.

Natečaj o energetske učinkovitosti za srednješolce

Sicer pa trenutno v Sloveniji poteka tudi natečaj za srednješolce, ki je razpisan v okviru projekta TESSI, ki ga financirata Evropski sklad za regionalni razvoj in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in ki ga pri nas zastopata Slovenski E-forum in Univerza v Novi Gorici. V okviru natečaja bodo nagrajene izvirne zamisli, dobre prakse in načrti za izboljšave na področju ravnanja z energijo, vodo in odpadki, prijavi pa se lahko tudi srednješolci iz Domžal oz. naše statistične regije.

Razpisovalci natečaja k sodelovanju vabijo tako tiste šole, ki so bile v zadnjem obdobju energetske prenovljene, kot tudi tiste, ki na to še čakajo. Ocenjevali bodo predvsem vloženi trud in aktivnosti za spreminjanje ravnanja in življenjskega sloga v okolju prijaznejšega. Področja, ki jih srednješolci lahko zastopajo v natečaju, so energija, prevoz, zmanjšanje rabe vode in zmanjšanje količine odpadkov. Rok za predložitev predprijave projekta velja do začetka zimskih šolskih počitnic (22. 2. 2013), medtem ko je 20. maj 2013 čas, ko je potrebno oddati končne prijave, tako da je časa za predprijavo in prijavo še več kot dovolj. Več o projektu si lahko preberete tudi na spletni strani www.se-f.si/tessi.

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

ANTON KOMAT

POSVOJITEV REČNIH BREGOV



V razvitem osveščenem svetu se je močno razširil običaj posvojitve dela rečnega brega. Pobudniki in nosilci teh akcij so osnovne šole, vrtci in lokalna oblast. Koristi so obojestranske in večstranske. Zakaj nam pri nas še ni uspelo?

Znamenitega fizika Alberta Einsteina so nekoč vprašali: »Kako bi vzpodbudili ustvarjalnost pri otrocih?« »Pripovedujte jim zgodbe,« je odgovoril.

»In kako še?« so bili presenečeni, kajti pričakovali so napotek o vztrajnem učenju.

»Pripovedujte jim še več zgodb,« je bil odločen veliki mož.

V naših šolah se ne držijo nasvetov očeta relativnostne teorije, saj morajo po ukazih kurikuluma posvečati vso pozornost le spominu in prizadevnosti otrok. Lastnosti vzornega učenca so: poslušati, utrjevati in se vsega dobro spominjati. S zgolj razumsko uravnanimi otroki imajo učitelji tudi najmanj dela. Toda razum je predvsem reproduktiven, ustvarjalna je edinole domišljija. Če prikažemo to razliko dovolj radikalno, je to primerjava med umetnikom in nekvalificiranim delavcem za tekočim trakom. Slednji v svoji vsiljeni človeški degradiranosti vključijo domišljijo kvečjemu, ko si predstavljajo posteljo, kadar je utrujen, mizo, kadar je lačen, in nekaj denarja za zasluženi dopust. Jasno je, da je domišljija lastna vsem ljudem in da človeka šele socialni in kulturni dejavniki potisnejo v vlogo modernega sužnja za tekočim trakom. Dokaz tiči v otroštvu vsakega človeka. Tu med otroci ni razlik. Otroška igra ni samo spomin na doživete vtise, ampak tudi njihovo ustvarjalno podoživljanje. Igra je proces, prek katerega otrok povezuje različna izkustva, da bi gradil novo resničnost, ki ustreza njegovi radovednosti in njegovim potrebam. Zato je tako pomembno, da živi otrok v okolju, ki je polno impulzov in spodbud. Samo tako bo lahko hranil svojo domišljijo in negoval božansko radovednost. Ustvarjalnost otrok je najbolj očitna pri pravljičah, ki jih otrok posluša ali si jih enostavno sam izmišlja. Nekje sem prebral, da so pravljice potrebne matematiki, kot je matematika potrebna pravljičam. Potrebne so umetnosti, znanosti in utopiji in tudi politični angažiranosti, potrebne so celemu človeku, ne samo sanjaču. Pravljice so potrebne ravno zato, ker so na videz nepotrebne. Prav tako, kot so ta čas vse bolj nepotrebne umetniške dejavnosti: slikarstvo, poezija, romani, glasba ali pa gledališče. Če se seveda ne spremenijo v poslovno zadevo, kar je danes na žalost vse bolj pogoj za njihov obstoj in preživetje. Hkrati pa vse bolj postaja jasno, da če sloni neka družba na mitu o produktivnosti (beri: na dobičku), potrebuje samo polovične ljudi, ki znajo zgolj ubogati in izpolnjevati navodila, torej ljudi, ki so ubogljivo orodje brez lastne volje. Taka družba je nečloveška in protičloveška, zato jo je potrebno v imenu Človeka spremeniti. Da pa bi jo lahko spremenili, potrebujemo ustvarjalne ljudi, ki znajo uporabiti svojo domišljijo. Ne znanje, ampak domišljijo! Ne potrebujemo torej "več znanja za večjo konkurenčnost", pač pa "več domišljije za velike spremembe"! Rešitev torej ne tiči v zagotavljanju in maksimiranju vseh "intelektualnih potencialov" ljudi. To vodi v iskanje in favoriziranje zgolj ljudi "znanja" z namenom, da bi svet ostal tak, kot je. Natančno tak in nič drugačen! Ne, potrebujemo ustvarjalnost vseh, da se bo svet končno spremenil! Pristne ustvarjalnosti in hrepenenja pa so zmožni otroci.

Otroci so čudovita bitja, ki še premorejo pristen odnos do stvarstva. Vsak otrok bi lahko našel v naravi eno ali več "svojih" dreves, jih poimenoval, jih obiskoval in opazoval, bil odgovoren zanje, se pogovarjal z njimi, skratka preživeljal intimne trenutke svojega bivanja s svojimi velikimi prijatelji iz narave. Vsaka šola bi morala imeti "svoj" šolski vrt, "svoj" šolski gozd, "svoj" potok, "svoje" močvirje ali reko. Te predele narave moramo podariti otrokom v skrbništvo in odgovornost za življenje narave, za njihov lepši in bolj prijazen svet, za razcvet njihove domišljije in ustvarjalnosti. Otrokom smo dolžni omogočiti prepoznavanje duhovne razsežnosti njihovega bivanja, dolžni smo jim predstaviti vizijo človeka – umetnika življenja in

človeka – pripovedovalca zgodb ter preseči vsiljeno doktrino človeka – tehnologa smrti.

Rečni bregovi so večinoma opustošeni bodisi zaradi kmetijske dejavnosti (izsekavanje obrežne vegetacije, čeprav je to prepovedano po EU vodni direktivi, ki varuje 15 metrski obrežni pas) ali pa komunalnega "urejanja", ki rečne brežine spreminja v puščave redko

zasajenih in praviloma obžaganih dreves. Obrezana ali na katerikoli drug način pohabljen drevesa ne nudijo nikakršnih habitatov za prostoživeče živali. Žalosten je pogled na razstavo "komunalno urejenih" pohabljenec, ki jih vzdržujemo v bednem žvotarjenju in jim ne dovolimo niti umreti po naravni poti. Prav tako je beden pogled na breg reke, ki je obdana v kamnomet in ima bregove zaradi "lepšega zgleda" redno pokošene. Na takih bregovih pač ne cvetijo cvetlice, so pa po njih zasejani številni pasji iztrebki, ki jih lastniki psov ne pobirajo, morda v dobri veri, da s tem itak pripomorejo h "gnojenju naravne" vegetacije.

Zato se je v razvitem osveščenem svetu, predvsem v Evropi, Kanadi, Avstraliji in ZDA močno razširil običaj posvojitve reke oz. dela rečnega brega. Pobudniki in nosilci teh akcij so osnovne šole, vrtci in lokalna oblast. Koristi so obojestranske in večstranske.

Posvojitve dela rečnega brega prinaša poleg ekoremediacije rečnih bregov še izreden vzgojni moment pri otrocih. Otroci ne le zasadijo obrežno vegetacijo, ampak tudi spremljajo njeno rast in poselitve. Vsekakor pa je potrebno pred posvojitvijo dela rečnega brega dobiti soglasje lokalne skupnosti, kar v tujini ne predstavlja nobenega problema. Občina na željo OŠ ali VVZ rade volje izda sklep o posvojitvi dela rečnega brega. Otroci se seznanijo z zgodovino vodotoka in sobivanja ljudi na njegovih bregovih ter dosedanjimi in predvidenimi ukrepi oblasti. Otroci sodelujejo v "patruljah za nadzor", katerih sestava se po določenem času dežur-

“ Ne potrebujemo “več znanja za večjo konkurenčnost”, pač pa “več domišljije za velike spremembe”!

stva menja. O opažanjih pišejo dnevnik ter o primerih onesnaženja obveščajo odgovorne oblasti in medije. V kolikor ima šola odlične učitelje biologije, se lahko uvede izvajanje rednega biomonitoring testa, npr. čebulni test ali test z vodnimi bolhami. Na osnovi stanja lokalne flore se iz narave (ali drevesnice) pridobi potrebno število sadik, ki se jih zasadi na rečni breg. Najboljše so sadike različnih vrst vrb, ki jih lahko otroci sami pripravijo. Zasajanje lesnih rastlin ni enkratna akcija, ki se kasneje pozabi. Otroci lahko posvojijo vsak "svoje" drevo, ki ga posadijo in ga kasneje spremljajo v rasti in njegovih posebnostih. Gre za osebni odnos do drevesa, ki ga otrok posadi v starosti npr. 7 let in ga potem spremlja vse življenje kot "svoje" drevo. Nadvse pomembno je vzdrževanje in nadzor stanja ob reki. Beleži se pojavljanje novih živali in rastlin, ki so poselile brežine. Če ima šola video kamere, se lahko snemajo in montirajo filmi, ki dokumentirajo pomembne dogodke. Lokalne sponzorje oz. donatorje ni nikjer problem dobiti, saj gre za majhen denar in velik učinek. Odlično je sodelovanje medijev, od tiskanih glasil do radia in TV. Tako je v tujini, kako pa pri nas?

V maju 2009 sem upravi občine Domžale predlagal, da otroci OŠ in VVZ "posvojijo" posamezne predele bregov Kamniške Bistrice. Poprej sem se seveda pogovoril z odgovornimi v OŠ in VVZ, ki so bili navdušeni nad zamisljo. Med predavanji v kamniških šolah in vrtcih sem predlog ponovil in tudi tam je bil odziv enako vzpodbuden. Vse je kazalo, da bodo bregovi Kamniške Bistrice od Kamnika pa vse do Domžal s strani otrok posvojeni. Posvojitve bi potekala brez prenosa lastništva. Občinska uprava bi simbolno predala posamezne odseke brega reke v skrbništvo otrok posamezni OŠ ali VVZ in to zapisala na oglasnih tablah. Recimo: od mostu pri Viru do naslednjega mostu so skrbniki reke otroci te in te OŠ. Začetek pogovorov z upravo občine Domžale je obetel rešitev. Toda kmalu se je pojavilo vprašanje pravnih služb, na osnovi katerega zakona bi lahko otroci posvojili reko. In tako smo spet padli v slovensko birokratsko obsedenost z zakonodajo, čeprav nam tujina odgovarja s primeri odlične prakse brez predpisov, ki naj bi specifično obravnavali ta "problem". Predlog upravi občine Domžale še vedno velja in zato ga na tem mestu tudi ponavljam. Nikoli ni prepozno! □



OBJAVE

*Je čas, ki da,
je čas, ki vzame,
je čas, ki celi rane,
in je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.*



V SPOMIN

3. februarja mineva 5 let, odkar si odšel s tega sveta dragi mož, oče, dedek, pradedek, stric

Jakob Lukman

iz Krtine

Hvala vsem, ki se ga spominjate!

Vsi njegovi

*Niti zbogom nisi rekel niti roke nam podal,
a v naših srcih za vedno boš ostal.*



Ob boleči izgubi ljubljenega moža

Jožeta Čebulja

(1. 2. 1930–26. 12. 2012)
iz Vira, Bukovčeva 39

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se posloviли v tako velikem številu ob njegovem slovesu. Hvala za vse darovane svete maše, cvetje, sveče in izražena sožalja. Iskrena hvala župniku Jožetu Tomšiču za opravljen cerkveni pogreb in čustven nagovor, pogrebni službi Vrbančič, pevcem Krt in trobentaču za Tišino. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Žena Dori

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je zapustila sestra in teta

Antonija Beravs,

Brdo 9 pri Ihanu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče, svete maše in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala patronažni sestri Dragici, gasilskemu društvu PGD Ihan, praporščakom in društvu upokojencev Domžale. Zahvala tudi gospodu župniku za opravljeni obred in pogrebni službi Vrbančič.

Vsi njeni



*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.*



ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 84. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, dedek, pradedek, tast, brat in stric

Janez Cencelj

Iskrena hvala sorodstvu, vsem sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in besede podpore v težkih trenutkih. Hvala podjetju Helios, društvu upokojencev Domžale in pogrebni službi Vrbančič.

Vsi njegovi

*Ti ne veš,
kako pogrešamo te mi.
Spočij si trudne zdaj oči,
za vse še enkrat hvala ti.*



ZAHVALA

Jože Kerč st.

iz Vira, Šaranovičeva 37

Iz vsega srca se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in maše. Zahvala PGD Vir in PIGD Tosama. Zahvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Odhajam ... grem daleč ... grem domov



ZAHVALA

V 90. letu starosti je umrla

Marija Horvat

iz Krtine 128a

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, izrekli sožalje, darovali sveče in cvetje. Hvala gospodu župniku Juretu Ferležu z Doba za doživet in lepo opravljen pogrebni obred.

Milan, Rezka, Blaž in Vili

*Na svetu mnogo je poti,
a le ena vodi tja,
kjer boš ti,
po tej poti za teboj,
pridemo mi vsi.*



ZAHVALA

V 90. letu starosti je tiho od nas za vedno odšla naša draga mama, tašča, babica, prababica, sestra in teta

Pavla Hribar

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Iskrena zahvala osebju Nevrološke klinike v Ljubljani, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem in pogrebni službi Vrbančič. Hvala vsem, ki ste se poklonili njenemu spominu in jo pospremili na njeni zadnji poti k večnemu počitku. Kogar imaš rad, nikoli ne ume. Le daleč, daleč je ...

Vsi njeni

Odšel si in me pustil samo ...



ZAHVALA

Ivo Kralj,

Mganov Ivo

Ob smrti mojega moža se prisrčno zahvaljujem družinam Paliska, Jančar, Gorenc, Andoljšek, lovskim in ribiškim tovarišem, registom in obema govorcema, Marjanu Krabonja in Rajku Bajcu.

Lepa hvala dr. Pogačarjevi, dr. Keclju in vsemu zdravstvenemu osebju bolnišnice Golnik, ki so skrbeli zanj.

Posebna zahvala Metodu Loboda, ker mu je ves čas bolezni pomagal in mu lepšal življenje. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, bivšim sodelavcem, prijateljem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vam.

Za njim žalujemo: žena Jelka in domači

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.
Solza, žalost in bolečina
te zbudila ni.
Ostala je praznina,
ki hudo boli.*



ZAHVALA

Nepričakovano nas je v 83. letu starosti zapustil naš ljubi mož, oče, stari ata, tast, brat, stric in bratranec

Lenček Viktor,

Kajženkov Viktor iz Krtine,
18. 2. 1930–6. 11. 2012

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče in svete maše. Posebna zahvala gasilcem iz Studenca za poslovilni govor in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala župnikom Juretu Ferležu in somaševalcu bratrancu iz Argentine Jaku Barletu za lepo opravljeno pogrebno sveto mašo. Zahvaljujemo se tudi pevcem in trobentaču ter pogrebni službi Vrbančič.

Žalujoči: vsi njegovi

*Bilo je samoumevno,
da smo se pogovarjali,
skupaj razmišljali in se smejali.
Vse je bilo samoumevno,
samo konec ne.*



ZAHVALA

V mesecu novembru je v 56. letu starosti odšel od nas

Borut Kuhar

iz Doba

Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, učencem 9-ih razredov in kolektivu OŠ Dob ter dijakom in razrednikoma 5.T SPSŠB iz Ljubljane za izrečena sožalja, tolažilne besede, darovano cvetje in sveče. Za vso izkazano pomoč posebna zahvala sodelavcem Tehnično vzdrževalne službe in komercialnega sektorja UKC Ljubljana. Hvala govornikom Janezu Nograšku in Luku Pušniku ter GD Dob za spremstvo na njegovi zadnji poti, župniku Juretu Ferležu in pogrebni službi Vrbančič za lepo opravljeno pogrebno slovo. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Dne 14. 12. 2012 nas je v 86. letu zapustila naša draga mama, sestra, stara mama, prababica in tašča

Marija Starin

iz Doba pri Domžalah

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom in znancem za vsa izrečena sožalja ter darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se tudi vsem organom Krajevne skupnosti Dob, praporščakom, pogrebni službi Vrbančič in g. Cerarju za ganljiv govor.

V SPOMIN

V januarju mineva 20. leto, odkar nas je zapustil

Pavel Starin

Hvala vsem, ki ohranjate spomin nanj.

Hči Boži z družino





V SPOMIN

Minilo bo 16. leto, odkar smo se poslovili od očeta

Feliksa Peterka,

in leto dni, odkar se mu je v večnost pridružila mami

Minka Peterka.

Hvala vsem, ki se ju spominjate.

Robi in Nevenka





Mirno in spokojno si zaspal,
v večni sen od nas odpotoval.
Naj bo srečno tvoje potovanje,
in pogosto vračaj se nam v sanje.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 86. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, dedek, pradedek, brat in stric

Branko Urbanija

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, za izrečena sožalja, sveče in rože. Hvala g. župniku Lojzetu Hostniku za opravljeni obred, pevcem, trobentaču, pogrebnemu zavodu Vrbančič ter praporščakom. Vsem prisrčna hvala.

Vsi njegovi



Tako tiho, skromno si trpel,
takšno tudi si življenje imel,
zdaj rešen vseh si bolečin,
za tabo ostal bo lep, a boleč spomin.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 65. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, dedek, tast, brat in stric

Aleksander Sašo Kurent

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter tolažilne besede ob njegovem slovesu. Hvala gospodu župniku za lepe poslovilne besede, pevcem, trobentaču in pogrebni službi Vrbančič.

Žalujoči: vsi njegovi



Je čas, ki da, je čas, ki vzame,
je čas, ki celi rane,
in je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 79. letu sklenil dragi mož, brat, stric in svak

Janez Šarc

iz Domžal, Ljubljanska c. 80

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Hvala tudi g. župniku Janezu Šimencu za lepo opravljen obred, pogrebni službi Vrbančič ter KS Slavko Šlander. Iskrena hvala tudi cerkvenim pevcem in pevcem pogrebne službe ter izvajalcu Tišine. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Silva ter ostalo sorodstvo



Opravičilo

Obveščamo vas, da je v glasilu Slamnik, letnik LII, številka 14, pomotoma prišlo do napake pri objavi zahvale.

V zahvali, namenjeni gospodu Viktorju Lenčku, smo objavili napačno fotografijo – fotografijo gospoda Tineta Stareta.

Za napako se obema družinama ter bralcem iskreno opravičujemo.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega ata



Jožeta Oberwalderja

se zahvaljujemo za številna ustno in pismeno izražena sožalja, hvala vsem, ki ste se prišli poslovit od našega pokojnega ata, vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se za podarjeno cvetje in sveče. Hvala g. župniku za občuten pogrebni obred. Zahvaljujemo se vsem, ki ste našemu nepozabnemu pokojniku poklonili dobro misel.

Njegovi: žena Mara, sinova Jože in Andrej z družino

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih ti živiš.



ZAHVALA

V 83. letu nas je zapustil ljubljeni mož, oče, dedek, pradedek, brat, stric, svak in tast

Alojzij Benda,

18. 5. 1930–12. 12. 2012,
iz Domžal, Kopališka cesta 1

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem za izrečeno sožalje, podarjene sveče ter cvetje. Posebno se zahvaljujemo doktorici Mojci Zajc Kraševac za skrb in pomoč, gospodu župniku za lepo opravljen obred, pevcem, trobentaču ter pogrebni službi Vrbančič. Vsem skupaj in vsakemu posebej iz srca hvala!

Žena Mari in vsi njeni

Tako tiho, skromno si živila,
takšno tudi si življenje imela,
zdaj rešena vseh si bolečin,
za tabo ostal bo lep,
a boleč spomin



ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 92. letu starosti sklenila naša draga mama, babica, prababica, tašča, sestra in teta

Jožefa Krampelj

iz Nožic, Partizanska 2

Ob boleči izgubi naše mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stisnili roko in stali ob strani. Hvala za darovane svete maše, cvetje in sveče. Zahvaljujemo se tudi osebju ZD Domžale, patronažni sestri za obiske na domu v času mamine bolezni in celotnemu osebju Doma starejših občanov Domžale. Zahvala pogrebni službi Vrbančič ter župniku za lepo opravljeno pogrebno slovesnost, vsem pevcem in pevki Petri za prelepo petje. Zahvala govorniku g. Marolt Janezu za izbrane besede ob slovesu naše drage mame. Vsem, ki ste ji pomagali in se poslovili od nje na mrzel decembrski dan, iskrena hvala.

Vsi njeni

OBVESTILO ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v **petek, 22. februarja 2013.** Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 7. februarja 2013, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa ter komentar k fotografiji. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, izven uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali pa na naš e-naslov. V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale »Slamnik« nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu:

urednistvo.slamnik@gmail.com

MALI OGLASI

Prodamo hišo v Kresnicah, l. 1962, velikosti 170 m², zemljišče 602 m². Cena: 129.000,00 €. Hiša nepremičnin RE d.o.o., soseska Bistra, Ul. Nikola Tesla 17, Domžale.

t: 040 414 141

ŠIVALNI STROJI: servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinskih in industrijskih). Anton Pratnaker s.p., Slamnikarska 3b, Domžale.

t: 041 920 149

Oddam garažo na Miklošičevi ulici 15 v Domžalah.

t: 041 515 277

Na Rodici oddava v najem opremljeno garsonjero v izmeri 45 m². Vseljivo takoj.

t: 031 786 448

Nudimo varstvo v domačem okolju v okolici Radomelj. S pozitivnim pristopom in izkušnjami bomo poskrbeli za vašega malčka.

t: 041 443 254

Instrukcije matematike in fizike v centru Domžal.

t: 031 504 357



Male oglase sprejemamo v času uradnih ur (vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro) osebno v uredništvu ali pisno v nabiralnik oziroma po e-pošti: **slamnik@kd-domzale.si**.

Bil si trden kot skala v gorovju,
pokončen kot smreka v logu.
Noben vihar te ni zamajal.
A kruta usoda je hotela,
da se okruši skala,
da se zlomi drevo.



V SPOMIN

Nepričakovano nas je v 82. letu zapustil dragi mož, ati in dedek

Alfonz Kokalj,

Goropeški Fonze z Brda

Iskrena hvala vsem sorodnikom in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani ter nam izrekli sožalje. Zahvaljujemo se vsem za darovano cvetje, sveče in maše. Posebna hvala gospodu Gostinčarju za ganljive izrečene besede, pogrebem ter organizaciji ZB Ihan. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Ati, prekmalu smo ostali brez tebe. Težko in boleče nam je pri srcu, pogrešamo te.

Domači

Niti zbogom nisi rekel, niti roke nam podal,
tiho, mirno si zaspal, a v naših srcih boš ostal.



ZAHVALA

V sredo, 5. decembra 2012, smo na zadnjo pot pospremili našega dragega

Janeza Osolina

iz Domžal, Prešernova 30

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedija, brata, svaka, tasta in strica se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, besede tolažbe, podarjeno cvetje, sveče, denarne prispevke in svete maše. Zahvaljujemo se njegovemu osebnemu zdravniku dr. Milanu Banko, sestri Jožici, urgentni službi Domžale in osebju Onkološkega inštituta. Hvala gospodu župniku Janezu Šimencu za lepo opravljen obred, pogrebni službi Vrbančič, kolektivu Papirnice Količevo, pevcem in izvajalcu Tišine. Vsem, tudi tistim, ki jih nismo posebej imenovali, še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

OBJAVE

Seznam prodajalcev na tržnem prostoru v Domžalah v januarju in februarju 2012

Tržni prostor obratuje ob torkih, sredah, četrtnih, petkih in sobotah.

NAZIV PRODAJALCA	PRODAJNI ARTIKLI	DNEVI PRODAJE
Černivec Alojzij, Radomlje	mleko iz mlekomata	24 ur na dan
Abram Marjan, Brestanica	klobase, salame, ocvirki, mast, * tlačenka, panceta, slanina, šink, krače, sv. parklji, jetrna pašteta	*
Vrabec Rikardo, Dutovlje	vino, likerji, žganje, sadni sokovi	*
VI-JA d.o.o., Žalec	sveče	*
Svetlin Bernarda, Domžale	ekološki med in medeni izdelki	*
Domes d.o.o., Zajelše, Dol pri Ljubljani	suhomesnati domači izdelki in polizdelki	*
Anžič Branka, Bišče, Domžale	mlevski izdelki (žita, izdelki in polizdelki), različne vrste zelenjave, orehi in fižol	*
Srček d.o.o., Lukovica	kruh in peciva, drobtine, slaščičarski izdelki, slašči- čarsko pecivo, testeninarski izdelki in vse vrste testenin	*
Križman Marjan, Ižanska cesta, Ljubljana	mleko, maslo, skuta, smetana, * kajmak, kisló mleko, jogurti, različne vrste sirov in jajca	*
Kmetija – sirarna Bogataj, Gorenja vas	siri, namazi, sveži siri, skuta, smetana, surovo maslo, mleko, sirotka, fermentirani izdelki in ostali mlečni izdelki	*
Globočnik Dušan, Radomlje	mesnine iz svinjskega mesa (klobase, salame, hamburška slanina, panceta, bržola, krušna slanina, ocvirki in zaseka, šobelj) in konjskega mesa (klobase, salame, pršut)	*
Prosenc Ana, Beričevo, Dol pri Ljubljani	sadike zelenjave, sadike lončnic za grede in balkone, krizanteme v skledah, loncih in rezano cvetje	*
Svete Tomaž, Veliko Trebeljevo, Ljubljana	čebelji med in čebelji proizvodi	četrtni, petki in sobote
Ribnikar Dušan, Nasovče, Komenda	zelenjava ter kisló zelje in repa	sobote
Svetek Franc, Dobrunjska cesta, Ljubljana	različne vrste zelenjave, kisló zelje, kislé zeljne glave in kislá repa, sadje in jabolčni sok	torki, srede, pet- ki, sobote
Sašo Žaljec s.p., Domžale	nagrobne sveče, nagrobne elektronske sveče ter dekorativne sveče	petki, sobote
Erklavec Valentin, Domžale	različne vrste zelenjave, sadje in jajca	torki, srede, pet- ki, sobote
Loboda Štefi, Domžale	različne vrste zelenjave	sobote
Tomažin Vinko, Straža pri Raki	vino cviček PTP, modra frankinja in dolensko belo vino	petki
Ostanek Jože, Male Pece, Šentvid pri Stični	zelenjava, kisló zelje in repa, domači ajvar, domača vegeta, vložena paprika, vložene kumarice, vloženi stročji fižol, vloženi pekoči feferoni, sušeni in mleti: paprika, peteršilj ter zelena	sobote
JDJ - Avrikelj d.o.o., Sp. Brnik	sadike: zelenjave, balkonskega cvetja, za gredice in grobove, zelišč in dišavníc; rezano cve- tje in cvetlični aranžmaji, suhe čajne mešanice in zelišča, ze- lenjava, sokovi, konzervirano sadje in zelenjava, žgane pija- če, naravna mila ter eterična olja	25. 1., 1. 2., 15. 2. in 22. 2. 2013
Kopač Janez, Podgorica, Ljubljana Črnuče	različne vrste zelenjave	četrtni, petki, sobote
Fric Klavdija, Župečja vas, Lovrenc na Dravskem polju	suhomesnati izdelki	petki
Alija Škerić, Rožno, Blanca	različne vrste sadja, zelenjave, jabolčni sok in kis	petki, sobote

Opomba:
Prodajalci z oznako* imajo mesečni najem zaprtih stojnic in imajo mo-
žnost prodaje vse dni obratovanja tržnega prostora.



Vpis v 1. razred OŠ Dob in PŠ Krtina za šolsko leto 2013/2014

Starše obveščamo, da bo Osnovna šola Dob iz svojega šolskega oko-
liša vpisovala v 1. razred OŠ šolske novince za šolsko leto 2013/2014.

V skladu z Zakonom o osnovni šoli morate starši obvezno vpisati vse
otroke, rojene od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2007.

Otroke bomo vpisovali v OSNOVNI ŠOLI DOB, Šolska ulica 7, v pi-
sarni šolske svetovalne službe v:
• ponedeljek, 4. februarja 2013 od 8. do 14. ure in
• torek, 5. februarja 2013 od 11. do 17. ure.

Vljudno vas vabimo tudi k ogledu naše spletne strani www.os-dob.si,
si, kjer si lahko vse o šoli in njenih dejavnostih pogledate v besedi
in sliki, natančneje pa se lahko seznanite tudi s postopkom vpisa v
prvi razred.

Veselimó se srečanja z vami in vašimi otroki!

Vodstvo šole



Osnovna šola Vencija Perka
Domžale

Dragi starši in otroci, vljudno vabljeni na

vpis otrok v 1. razred za šolsko leto 2013/2014

Vpisujemo otroke, rojene v letu 2007 in sicer:
• v četrtek, 21. 2. 2013, dopoldne od 8h do 12h in popoldne od 15h
do 18h in
• v petek, 22. 2. 2013, dopoldne od 8h do 12h

Vpis bo potekal v projekcijski dvorani šole. Otroká pripeljete s seboj,
radi bi ga spoznali! S seboj prinesite otrokov osebni dokument, da
skupaj preverimo pravilnost podatkov o otroku.

Starši ste po zakonu otroka dolžni vpisati v matičnem šolskem oko-
lišu.

NAŠ OKOLIŠ: Aškerčeva ulica, Brejčeva ulica, Brezova ulica,
Cankarjeva ulica, Hrastova ulica, Javorjeva ulica, Jesenova ulica,
Kajuhova ulica, Karlovškova ulica, Kasalova cesta, Kersnikova ce-
sta, Kolodvorska cesta, Kosovelova ulica, Krakovska cesta, Krožna
ulica, Ljubljanska cesta do številke 72, 72a številke 74, 76, 76a, 78, 80,
80a ter od št. 82, do vključno številke 95, Mačkovci, Masljeva cesta,
Masarykova ulica 1-4, 8, 9, 11-17, 24-26, Na Zavrteh, Nova ulica, Obr-
tniška ulica, Partizanska ulica, Poljska pot, Pot na Pridavko, Prečna
ulica, Prešernova cesta, Radio cesta, Roška ulica, Ravnikarjeva uli-
ca, Savska cesta, Slomškova ulica, Stobovska cesta, Stranska ulica,
Študljanska cesta, Tabor, Taborska cesta, Trubarjeva ulica, Trzinska
ulica, Ulica Antona Skoka, Ulica Simona Jenka, Ulica Urha Stenov-
ca, Ušnjarska ulica, Varškova ulica, Vodnikova ulica, Vodovodna
cesta, Železniška cesta, Depala vas.

Prisrčno vabljeni v ponedeljek, 4.2. 2013 ob 18. uri, na INFORMA-
TIVNO SREČANJE za starše bodočih novincev in delavnice za otroke.

OŠ Dragomelj
Dragomelj 180
Domžale

Dragi starši in otroci, vljudno vas vabimo na

vpis otrok v 1. razred za šolsko leto 2013/2014

Vpis za otroke, rojene l. 2007, bo potekal
• v torek, 12. februarja 2013, med 8. in 12. ter med 16. in 19. uro in
• v sredo, 13. februarja 2013, med 8. in 12. uro
v prostoru svetovalne službe.
Veselimó se srečanja z vami in vašim otrokom.



Osnovna šola Domžale
Bistriška 19
1230 Domžale

Dragi starši in otroci, osnovna šola Domžale in podružnična šo-
la Ihan vljudno vabita na

vpis otrok v 1. razred za šolsko leto 2013/2014

Za otroke, rojene v letu 2007, bo vpis potekal:
• v četrtek, 21. 2. 2013, od 8h do 12h in od 15h do 18h.
• v petek, 22. 2. 2013, od 8h do 12h.

Vpis za Osnovno šolo Domžale bo potekal v prostorih centralne šo-
le, vpis za podružnico Ihan pa v prostorih podružnične šole.

S seboj prinesite tudi svoj in otrokov identifikacijski dokument (pre-
gled podatkov: EMŠO, ...).

OŠ RODICA
Kettejeva 13, Domžale
<http://www.sola-rodica.si/>
os-rodica@guest.arnes.si

Spoštovani starši!

Vpis prvošolcev za šolsko leto 2013/14 bo na OŠ Rodica potekal od
11. do 15. februarja 2013, in sicer:
• v torek in sredo dopoldne od 7.30 do 9.30 ure,
• v ponedeljek in četrtek popoldne od 15.00 do 18.30 ure.

Vpisujemo otroke, ki so rojeni v letu 2007. Starši otrok s stalnim
prebivališčem v našem šolskem okolišu boste prejeli pisno vabi-
lo, za dodatne informacije pa nas lahko pokličete na šolski telefon
01/721-95-30.

Veseli bomo, če boste k vpisu pripeljali tudi svojega otroka, da se
spoznamo!

Osnovna šola Preserje pri Radomljah

Vabilo vpis otrok v 1. razred za šolsko leto 2013/2014

Osnovna šola Preserje pri Radomljah bo vpisovala v 1. razred osnov-
ne šole za šolsko leto 2013/2014.

Otroke našega šolskega okoliša prijavite v prostorih šolske svetoval-
ne delavke, in sicer:
• v sredo, 20. 2. 2013, od 8. do 18. ure,
• v četrtek, 21. 2. 2013, od 8. do 17. ure.

V skladu z Zakonom o osnovni šoli morate starši:
obvezno prijaviti vse otroke, rojene v času od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007.

Starši, ki nimate slovenskega državljanstva, prinesite s seboj de-
lovno vizo.

Veseli bomo, če boste lahko s seboj pripeljali otroka.

Vabljeni v
Slamnikarski muzej!

SLAMNIKARSKI
MUZEJ
DOMŽALE

Kajuhova 5, Domžale, 01 724 84 08

RAZVEDRILO

PISMA BRALCEV

Akcija sterilizacij in kastracij mačk

v Sloveniji je vsako leto zavrženih nekaj tisoč mačk. Nekatere žalostno končajo v prometnih nesrečah, mnogo pa jih najdemo odloženih v kontejnerjih za smeti, grmovju, škatlah, v gozdu, zavezanih v vrečkah in še kje. Problem velikega števila nezazelenih in zavrženih mačk se iz leta v leto povečuje, saj imajo mačke veliko sposobnost reprodukcije. Ena sama mačka samica lahko skupaj s svojimi potomci spravi na svet kar 420.000 majhnih potomcev.

Nekaj razlogov za sterilizacijo oziroma kastracijo:

poseg je ena najenostavnejših in najučinkovitejših metod preprečevanja brejosti in s tem omejevanja mačje populacije; z omejenima posegoma mačke zava-

rujemo pred smrtno nevarnima spolno prenosljivima boleznima (mačji aids in levkoza), ki se v največji meri prenašata s parjenjem in pretepi med mačkami; sterilizirane in kastrirane živali se manj pogosto potepajo oziroma izgubijo, manj pogosto se tudi pretepaajo, so bolj zadovoljne doma in bolj predane. Kastrirani samci navadno manj označujejo svoj teren.

Če bi bilo več steriliziranih in kastriranih živali, bi bilo manj mladičev. Te bi lastniki oddajali najprimernejšim posvojiteljem.

Če bi se pozneje zgodilo, da bi žival morala menjati dom, bi bilo več interesov in zavetišč, ne bi bila zadnja postaja na njihovi poti.

S to akcijo bi radi spodbudili vse, ki imajo doma nekastrirane in nesterilizirane

mačke, da razmislijo in odpeljejo svojega ljubljénčka na poseg. Cena sterilizacije in kastracije je namreč precej nižja kot stroški oskrbe mačjega legla ali stroški veterinarske oskrbe povoženega ljubljénčka.

V času akcije lahko v izbranih ambulantah ob predložitvi kupona opravite poseg sterilizacije oziroma kastracije mačk po akcijski ceni.

Kupon in seznam ambulant najdete na spletni strani www.domzale.si. Več informacij o akciji je na voljo na spletni strani Zavetišča Horjul (www.zavetisce-horjul.net/akcija).



NAGRADNA KRIŽANKA 1

Nagrajuje Novi Avto Center

V tokratni številki nagrajuje Novi
Avto Center d.o.o., Radomlje,
nagrade pa so:

- brezplačni najem vozila
Honda Civic,
- plastična ročka 4 l olja
Supreme SLX,
- plastična ročka 4 l olja
Supreme GTX,
- preventivni pregled vozila
z meritvami.

NAGRADNA KRIŽANKA 14

**NAGRAJENCI, ki so pravilno rešili
križanko v glasilu Slamnik, št. 14-2012**
Nace Guzeli, Golo Brdo 85, 1215 Medvode
prejme 2 vstopnici za ogled filma v
Kulturnem domu F. Bernika za sezono
2012/2013
Dušan Vrtačnik, Krožna pot 31, Prelog,
1230 Domžale prejme 2 vstopnici za ogled

NAGRADNA KRIŽANKA

1

Kulturni dom
Franca Bernika, p.p. 2
1230 Domžale

PISMA BRALCEV

Božična maša v Domu upokojencev Domžale

na povabilo gospoda Janeza Žagarja, sicer hišnega duhovnika v samostanu sester Sv. Križa na Mali Loki, ki mašuje na štirinajst dni v domu upokoencev, je prav tam daroval sveto mašo ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik ob somaševanju g. Janeza Žagarja in g. tajnika Janeza Božiča. Skofova homilija je potekala v smislu gornjega apela: Oživi, prosimo, Gospod, svojo moč in pridi! Z izbranimi besedami je gospod škof Jamnik vsem domskim stanovalcem voščil blagoslovljen božič in novo leto 2013, jih pozval, naj ostanejo mladi po duhu, se jim zahvalil za vse molitve in žrtve, s katerimi sodelujejo pri odrešenju sveta, in jim naravnost vlival duha vedrosti. Domski stanovalci so s petjem različnih pesmi popestrili sveto mašo, pevovodkinja Mojca pa je gospodu škofu namenila še posebno prisrčne besede. Ne morem si kaj, da se ne bi prav na tem mestu miselno ustavil v prvih osamosvojitvenih letih, ko smo s tedanjem gospodom nadškofom dr. Alojzijem Šuštarjem in gospodom Antonom Jamnikom, tedaj nadškofovim tajnikom, odpotovali v Radence. V hotelu Radin je imel gospod nadškof predavanje Vedenje kristjanov v demokratični družbi, sam sem bil na željo gornjeradgonskih krščanskih demokratov moderator večera, dr. Jamnik pa je bil voznik in akti-

ven spremljevalec dogajanja. Naj bo na tem mestu počaščen in blagoslovljen Šuštarjev spomin. Že takrat sem gospoda Jamnika spoznal kot človeka globokega uma in širokih človečanskih razsežnosti. Ostaja pa mi v nepozabnem spominu, ko je pred kakšnim letom nemški časopis Frankfurter Allgemeine zapisal, da je škof Jamnik škof komunikacije in še „Bischof zum Anfassen“, torej škof, ki se ga lahko dotakneš oz. ga pri- meš, čemur sem v svojem nagovoru tudi dal vidno znamenje.

Po končani sveti maši je škof vsem navzočim razdelil spominске podobice Matere Božje in se posebej ustavil ob 102-letnici gospe Kitinovi in ji podelil svoj blagoslov, kakor tudi vsem navzočim in vsem v domu, nato pa je obiskoval stanovalce po sobah in jim prinašal tolažbo. Vse božično dogajanje bi lahko pospremil s svetopisemskimi besedami: Factus sum infirmis infirmus ut infirmos lucrificarem (1 Kor 9,22) – Postal sem slaboten s slabotnimi, da bi slabotne pridobil. Nek izrek pravi: Kjer je maša, tam je kaša; in tako smo bili na koncu z župnijsko Karitas povabljeni na prigrizek, škof s spremstvom pa še na kosilo. V imenu vseh prisrčna hvala, posebej domskemu vodstvu za gostoljublje.

IVAN KEPIC, DRAGOMELJ



OBVESTILO ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide
v **petek, 22. januarja 2013.**
Rok za oddajo prispevkov je
v **četrtek, 7. decembra 2013, do 12.ure.**

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate
v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale,
izven uradnih ur v nabiralniku na stavbi
ali pa na naš e-naslov:
urednistvo.slamnik@gmail.com



AVTOR: GREGA RIHTAR	SVETILO IZ VOSKA	OZEMLJE, ZEMLJIŠČE	SNOV POVZROČA ALERGIJO	UREJE- NOST	NAŠA MODERA- TORKA (NINA)	SAŠA LENDERO	AMERIŠKA MEZZOSOP- RANISTKA TROYANOS	ZVOČNI ZNAK ZA PREPLAH	LJUBITELJ	TITAN	NASKOK NA TRONJAVO PO LESTVAH	ITALEC	HITER DVIG OD TAL	PLADENJ	
VODJA KAKE SKUP- NOSTI, STARESINA								KDOR NE VERUJE V BOGA, PRI- VRZENEC ATEIZMA							
TEKMO- VALKA V VELE- SLALOMU								VZKLIK PRI BIKO- BORBAH							
ITALI- JANSKI OPERNI DIRIGENT (ALBERTO)						METRIČNI CIKLUS V IND. GLASBI PESEM HVALNICA				POPOLNA ZMEDA, NERED					
PODVODNA SKALA V MORJU				FRANCOSKI IGRALEC (PHILIPPE)						HRV. PEV- KA VUICA VZDEVEK HINKA BRATOŽA					
TAJVANSKI REŽISER LEE				AM. KOMIK SANDLER PRERLJSKI VOLK IZ S. AMERIKE				GRŠKI BOG VETROV				LJUOSKI IZRAZ ZA ZAKOVICO	TIBE- TANSKO GOVEDO	PISA- TELJICA PEROCI	
VJAK PRI SADNI STISKAL- NICI	LETALSKA BAZA NATA V BENEČIJI	TV ZASLON						UDARJANJE S PRSTI PO VRATIH ZADETEK V NOGOMETU	KRČMA, GOSTILNA						
		EKVATOR, POLUTNIK			NEKDANJI ANGLEŠKI ATLETSKI TEKAC (STEVE)	JUŽNOAM. ORJAŠKA KRASTAČA PEVEC MONTENO				VZOR JAP. SMU- CARSKI SKAKALEC (DAIKI)					
							PAS PRI KIMONU			OTOK V ALEUTIJI BELO- BRADI GIBON					
							MATI					DANSKI OTOK V MALEM BELTU	KORUZNI STORŽ	TONSKI SPOL	ČEBELI PODOBNA ŽUŽELKA
								PORTUGAL. NOG. (CRI- STIANO)							
								IVANA KOBILKA							
									NEMŠKI IGRALEC KINSKI						
										VRTNA CVETLICA RAZNIH BARV					

Prikazani model je CR-V 2.2 i-DTEC Executive v Passion biserno rdeči barvi. **Poraba goriva v l/100km: mesto 6,7, zunaj mesta 5,3, kombinirano 5,8. CO₂: 154 g/km.**

JEZERO V ŠKOTSKEM VIŠAVJU, ZNANO PO LEGENDARNI POŠASTI	ORIENTALSKO RIZEVO ŽGANJE	SLIKARKA POTOKAR	NAŠ ALPINIST (FRANCI)	VRSTA VRBE	TOČENJE SOLZ SEVERNO- ATLANT- SKI PAKT									
NADALJE- VANJE GESLA				VOZILO ZA SNEG										
PESNICA VOUK					SLOVESNO CERKVENO PREKLET- STVO									
VRAG, HUDIČ					KOS SUKANCA									
NEKDANJA NORVEŠKA SMUKAČAR, TEKALICA (BENTE)					ORGAN VIDA									

NOVI AVTO CENTER, D. O. O.
 Prešernova 12, 1235 Radomlje
 Telefon: 01 722 75 34
 GSM: 041 390 094
 E-pošta: info@honda-avtocenter.si
 Splet: www.novi-avtocenter.si

POMOČ: ALERGEN-snov, ki povzroča alergijo. ARAK-oriolsko rižovo žganje. ATKA-otok v Aleutih. EREDE-italijanski operni dirigent. ESKALADA-naskok na trdnjavo ob lestvah. RAVNIK-ekvator, polutnik. TABERNA-krčma, gostilna. UNKA-belobradi obojor.

Koledar dogodkov

Pripravnica: Maša Renner

PETEK, 1. FEBRUAR 2013

PRIREDITEV ZA OTROKE IN MLADINO

Knjižnica Domžale

Gibalna igralnica

Knjižnica Domžale vabi malčke od 18. meseca do tretjega leta starosti, da se skupaj s svojimi spremljevalci (starši/starimi starši/skrbniki) udeležijo gibalne igralnice, ki poteka v sodelovanju s Plesno šolo Miki. Naučite se novih gibov, orientacije v prostoru in prvih plesnih korakov. Skupaj z nami zaplešite in se igrajte. Obisk igralnice je brezplačen. Vpis poteka na oddelku za otroke in mladino. Skupina je številčno omejena. Obvezna je prisotnost staršev oz. odrasle osebe.

PONEDELJEK, 4. FEBRUAR 2013

RAZSTAVA ILUSTRACIJ

Knjižnica Domžale

Slavček in granatno jabolko in samotni svetovi

Polona Lovšin je končala akademijo za likovno umetnost. Prve ilustracije izpod njenih rok so bile objavljene v reviji Zmajček. Leta 2003 je nastala njena prva manjša slikanica z naslovom Medved išče pestunjo. Izmed vseh njenih slikanic je najbolj odmevna slikanica pisateljice Anje Štefan: Bobek in barčica, ki je bila nominirana za izvirno slovensko slikanico. Ilustrira tudi dela za otroke slovenskih avtorjev, kot so Bina Štampe Žmavc, Mojca Podgoršek in drugi. Kot pravi avtorica, je slikanica Slavček in granatno jabolko pesnice Tjaše Koprivec v njej prebudila ogenj opevanja lepega. Vabljeni na ogled, ki bo možen do 23. februarja.

TOREK, 5. FEBRUAR 2013

PRIREDITEV ZA OTROKE IN MLADINO

Knjižnica Domžale

Igralne urice

Predšolske otroke od 3. leta dalje in starše/skrbnike ter dedke/babice vseh starosti vabimo na Igralne urice, ki so vsak torek ob 9.30 uri v Knjižnici Domžale. Zaželeno je predhodna prijava!

GORNIŠKI VEČER

Knjižnica Domžale

Kaj še skriva gorniško podstrešje?

Ob 19. uri bo v Knjižnici Domžale pogovor z Elizabeto Gradnik, ki ga bo vodil Borut Peršolja iz Planinskega društva Domžale.



Tema pogovora z naslovom Kaj še skriva gorniško podstrešje? bo zgodovina slovenskega gornišstva ob 120. obletnici ustanovitve Slovenskega planinskega društva. Kustosinja Elizabeta Gradnik je zaposlena v Slovenskem planinskem muzeju in je soavtorica muzejske stalne postavitve. Vstop prost.

PREDAVANJA, RAZGOVORI, OGLEDI

Društvo Lipa

Domžale v času ...

Društvo Lipa vsak torek v mesecu ob 17. uri vabi na predavanje z drugo tematiko: Starejše obdobje (naselitev, plemenske skupnosti, gradišča), Domžalske vasi (Stob, Študa, Zg. in Spodnje Domžale), rokovnjaštvo na Domžalskem, Bernik in njegova zapuščina, Domžale v XIX. stoletju, slamnikarstvo, Domžale v XX. stoletju. Predaval bo domžalski novinar in publicist Matjaž Brojan. Srečanja bodo

povezana tudi z ogledom domžalskih zanimivosti. Prispevek k stroškom izvedbe (za vsa predavanja) je 10 eur, odvijajo pa se v učilnici 2 Lipe Domžale. Za dodatne informacije pokličite 041 727 873 ali pišite na lipa.domzale@t-2.net.

PONEDELJEK, 11. FEBRUAR 2013

SPOMINSKI VEČER

Knjižnica Domžale

Nenad Jovičić – filmski umetnik

Nenad Jovičić je kot soprog domžalske slikarke Vere Trstenjak velik del svojega življenja preživel med nami. Celoten filmski in fotografski arhiv je z donacijo podaril občini Domžale, zanj skrbi Knjižnica Domžale. V mesecu februarju je praznoval rojstni dan in v spomin na njegovo delo, bogat ustvarjalni opus in človeško bogastvo, ki ga je imel, se bomo srečali in poklonili na večeru, ki ga bodo sooblikovali njegovi prijatelji in sopotniki v življenju.

Pogovor ob 18. uri pripravlja in ga bo vodila Cveta Zalokar - Oražem. Vstop prost!

TOREK, 12. FEBRUAR 2013

FILOZOFSKI VEČER

Knjižnica Domžale

Filozofski večer z dr. Rutarjem

Knjižnica Domžale vas vabi na Filozofski večer z dr. Dušanom Rutarjem, ki bo v torek, 12. februarja 2013, ob 19. uri v Knjižnici Domžale. Naslov tokratnega večera bo: Kaj bi si Jezus iz Nazareta danes mislil o nas? Vstop prost. Vabljeni!

PRIREDITEV ZA OTROKE IN MLADINO

Knjižnica Domžale

Igralne urice

Predšolske otroke od 3. leta dalje in starše/skrbnike ter dedke/babice vseh starosti vabimo na Igralne urice, ki so vsak torek ob 9.30 v Knjižnici Domžale. Zaželeno je predhodna prijava!

SREDA, 13. FEBRUAR 2013

PREDAVANJE IN RAZSTAVA

Knjižnica Domžale

Azteki – narod sonca

Knjižnica Domžale vabi na predavanje z naslovom Azteki – narod sonca, ki bo v sredo, 13. februarja 2013, ob 19. uri. Svečeniki so ljudstvo, ki ga ni nihče poznal, dolgo vodili po mehiških prostranstvih, dokler se niso ustalili sredi jezera in na njem zgradili čudovite prestolnice. V stotih letih so si podredili področja med Atlantikom in Tihim oceanom. Toda prerokba jim ni obljubljala dolgega življenja. Na predavanju, ki ga spremlja razstava, bo predstavljen vzpon in padec imperija ter kratek utrinek iz vsakdanjega življenja Aztekov. Predavanje pripravlja Kulturno društvo Nova Akropola. Vstop prost!

ČETRTEK, 14. FEBRUAR 2013

PREDSTAVITEV KNJIGE

Knjižnica Domžale

5 mitov o sreči

Sami si zgradite svojo srečo! Tokratno druženje v Knjižnici Domžale bo posvečeno sreči. Predstavljena bo nova knjiga Pet



mitov o sreči, v kateri avtor Franjo Trojnar razloži, kaj lahko sami naredimo za svojo srečo. Srečo si lahko ustvarimo le, če raz-

vijemo čute in čustva, se odločimo videti lepoto in živeti srečo tu in sedaj. Dobimo se 14. februarja ob 18. uri, torej na Valentinovo, zato bo posebej razdelan mit o romantični ljubezni. Druženje bo povezovala Senta Avbelj. Vstop prost!

SOBOTA, 16. FEBRUAR 2013

PREDAVANJE

Knjižnica Domžale

Bodi, kar si!

Vabimo vas na brezplačno predavanje z naslovom Bodi, kar si, ki bo ob 10. uri v Knjižnici Domžale. Ko razmišljate o svoji poklicni usmeritvi, morate pomisliti na vsa svoja znanja in sposobnosti. Na predavanju boste izvedeli, kako v petih korakih pridete nazaj do svoje ustvarjalne moči. Sedaj so prišli časi, ko moramo vedeti, katere so naše prednosti in lastnosti, da jih lahko prodamo na trgu oziroma delodajalcu. Naredite prvi korak! Predava Florence Maria Bratuž. Vstop prost!

PONEDELJEK, 18. FEBRUAR 2013

SREČANJE POD SLAMNIKI

Slamnikarski muzej

Kava: Čarobni napoj

V skodelici kave vidimo zgodovino vsega sveta, je ob izidu svoje knjige zapisal gost našega srečanja – antropolog dr. Božidar Jezernik. Kulturna in ekonomska zgodovina kave je dolga in razburljiva. Evropa je kavo spoznala preko Srednjega vzhoda, danes pa je ta eksotična pijača razširjena po vsem svetu. Vedno je spodbujala domišljijo, mi pa bomo z največjim poznavalcem fenomena kave pri nas spoznali njene etnološke, gospodarske, kulturne, ekološke in družabne vidike. Dogodek se začne ob 18. uri.

TOREK, 19. FEBRUAR 2013

LITERARNA KAVARNA

Knjižnica Domžale

Predstavitev knjige

Knjižnica Domžale vabi na literarno kavarino, kjer bo novinar, kulturni delavec in publicist Matjaž Brojan predstavil knjigo Katarina iz domžalskega spomina. O njegovi babici Katarini Jancigaj, rojeni Ravnika, in o Domžalah tiste dobe se bo z avtorjem pogovarjala Mirjam Štih. Vabljeni v torek, 19. februarja 2013, ob 19. uri v Knjižnico Domžale. Vstop prost!

RAZSTAVA

Center za mlade Domžale

Meddruštvena razstava Mak

V prostorih centra za mlade Domžale, si lahko ogledate 4. meddruštveno fotografsko razstavo MAK, na kateri sodelujejo člani fotografskih klubov Anton Ažbe Škofja Loka, Kamnik in Mavrica Radomlje. Na nagradni natečaj je bilo poslanih 463 fotografij, sprejetih pa 158 fotografij. Več informacij na www.czm-domzale.si.

PRIREDITEV ZA OTROKE IN MLADINO

Knjižnica Domžale

Igralne urice

Predšolske otroke od 3. leta dalje in starše/skrbnike ter dedke/babice vseh starosti vabimo na Igralne urice, ki so vsak torek ob 9.30 v Knjižnici Domžale. Zaželeno je predhodna prijava!

SREDA, 20. FEBRUAR 2013

VEČER ZA STARŠE

Knjižnica Domžale

Predavanje za starše

Prisrčno vabljeni na Večer za starše, ki bo ob 18. uri v Knjižnici Domžale. Naslov tokratnega predavanja bo: Opazujemo, čutimo, spoznavamo svoje otroke. Neverjetni so! Če se tega zavedamo ali ne, smo starši gradniki in graditelji naše družbe! Zato se moramo ves čas spraševati,

kako naša osebna in naše skupno življenje graditi tako, da bo vse lepše in lepše. Večer bo vodila Nataša Bider Humar, mamičica, žena ter zakonska in družinska terapevtka. Vstop je prost.

ČETRTEK, 21. FEBRUAR 2013

POTOPISNO PREDAVANJE

Knjižnica Domžale

Iran – kjer je popotnik kralj

Popotnica Martina Motl je odkrivala deželo, nekoč največji imperij, Perzijo, kjer je popotnik kralj in ljudje pravljico gostoljubni. Povabili so jo v svoje domove in jo v krogu družine posadili na častno mesto.



Uživala je ob tradicionalni iranski hrani in prijaznosti. V Širazu se je družila z umetniki ter brala Hafizovo poezijo. Povzpela se je na Alamut in se na lastne oči prepričala o izgledu raja iz Bartolovega romana, obiskala slavni Perzepolis ter se navduševala ob magičnem Takht-e Soleyman ter preverila izrek: Esfahan je pol sveta.

PETEK, 22. FEBRUAR 2013

PREDSTAVITEV KNJIGE

Knjižnica Domžale

Sonaravno vrtnarjenje v mestu

Ob 18. uri bo v Knjižnici Domžale gost Gojko Stanič z nami podelil svoje bogate izkušnje na področju sonaravnega vrtnarjenja. Že skoraj 20 let namreč uspešno sonaravno vrtnari na strehi svoje hiše sredi Ljubljane. Uspehi so ga pripravili do resnega razmišljanja o samooskrbi družin s sonaravnimi pridelki v strnjenih mestnih naseljih. Predstavil nam bo, kako se



lotimo vrtnarjenja na omejenih prostorih. Imeli bomo priložnost, da se naučimo, kako čim bolj izkoristimo naš bivalni prostor, razbremenimo naš proračun in družine preskrbimo z visoko kvalitetno hrano. Po predavanju bo predavatelj odgovarjal na vaša vprašanja. Vstop prost.

PONEDELJEK, 25. FEBRUAR 2013

ZIMSKI POČITNIŠKI PROGRAM

Knjižnica Domžale

Pikina čajanka: gusarska

Vabljeni na Pikino čajanko, kjer bomo ponovno vstopili v svet Pike Nogavičke. Na tokratni čajanki se bomo družili z gusarji ter jadrali po širnem svetu. Vabimo vas, da se nam pridružite v ponedeljek, 25. februarja 2013, ob 17. uri. Pikina čajanka je namenjena otrokom od 6. leta starosti dalje. Obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino! Vstop je prost!

TOREK, 26. FEBRUAR 2013

POGOVOR

Knjižnica Domžale

Balkan, še vedno tleča žerjavica

Vabimo vas na pogovor z naslovom Balkan, še vedno tleča žerjavica, ki bo v torek, 26. februarja 2013, ob 18. uri v Knjižnici Domžale. V večeru bosta sodelovala gosta Drago Flis, zunanje politični novinar

radia Slovenija, specializiran za Balkan, in major Bojan Kovič, častnik SV, udeleženec vojaške misije na Kosovu. Pogovor bo povezoval Janez Gregorič. Večer organizira Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale. Vstop prost!

PRIREDITEV ZA OTROKE IN MLADINO

Knjižnica Domžale

Igralne urice

Predšolske otroke od 3. leta dalje in starše/skrbnike ter dedke/babice vseh starosti vabimo na Igralne urice, ki so vsak torek ob 9.30 v Knjižnici Domžale. Zaželeno je predhodna prijava!

SREDA, 27. FEBRUAR 2013

PRAVLJICE ZA ODRASLE

Knjižnica Domžale

Vasilisa prekrasna (ruska ljudska pravljica)

Pravljice nam na svojevrstni način pripovedujejo o vsesplošnih notranjih tegobah, s katerimi se ljudje spopadamo tako v otroški kot v odrasli dobi. Na poti skozi tisočere preizkušnje nas vodijo do razrešitev, ki na koncu pripeljejo do vzpostavitve reda, ki osmišlja življenje. Interpretacija: Mirjam Štih in Luka Hrovat. Vabljeni!

USTVARJALNA DELAVNICA

Knjižnica Domžale

Zima, zima bela

Knjižnica Domžale vabi otroke od 6. leta dalje na zimsko počitniško delavnico z naslovom Zima, zima bela. Delavnica bo v sredo, 27. februarja 2013, ob 10. uri. Zaželeno je predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino. Vstop prost! Delavnico vodi Nives Podmiljšak.

ČETRTEK, 28. FEBRUAR 2013

ALZHEIMER CAFFE

Knjižnica Domžale

Pogovor o demenci

Vabimo vas v Knjižnico Domžale, kjer v sodelovanju z Domom upokoencev Domžale poteka nova oblika pogovorov o demenci, ki nosijo ime Alzheimer caffe. Na drugem srečanju, namenjenem vsem, ki se srečujejo z boleznijo demence, bo naša gostja dr. Rajka Stavrevič. Tema tokratnega druženja nosi naslov Poti svojcev ob soočenju z demenco. Pogovor bo vodila Cveta Zalokar - Oražem. Vstop prost!

ČETRTEK, 28. FEBRUAR 2013

ZIMSKI POČITNIŠKI PROGRAM

Knjižnica Domžale

TIK TAK BUUM – družabne igre

Knjižnica Domžale vabi otroke od 6. leta dalje na TIK TAK BUUM. Druženje ob družabnih igrah je zabavna popestritev počitniških dni. Pridružite se nam v četrtek, 28. februarja 2013, od 10. do 12 ure. Zaželeno je predhodna prijava! Vstop prost!

PETEK, 1. MAREC 2013

ZIMSKI POČITNIŠKI PROGRAM

Knjižnica Domžale

TIK TAK BUUM – družabne igre

Knjižnica Domžale vabi otroke od 6. leta dalje na TIK TAK BUUM. Druženje ob družabnih igrah je zabavna popestritev počitniških dni. Pridružite se nam v petek, 1. marca 2013, od 10. do 12. ure. Zaželeno je predhodna prijava! Vstop prost!

Pošiljajte nam obvestila!
Organizatorje kulturnih, športnih in ostalih dogodkov prosimo, da nam informacije o dogodkih pošljejo do 12. februarja 2013 na naš e-naslov.